

Boertigh, amoreus en aendachtigh groot lied-boeck van G. A. Brederode, Amsteldammer : verçierd met vele klinckers, oock bruyds-lof en klaeg-dichten ; door-mengeld met sin-rijcke beeltenissen ; alles tot vermaeck en nut der jeughet, sampt allen lievers der rijm-konst

<https://hdl.handle.net/1874/35427>

B.M. 6218

Boertigh, Amoreus, en Aendachtigh

Groot Lied-boeck

V A N

G. A. BREDERODE,

AMSTELDAMMER.

Verçierd

Met vele Klinckers, oock Bruyds-lof en Klaeg-
Dichten. Door-mengeld met Sin-rijcke Beelteniffen. Alles tot
vermaeck en nut der Ieughet, Sampt allen
Lievers der Rijm-konst.

A M S T E L R E D A M,

Voor Cornelis Lodowijcksz: vander Plasse, Boeck-verkooper, wonende op den
hoeck van de Beurs, in d'Italiaensche Bybel. 1622.

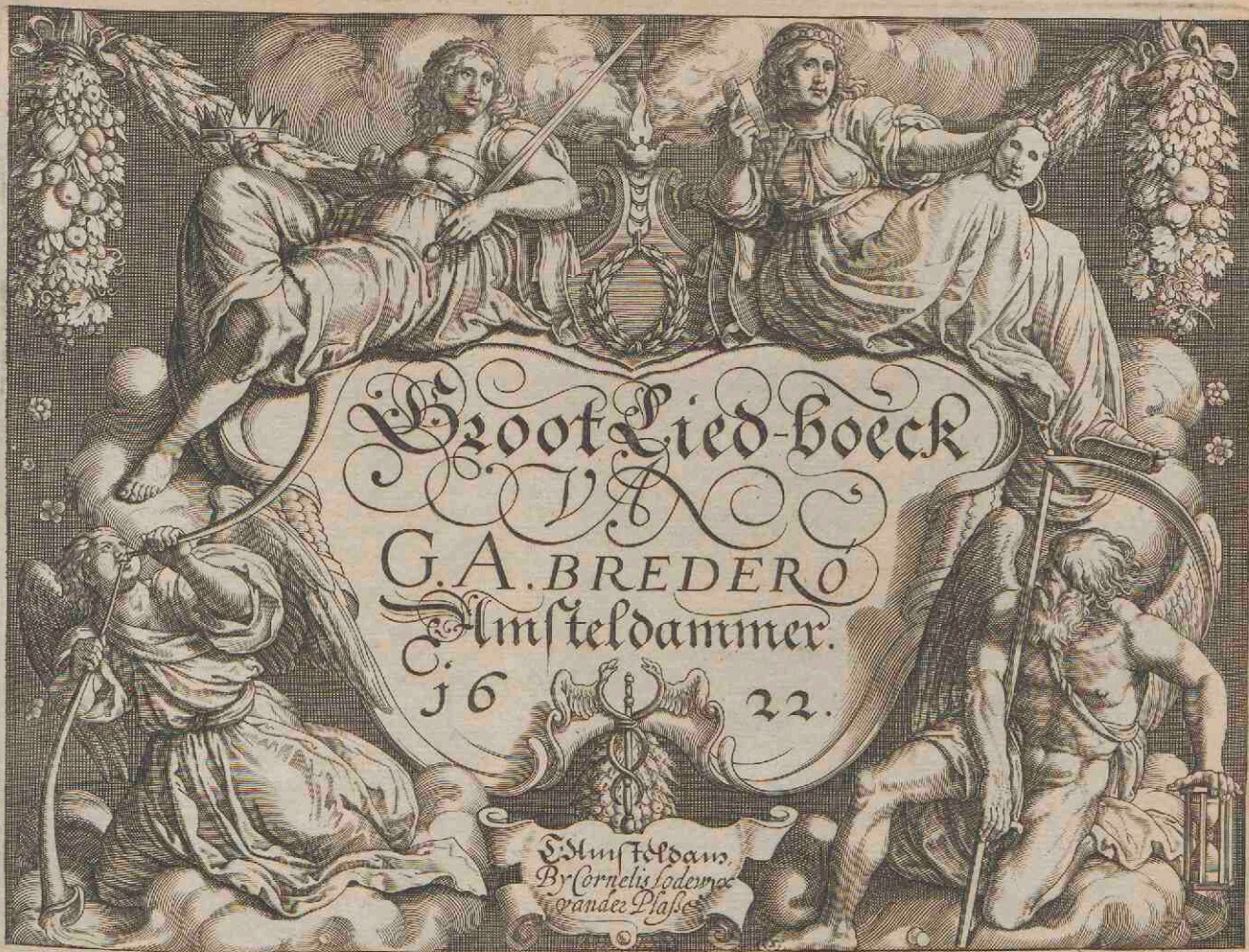
Met Privilegie voor ses Iaren.

Extract uyt de Previlegie.

DIE Staten Generael der Vereenigde Nederlanden, hebben geconsenteert ende geotroyeert, consenteeren ende oetroyeren mit desen, Cornelis Lodowijcksz vander Plasse, Boeck-verkooper ende Borgher der Stadt AMSTELREDAM, dat hy voor den tijdt van Ses Iaren naestkomende alleen inde Vereenighde Nederlanden sal mogen drucken, ofte doen drucken, uytgeven ende verkoopen de V Vercken soo Spelen, Poëmata, Emblemata ende andere Rymeryen vander treffelijcken Amsterdamschen Poët Gerbrand Adriaensz Brederode Saliger, Verbiedende alle ende een yegelycke Ingesetenen van desen Landen binnen den voorschreven tyd van Ses Iaren naestkomende de voorschreuen wercken vanden voorsz Poët Gerbrand Adriaensz Brederode, in't geheele of ten deele, in't groote ofte in't kleyne te her-drucken, uytgeven ende verkoopen, ofte elders nagedrukt inde Vereenigde Provintien te brengen, om verkocht te worden, sonder consente vanden voorschreuen Cornelis Lodowijcksz vander Plasse, by pene van verbeurte van sulcke naghedruckte Exemplaren, ende daer-en-boven vande somme van dry hondert Carolus gulden, T appliceren een derden-deel daer van tot behoef vande Officier die de Calengie doen sal, het tweede derden-deel tot behoef vanden Armen, ende het resterende derden-deel tot behoef vanden voorschreuen Cornelis Lodowijcksz vander Plasse. Gedacn ter vergaderinge vande Hoogh-gemelte Heeren Staten Generael, in 's GRAVEN-HAGE opten negendē Aprilis sestiē-hondert twee-en-twintigh, ende was geparagrapheert E. vander Marck we Leeger Stond,

Ter Ordonnantie vande Hoogh-Gemelte Heeren
Staten Generael, ende was onderteekent

C. Aerflens.

Groot Lied-boeck

G. A. BREDERO

Amsteldammer.

j 6 22.

Ed. Amsterdam.
By Cornelis Iodemeer
vander Plafce

Tot den
Sang-gierighen Leser:

LSOO ick voor vele jaren herwaert, grooten vlijt en naerftig-
heyt hebbe gepleecht, int drucken der ghedichten en rymerijen,
van den soet-vloeyenden Poët *G. A. Brederode*; als genoëchsaem
blijckt by de Spelen, Ghedichten ende Lieden, soo voor als naer
des selven Poëts overlyden van my int licht ghebracht: is doch
evenwel onder anderen, voornamentlick eene tot Rotterdam, die

onaenghesien de billickheyt van niet in eens anders doent te treden, moghelijck
ghehoort hebbende dat ick doende waer omme alle de Spelen en Ghedichten by
een te vergaderen, hebbe naer ghedruckt de spelen ende ghedichten by my voor
desen in druck ghegheven, de selve benoemende met den op-schrift van alle de
spelen en gedichten van onsen Poët, daer ick noch drie spelen hebbe en verschey-
den ghedichten die noch noyt druck gesien hebben. Heeft daer en boven noch
oock't ghene hy ghedaen heeft, jammerlijck met vele fouten bekladdet en mis-
handelt. Dan beminde Leser, de vremde koe lickt het vremde kalf. Ick sal maken
dat ghy int mijn wel haest wat anders sult sien. Hier is voor eerst het dryvoudich
Liede-boeck, dat u lieden den Poët selve al by sijn leven hadde toegeseyt, gelijk
ghy uyt syn volgende voor-reden genoëchsaem kond verstaen. Hier in hebt ghy
alle

alle fyne Liedekens, immers alle die ick naer ongelooffelicke moeyte hebbe weten te bekomen : die de sommige (foo hy my meerendeels in syn leven geordonneert hadde) met schoone fin-rijcke beeldenissen van koper gedrukt, zijn verciert en uytgebeeldet. Hier mede moogt ghy voor eerst uwen Sangerigen lust boeten, tot ick oock eer niet lange uwen Leef-gierigen geest kome verlusten met alle fyne Spelen en Gedichten, die u lieden hebt te verwachten van

V lieden dienstwillighen

Cornelis vander Plasse.

Voor-Reden

Van

G. A. BREDEROOS

Gheestich Liedt-Boecyken/

by hem selven upt-ghegheben.

Vlische en vrozlyck-moedighe Maagden en Jonghe-lingen, die u geneuchte en vermakinge in loete ijt-koztinge neemt: ick offere u Liedten op/myne Bly-geelike Kindertjes, om te leeren en tot ulwen dienst te ghebruycken / het sy in vrozlycke Maaltijden/

Gheselschappen/ en Wyvlofts-Festen / of om vooz u selven van swaeremoedige gedachte te ontledigen met haare boertige vermakelijckheyt / want sy hebben voozleker een aartsen van myn haer Wader / die wel eer een sonderlinge wel-lustigheyt wylt der Woeren ommegang haalde / welcker boertighe treckies sy op het levendigste na spelen en spreken sullen / indien ghy haar niet en steurt noch en verkozt in haer eygenschap bā wt spraac / de oude Nemseldamsche en Waderlandsche Taal hebben sy so nagekomen als haar onse (doch te luttel) letteren toeliet. Veel outwde en ghebruyckelijcke wōōzden der Land-lupden hebben sy inne genomen / die sommige Latynskē (die doch eer en meer uyttheemsk dan dypsk geleert hebben) verōōzdeelen en sma-delijck verwerpen / om dat syse iuyt dooz onkunde niet en ken-nen: Maer ghy Toetsers en Proef-Meesters van ons Sou-der Nederlandtsch / die soo vrypostich de Hollandtsche wōōzden aen den Steen van u sinnelijckheyt strijckt / en daar en boven stoutelick de selve vooz ongoet / balck of biljon verklaert / keurt ende markt verbiet / om dattet by u niet gangbaer noch bekend en is / is het daeromme al in lieden gevont / datmen dat outw-de verschimmelde Pot-gest en de vierkante stucken sal verach-ten: Daar men nochtans dooz oude lieden haar waardijhe en an haar waarte en kracht hare deugt wel kan gissen / berekenē en kennen. Vooz myn deel ick bekent / dat ick met dit nietwē

Lepdsche geboelē niet ober een en kom / en dat ick niet een ket-tesche stijf-sinnigheyt aan het outwde hange / ja dat al ben ick geen schryver / geen Soudt-smit / noch Maent-meester / die outwe Pot-penninghen met voozdeel op soeck / om daar de eekte tijt of d'ander pets goets na myn behagen en vermogen af te maken. Het is myn al goet als 't hier-landsche onvervalschte onvermengde munte is / als ick weet dat het by de gheineente man in de dagelijckse handeling en ommegangh gewzaacht noch geweygert / maar by haer liede vooz goet gekent / en ont-fangen wort: Het is myn alleens / of ick van een machtich Co-ning of van een arm Bedelaer leer de kennisse van myn moe-ders tale / en of de wōōzde uyt het vuylnis-vat of uyt de ciers-lijckste en grōōste Schat-kamers van de werelt komen: doch moet my elck na haer waarde goude / silveren en koperen gel-de verstrecken. Sekerlijck ick en sal my nummermeer soo seer niet binden ande Genrinsigheyt van sonnige Gen-sinnighe Schryvers / die meer der vzeemdelingen boecken dooz-snoffelē / als de ghewoonte van 't spreken haarder mede-Burgheren en Land-lupden / doozsoeken / en op haar eyghen in-vallen en in-beeldingen onberettelijcke kercken bouwen / die dickwils nae wat onder-grabens lichtelijck daer henen stozten en vallē. Wat my belangt / ick heb anders geen Boeck geleert als het Boeck des ghebruyck / so ick dan dooz onwetenheyt der uytlandscher spraken / wetenschappen / en konsten hebbe gedoolt: ver-schoont my ongeleerde Leke-vroeder / en geest den Duytsche wat toe: want ick heb als een schilder / de schilder-achtige spreke ghe-volcht / die daer sept: *Het zijn de beste Schilders die 't leven naest konē*, en niet de gene die vooz een geestich dinghen houden het stellen der standen buyten de nature / en het wuzinghen en buggen der geledē en ghebeenderen / die sy vaack te onredelick en buyten de loop des behoorlijckheys opschorten en ommecrommē. Ick hebbe soo veel als ick vermocht de boerterken met de soetste Boere-wōōzden uyt gedrukt: het gene hier inne dooz versup-melheyt is mis handelt / ober geklagen / ofte vergeten / wilt dat met u al wetende geleert heyt / en ghewoonlijcke goedigheyt verbeterē / soo sult ghy alderbest betōōnen

Dat hy is wys en wel gheleert,

Die alle dinghen besten keert.

Genige Heuf-wyse en nau-gelette Liedten / met een vooz-ooz-deel inne ghenomen zynde / sullen dese myne Liedkens dan-keht

Voor-reden.

Lichtvaardigheyt beschuldigen/ al eer sy de moeyten sulle doen
 van te ondersoeken waarom/waar toe/ en hoe die ghemaect
 zyn/ swaartijck sulen sy konnen gelooven dat ick de sottighe-
 den eeniger mensche met een laetghelijcke manier beschryff/ loet-
 jes berisip en haer dwaaling booz de doogen houw/straffe/ en an-
 dere waarschoutwinge doe / om die dwaal-wegen bequamelick
 te vermyden. Wel dringhen heb ick op sijn boertich gheset/ die
 nochtans booz ertelijcke Ste-lieden haar sakeninghe zyn/ die
 ick/ vermits ick hare steekte/ krankheyt en schurste kende/ al-
 dus heb moeten handelen/ wetende datter anders al te korre-
 spich/ bitter en te scherp byten soude/ en om dat het by velen
 niet qualijck genomen soude werden/ gaan sy al vermomt/ on-
 der boeten ghedaanten daer henen met veranderde namen en
 bekleedinge : De uplegginge hebben somwinge haar reuke-
 loos genoech onderwonden/ maar mijns bedenckens noyt ge-
 vonden : Daar ick my in berisipde/ want ick en ben niet eens
 anders schande niet verkuyft/ en om de waerheyt te spreken/
 ick heb haest byanden genoech/ al en maeck teker geen meeder.
 Ick hebbe dese maligheytjes meer upt lust als upt laster ver-
 dicht/ om in Bancketten/ Gast-ghedonden/ Waart-scheypen en
 ander uytspanningen des Gemoets/ my/ en mijne vrienden
 en vriendinnen was te verlustigen/ met de verquickelijckheyt
 der Aenwigheytjes/ die ick booz dese van niemant anders
 veel gesien hebbe; nochtans was ick noyt van sume bekoort
 om dese grillige grillietjes booz den druck ghemeen te maken/
 want my docht altoos datter wispelturigheyt en D R V C X
 genoech inde werelt was/ maar pemandt van myn booztreffe-
 lijckste Vrunden (die daer meer werer van maakt als ick sel-
 be) heeft die naarstich en schijfstellijck bekomt/ en met een heer-
 lijcke en groote Booz-geden bereert/ en de naam van Geestich
 gegeven (oft het selve berdent/ laet ick de verstandighe en die
 daar lust in hebben/boozdeelen/booz mijn ick hebbe altoos mijn
 malle Liedkens ghepeeten) en zyn by *Govert Basson* tot Leyden
 eerstmael gedrukt/ die de selbige in een heel seltfame en onge-
 looflijcke koftheyt van tyt versonden en verkocht heeft/ en is
 in sulcker boegen begreert gheweest/ dat ick selver gheen erent-
 plaer en heb wogen behouwen/ om het de een of d'ander reys
 te doen herdruken : Doch is het ten tweedentiale *Amsterdam*
 van eenige Gesellen/ sonder mijn weten ghedruckt/ met som-
 nige on-ertelijcke en ontuchtighe Liedkens/ die al op mijnen

naam loopen/ maer de eer die my daer mede geschiet is / en de
 danckbaerheyt die ick haer hier over schuldig ben / sal ick haer
 ter gelegentheyt met een vriendtschap vergeldē/ die haer heu-
 gen sal. Want waartijck alle supber-herlige en Edel-moedige
 menschen sulen sich voorten wachten pers genuegelijck te la-
 ren uprgaan / nu de ongeoorlooftheden soo groot zyn / datmen
 onder den deek-mantel van pemandt anders sijn bughigheyt
 upt-stropen mach.

Ghy Rymers, en ghy lzave *Dicht-Schryvers* van dese frapig-
 heytjes/ ick bedanck u / en bidde u dat ghy boozder mijn wer-
 ken niet meerder met de uwe vermenghelt / want ick ben te
 vreden dat ghy al mooght maken wat u lust / maar ick en be-
 geer niet dat ghy mijn demijens an de uwe koppelt en ket-
 tingt/ ick en sta na niemands onere/ en ick gunne uupt goe-
 der herten de lof die u toe komt/ doch zijt ghy heel Ser-gierich/
 betoont u Edele Geest en klaarheyt van u versiant/ en schijft
 sulcke dinghen die alle menschen verchrijcken en ontsetten / en
 laet my by mijn soete sotternijen blyben / en besleect u mede-
 liden en verkeerde beemherigheyt aen pemandt anders Ar-
 moede/ booz mijn/ ick ben uwe hulp booz dese rhyt noch onbes-
 hoeftrich (God danck) want ick laat my voorsziaan (al lytel
 wat verwaandelijck) dat icker al heel veel meer van die slych
 sou konnen voortzengen/ als 't my eens genoech was/ gelijck
 ick met eenighe nieuwtjes/ hier in ghevoegt / betoeren hebber
 Maer wat is dit/ ick praet hemel-val / ick spyngh van 't een
 op 't ander. Ser-waerde *Maeghdekens*, en lustige *jongelingen*, ick
 stuur u dit kleyne Booz-loopertje booz upt / het welcke u komt
 waerschuwen/ dat ick u eer lang meene toe te opgenect een groot-
 ter Lied boeck/ genaemt *BRON DER MINNE*, waar inne
 ick het meesten-deel van alle mijn Zammertjes/ Klachten/ Lp-
 den/ en Dermakelijckheyt aanden dagh sal vzenen/ indie ghy
 dit naar uwe outode goetheyt in danck ontfangen en aanbjaar-
 den sult/ daer ick niet aen en twijffel / vermits ick daar nu tot
 tweemaal toe/ soo openhare probeert hebbe af ghesien : Op dit
 vertrouwen dan/ soo wert u (O Sangerighe Vreelies !) wat
 gantschen gemoede toegheplich en toege-wijft/ de meer darte-
 le als treffelijcke Vrunden vande blode geest/ van uwen alle

Eer, en dienst-schuldige Vrundt en Dienaar

G. A. BREDERO.

of Apollo
P. 1.

A P O L L O

Den Voor-fangher der Mufen , spreeckt
tot de Nederlandsche Ionckheydt.

WYCKT met eerbiedigheyt besitters van der aarden,
d'Onsachlijkheydt mijns staats heerlijke hooge-waarden,
En knielt met ootmoed' neer, en roept mijn Godtheydt aan,
Als den Mooren-lantschen danckbaren Indiaan,
Die met dienst-knechtigheyt mijn bidden en aanbieden
Een offer vande vrucht, van vee, van land' en lieden,
Om mijn groot-acht-baarheydt, en Godd'lijk aangesicht,
Want ick ben 's werelts ziel, haar eenich oogh en licht,

Ia't hert der Hem'len die sich mengelend' verwarren :
De hooft-man vande Maan, de vader vande Starren,
De geest en heyligheyt, die dese schepsels geeft
Dat tint'lend' blick'ren dat soo vrolijk in heur leeft.
Den jeuchlijcken Vier-vorft der geluck-sal'ger salen
Ben ick ! en d'opper-Prins der heugelijcker stralen,
Die 's aardrijcx boesem stooft en streelt daer soetjens uyt
De weelderige jeucht van bloemen en van kruyt :
Wiens geyllle dart'le tier de velden en Revieren
Met lovers en met loof van groene franje ciëren.
Der boomen kruynen en het swoort der bergen hooch,
Dat kruyf ick schoon met blaen, en netse vande looch
Des frisschen vuchtens-dauws versullerverde droppen :
Het welck met weerschijn ciert haer ruyge groene noppen.

* *

Ick

Aen de Nederlandsche Ionckheyd.

Ick ben 't die 's morgens vroeg verdrijf het droeve swerck,
En toot mijn glans-ryck hoofd de spitsen vande kerck,
Doch loop te post voor uyt den heeten lieve-loofen
Aurora dicht besnuwt van wit en roode roofen,
Ick ben der boeren vriend, hoe swart dat ickse brand,
Ick ben al segh ick 't self de schoonste van het land.
Ick ben de klaarheyds merch, dat derf ick my verboogen,
Noyt sagh mijn volheyd mensch met sterffelycke oogen.
Ick ben 't die alle ding door-oogh' met gauw op-merck:
Wel kundy my noch niet? dat 's wel een wonder-werck!
't Schijnd of ghy-lieden noyt mijn helderheyd en fagen:
Siedy niet wie ick ben? ghy siet my alle dagen,
Ick treck de dampen op, de nevel en de mis,
En 't swarte kleed des nachts aklige duysternis.
Mijn stralen die ontsien de kerckeren der Hellen
Mer al haar hof-gefin van zielen en gesellen.
Ick ben een Voogt des Luchts die wyders mach gebien,
Als ick u seggen kan of als u sinnen sien.
't Palleys daar ick in woon staat op seer hooge posten,
Gewrocht van fynen goud (onschar'lyck watse kosten)
't Gewelffel is yvoor, 't voor-burgh silver, waer of
De konst kost meerder dan de kostelycke stof:
Want *Vulcaan* heeft daar in gegraven en gegoten
Hoe dat des aarden-kloot mer water is besloten,
Hoe sich den Hemel buygt over de wilde zee,
Waar in de blauwe Goon van lauwe liever-lee
Haar naackte boven-lijf vast blickeren en blakren,
En in de kracht mijns deugds haar roosteren en bakren:
Voornamelyck *Triton* die de kinck-horen set
Aan zijn warrige mond, waar op hy wel trompet:

Voorts

Aen de Nederlandsche Ionckheyt.

Voorts *Protheus* wispeltoer in 't koelen en verwarmen.
Daar fietmen *Egeon* met zijn seer lange armen
Omhelsen vriendelyck de Wallevisschen groot:
Hier geeft haar *Doris* oock met al haar dochters bloodt,
Van welcker schijnd een deel op Dollephyns te swemmen,
En andre haar groen hayr te droogen en te kemmen:
Al zijn zy onderling wat ongelyck van schijn
Nochtans is 't wel te sien dat zy gesusters zijn.
Oock isser in gebootst uyt gulle geefts versieren
De aarde, machtigh, ryck van menschen en van dieren,
Van allerhande slag, van beecken en van land:
Ach! watte wonderheen begrypen hun verstand,
Die al den ommeloop so weten na te rek'nen,
En stellen op zyn plaats des Hemels twalef tek'nen.

In dees vermaalde troon so sit ick in myn kracht,
Wel rycklyck opgetoyt, van Purper is myn dracht,
Myn mantel is bestickt met dierbare gesteente,
Daar by ben ick omringt met dese myn gemeente,
Te weten, eerst het jaer, en gantsch de maenden al,
De dagen kort en lang, de uren groot van tal,
De nieuwe Lenten met zyn kraus van groene blaren;
De Somer moeder-naackt met al haar rype aren;
De gruyfigen Herreffst vol-lyvigh, laar en vet
Van al de druyven dien hy op-gegeten het;
De Winter gants in 't bond doet niet dan klipper-tanden,
En uyt kout-vorstigheyd staag blasen in zyn handen.
Dit zyn myn trawanten, myn krygs-lien, en myn stoet,
Die van myn schatten meest zyn 't saart en wel gevocdt.
Myn hooge af-komst trost' de Goden alle-gader,
Want *Jupyn* is myn vaer, *Saturnus* myn groot-vader,

Aen de Nederlandsche Ionckheyd.

Mijn moeder *Latona* van tweelingen gelach,
Een dochter met een soon, de gloor van nacht en dach.
Waer van het maagdekijn int baren van haer broeder
Een vroede-vrouw verstrack, haar swacke swangre moeder;
De seld-saamste geboort daarmen van lesen mach.
Doch is het oock al vreemt dat *Iuno* met een slach
Die sy vertoorent sineet op 's aardens harssebecken
De *Typhon* straf en streng oon mans hulp gingh verwecken ?
Om dat der Goden smit *Mulciber* had geklooft
De wijse *Pallas* uyt het breyn van *Iupyns* hoofd :
Maar waar toe loop ick uyt het spoor van myne reden,
En kundich u niet voort al mijn naamhaftigheden ?
Geen roem en prickelt my tot eygen lof en prijs,
Van tyrels sonder endt : doch dat ick hier bewijs
De grootheyd van mijn macht is om u aan te leyden
Tot een erkentenis van u ondanckbaerheyden :
O moeden onverlicht ! swaar van begrijp, en traach
Tot die goetwilligheyt en gunst dien ick u draach ;
Maar yverich en snel int soecken van u schaden :
Ick sal noch andermaal de vorige weldaden
Met nieuwe deuchden u herdencken doen : misschien
Of ghy dan overtuycht u feyllen quaaamt te sien :
En dat de billicheen u herten soo beroerden
Dat sy aandachtich u tot innicheden voerden ;
Doch waar u wel van nood' dat ghy eerst wel bekent
De gene die ghy meest te dancken schuldich bent ;
Siet daerom sal ick u mijn namen meer belyen,
Ick ben de voorste Vorst en God der Artseneyen,
Aesculaep was mijn soon dien ick by *Chiron* sant,
De welck hem queeckten op met mellick van verstant.

Aen de Nederlandsche Ionckheyt.

Mijn naaste maagschap voorts, als neefs en bloet-verwanten
Zijn tolcken en taal-lien der Goden : ja Gefanten
Des hoogen Hemel-rijcks die door haer ed'le geeft
By volcken zijn ge-eert, by Princen zijn gevreeft.
Als toom der Vorsten, en als schrick der dwingelanden,
Die de bloet-honden straf recht in het voor-hoofst branden,
Brandt-mercken van haar schand', smaat-drucken vuyl' veracht,
Tot eenwich lastering van hem en syn geslacht :
Dies schijnen veel uyt vrees gedweege sachte mannen
Die in haer hert nochtans syn wreede snoo tyrannen,
Dan doch de ware Prins die uyt liefst mint de deucht
Die bruyckt myn waardich volck tot syn vermaack en vreucht ,
Als hy haer rymen doet der vromer helden daden,
Der vrienden sege-winst, en der vyanden schaden,
De hitten vande krijch, 't bloet-storten inde slach,
De neder-laagh soo naackt ofmen 't voor oogen sach,
'T uytshudden vande kle'en, het plund'ren, 't ondersoecken,
Der befreyfemde liens verholen knoppel-doecken.
Het welcken alles werdt soo levend' afgebeeld,
Soo dat de Schilder vaack syn stoffe van haar steelt.
Mijn dichters zijn vernoecht meer als de rijckste menschen,
Niet hebbend' zijn sy rijck, en hebben wat sy wenschen.
O Koninglijk geslacht! van 't suyverlijkste bloedt,
Die heym'lyck by u draacht het alderbeste goet.
Ghy die door eygen deucht soeckt eerelick te schynen :
Ghy die de menschen wijft de kostelyckste Mynen,
Niet in het ingewandt der aarden vuyl en grof,
Maar inden Hemel schoon van klaarheyt en van stof.
En hoe elck in syn selfs kan goude bergen vinden,
Wil hy maar innerlijk 't opmercken onderwinden,

Aen de Nederlandsche Ionckheyd.

Van zijn gedacht' en doen, en overleggen^s met
De Wetten die ons God en de nature set;
Dan speurtmen na het goed', dan leertmen 't quaat vernielen,
Dan krijghdy in u hert de scharten dyner zielen,
Dien ick u alle gun, ô suyverhertigh volck!
Die meer de pen gebruyckt als de vervloeckte dolck,
Der menschen moorders lust : dan, u vermaackt de reden,
De Moeder van d'eendracht, de stichter vande steden:
De sadichster van twist, de herte-stroockster soet,
De hooghste Koningin van 't menschelijck gebroet,
Waar na sich kleyn en groot gesamentlijck moet setten,
Sy stelt de keuren en de burgerlijcke Wetten,
Die yeder in 't gemeen moet wesen onderdaan:
Tot voorstant vande goen en straffe vande quaan,
't Gemeene-best te nut, als oock het 's lands welvaren.
Dit was *Amphions* konst, waar met hy de Barbaren
En wilde woeste lien so wijslijck heeft geleyd,
Tot eenicheyd van wil en rot gehoorsaamheyd.
Als so de hoofden kloeck het groote lichaam meenen,
Meer als de eyghen-baat, so voegen sich de steenen
Eendrachtelijck te saam, yder doet zijn behoord,
So vestmen wallen, en so metstmen muyr' en poort.
En ghy mijn eygen-krooft, wel! sal ick u vergeten?
Die om myn dienst te doen so veel tijds hebt versleten:
Wanneer als ghy met vlijt my uwe deuntjens schonckt,
Als ghy in u kantoer of yewers wand'lend' songht,
Hoe u de kleyne God der Minnen heeft geschoten?
Ick wil het loochnen niet, ghy zijt uyt my gesproten:
Want fiet u werck en geest my geensins oock verslaackt.
Voorwaar het eelste hert werd aller eerst geraackt:

Aen de Nederlandsche Ionckheydt.

Hoe dickwils fucht ick hier uyt vaderlijk mee-lijen,
Als ick de klachten hoor van 't ongeluckigh vrijen.
Dat ghy somwijls te kroes uyt eygen-wil bestaat,
En vollight meer de lust als de gegronde raat,
En ghy blijft even sterck getckent aen't versfotten,
Tot haar een ander krijght, en ghy het spytigh spotten.
Of als 't laf-beckje jough slinghs met u omme gaat,
En doet u minnen een die u van herten haat,
Ghelijck als *Daphne*, die myn schichtigh pleegh te schuwen:
Hoe bitter is 't, helaes ! die wonden te vernuwen?
Maar ghy Sangh-meefters eel, bekranft, belauweriert
Met eeuwich bloeyend' groen, ten alderbraaffst vergierd,
Ick sal u danckbaarheyd en u gewoone klachten,
En u vermaarde naam onsterffelijck doen achten,
Tot een vergeldingh van u weldaad en u deughd,
Op dat u volgh' in 't goed' de nakomende jeughd.
De liedjens die ghy hebt gesongen en geschreven
Ter eeren van u lief, was ick gesint te geven
De blijde wereld, maar ick heb mijn nu bedacht
Die te vereeren aan het Maaghdelijck geslacht:
Dat vriendelijcke volck heb ickse willen schencken,
Op datse an u leyd' en lyden leeren dencken,
Op datse al u smert, op datse al u pijn
Met lieve weder-loon u so gedachtigh zijn,
Tot dat zy zijn bekoort u selven te verlichten,
Sulcx dat ghy haar en myn mooght loven met gedichten.
Nu ghy sacht-zinnigh volck! ghy Venus borgery
Neemt dese gaaf in danck, al waar kleen haar waardy,
So werdse u nochtans gejont en aangeboden
Van my *Apollo* ! selfs een vande grootste Goden,

Aen de Nederlandsche Ionckheyd.

Die al de heerschappy des Hemels oversiet,
En watter op den gront des aarden-kreyts geschiet.
Ontfangt mijn gift in goed' ick geef geen quade gaven :
Het is den offer van u seer verliefde slaven,
Die na u hoochste eer, die na u vroombeyt staan,
En die ghy daeg'licx siet om uwent wil vergaan ;
En lyck-wel met de Swaan de droeve jongelingen,
Haar hertelicke smert, en eyndel-vaersfen singhen,
Met blyder kelen nyt : 't valt swaar, al waert maar schyn,
Van binnen droevich en van buyten bly te zyn.

Doch ghy, o Maagdekens, moocht wel vrypostich lesen
Haar rijmkens so geschickt, dat ghy niet hoeft te vreesen,
Noch dorperheyt, noch schand, noch wisseling van bloedt :
Ten syse u de Min al prickellende doet:
Wanneer als ghy daar siet beschildert en beschreven
D' ellende van u liefs rampsalich stervend' leven :
Veroorsaackt door u streng en ongenadich hert,
Dat door haar staag gebet niet eens beweegt en wert:
Die daarom alle uys een nieuwe dootd ontfangen,
Om dat sy missen daar sy't meeste na verlangen.
De strafheyt voecht u niet, *Venus* is sacht van aart,
V moeders warent oock, van wien ghy sijt gebaart.
Of wildy beter zijn als oyt de vrouwen waren?
Dar's een vermeete wil, ten aansien van u jaren,
Gebruyckt u jonghe jeught, het is u beste tydt.
Gedenckt de gene dan die u van herten vrydt;
Bemint die u bemint, ghy lieffelycke lieden,
Doet andren als ghy wout dat u selfs sou geschieden.
Indien ghy by geval soo doodlyck waert gewondt,
't Geen ghy dan soecken soudt nu aan u dienaars jondt:

Aen de Nederlandsche Ionckheydt.

Nu aan u dienaars jond die ghy-lie hebt by scharen,
Die u lof-singen hier op zangerige snaren:
Soo deftigh en soo grootfch, soo heerlijck en soo cel,
Van wien ick geen en noem, om datse zyn soo veel
Dat 's al on-noemlyck zyn, want soo 'k maer een'ge roemde,
Ick deed groot ongelyck die ick dan niet en noemde.
Sy zyn ten minsten u stil-fwygend wel bekend,
Vermidts ghy Iuffertjes de styl wel zyt gewend
Van u bemidders konst, en minnelycke klagen:
Indien' u smaken wel, of soof' u soo behagen
Als zy u doenmaal deen, dat ick niet reppen mach,
Soo sal ick u eer lang meer brengen aenden dagh.
Of zydy nu soo grof dat ghyse gaat verachten,
Soo wilter voor een wyl geen andere verwachten,
Neemt dese dan voor lief: her is myn beurt te gaan,
Want in myn plaatse dringt de silver-verwe Maan.

't Kan verkeeren.

HY die door groot gemoed, en op-getogen sinnen
Vaack boven het gemeen u wack're geesten voert:
Leest hier hoe BRED'RO met de slechte Wereld boert:
Leest hier hoe heerlijk hy verheerlijckt heeft het minnen:
Leest hier hoe dat zijn ziel van Godlijckheyd geroert
Heel GAER-BRAND van de vlam die hy gevoelt van binnen.

Virtutem Fortuna timer.

R. L.

In Effigiem.

U NVS & orbis Amor Batavi, quem cernitis hic est,
Parte tamen facies hæc meliore caret:
Quam quoque si vigili Cupitis pernoscere cura
Volvite divini sedulo vatis opus.

R. L.

G. A. BREDEROOS Groot Liedt-Boeck.

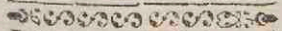

Treure niet, maer liefst ghy hem
 so gunt hem 't eenigh leuen.
 Hy blyft toch Bred'ro, die hy al-
 tijd is geweest,
 Hy leeft, alrot zyn lijf, daer leyd
 niet aen bedruven,
 By Gode rust zyn ziel, hier
 sweeft zyn groote Geest.
 S. C.

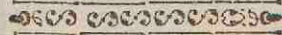
Hier herbergt 't lijf wiens geest
 in schertsen muntten uyt,
 En met veel boertich steets swan-
 ger ginck van herffen,
 Wien Charon willich woerd om
 sunst in d'oude schuyt,
 Vermids de zielhens droef noch
 lachten om zyn farenen.

I. v. V.

Vraegt ghy wat BRED'RO
 deē de doodt?
 De Geest die was het lijf tegroot:
 Nu l'ebben met hem Spelen Kleyt,
 En alle soete Deuntjens tryt.

H. C. H.

DAT niet door leer alleen den
 Aar' der Poësyen
 Ontspringht in ons: maer door
 natuur oock werd geteelt:
 In Gerbrand Bred'ro blyckt, die
 door zyn Rymerjen
 Zyn gheestighe Natuur in een-
 wigh lof verbeelt.

P. S.

Gerbrand Adriaensz. Brederode. Amsteldammer
 is geboren in 't Jaer 1535, den 16.^{en} Maeyt,
 gestoruen den 23.^{en} Aug.^{ti} des Jaers 1618, op d'uer-
 zyns g'w'oorst, tuschen den 9. en 10. ueren 's Voormiddags.

In Editionem Poëmatum, nobilissimi
BATAVI POËTÆ
Gerbrandi Brederodij.

ROMA sibi placuit divinâ capta Poësi,
Dum placet argutis Accius illecebris;
Aut rediviva suis ardentia Pergama flammis,
Quæq; gravis veterum digna corburnus habet;
Aut tristes elegi, aut satyræ mordentia verba,
Aut festivus amor, composivere sales.
Quid sibi non placeat Batavum caput Amstelodamum
Illa peregrinos iactat, at illa suum.
Adde; quod innumeri vix præstiterè Poëta
Unus, sacra iocos tristia lera dedit.

H. C. Hoofst.

Tot Lof-vande Voor-treffelycke

Rymer

G. A. B R E D E R O D E.

Luchtige Rymer, die u deuntjens hier laet hooren
Vol soete Boertery, de Min heeft u verkoren
Van kindsche jaren af, doen ghy noch teder waert,
Doe is de Rymery in u, door min, gebaert.
De min u Meester was, die dwongh u om te singhen
Zijn wijd-beroemde lof, en nae den Palm te dinghen.

Poët om 't breyn bekrant met een Lauwriere Kroon!
Hoewel hy u onthield u wel-verdiende loon,
Een Grieksche, of Roomsche, of een der Bataviersche Vrouwen:
Die ghy wel hadd' verdiend, en waerdigh waert te trouwen.
Maer de jaloursche min die heeft u sulcks belet,
Op dat ghy roemen soud de kracht van *Venus* Wet,
En aen de dorpels van haer heylige gestichten,
Versteken van u Bruydt, hem offren u Gedichten.
Dit was een loos bedrogh daer hy u meed verriedt.
't Welck ghy ter rechter tijd vernaemt, en hem verliet,

*** 3

Die

Die met zijn netten u socht dieper te verwerren:
En naemt een hoogher wegh, en sweefden na de Sterren,
En songht den Hemel lof, soo deftigh en ondieft,
Dat flux den Schepper selfs werd op u gheest verliefst:
Verdragende te nood dat 't logge lichaem druckte
Een dichter soo vermaert, hem door de wolcken ruckte.
Hier liet hy ons zijn dicht, verstroyt, maer wel doorwrocht:
Dat onsen Drucker wijd en breed heeft op-gesocht.
Wy zijn op 't hooghst verblijd dat ons noch is voor handen
Dit werck 't welck word gelooft by d'Edele verstanden.
Het Kluchtigh tot vermaeck, de Minne voor de jeughd,
Het Sedigh tot een spoor van sedigheyd en deughd.

VVaarde Liefde blijft.

SONNET.

*A T al een Minnaar doet in zijn verliefde sin,
Hoe dat hy bid en smeekt, hoe dat hy traant en vlair,
Hoe hoog hy die verheft die in zijn sinnen lait,
VVat gaven groot en veel hy mede siet daer in.*

*VVat heylsaam staat het is te leven inde min,
VVat dat hy bied en geeft, versweert en haar toeseyt,
VVat eyndlyck hy versoect voor zijn gediensligheyt,
Ous Bre'ro rijnde fray en song't me in't begin.*

*Maar als hy sag daar naar dat sulx hem niet cond' baten,
Soo walchden hem zijn doen; en heefte zijn Styl verlaten
En dichten over kloeck tot deuchts en konst's-vermeering*

*Gedichten veelderley, en sangen geestelyck,
Nalatende ons die (te singen blydelyck)
Tot les voor ons al v'saam, en tot zijn waar bekeering.*

SONNET.

OMT ghy Leer-gierge, komt, Ghild noch Gay Breedroo leeren
't Geey u sin-rijkigh streckt tot stichting en Vermaack,
Doorziet zyn kloeck Vernuft en vloeyend Eijw, is Waack
Wohey heel and're die dooz Studi huy besseren.

Saerom hy Gbaerdigh is den Lauren-Krans der eeren,
Al is schooy 't Rif Verhuyft, hier klinckt zyn duytsche spraack,
Sied' Echo Gaack na-bootst her-halende de saack
Zijns Ghijdt-beruchte reey, die tuyghen 't Kan verkeeren.

Verkeert so is 't met dees Poët Gay onse tijd,
Miet tswijfend' dat hy hem in d'hooghste Gbaard verblijd,
Saer heel Poëten noch huy meeste glozy derhey.

Hy is ons uyt 't gesicht met 't Lichaem, maar den Geest
Way yder Gberd bekend, die zijne Gbercken leest,
Dies sal hy ons zijn Naam noch Lof hier nimmer sterbey.

G. G. *VViefaalc mach keeren.*

L O F - D I C H T .

IND *Garbrand Bredero* de wereld is gesturven
Heeft zijn ver-Eeuwde Geest hier zonder lijf geswurven,
En drong somwylen ons met aengenaam geluyt
Ter ooren in, dan vloogh flux tot den mond we'er uyt:
Zulks dat wy van hem slechts met de gedachten spraken,
Dan d'ooghen mochten haar met *Brero* niet vermaken,
Waar elck misnoeghden aan, en lasterde den dood.
Cornelis vander Plas (wien dit verlies verdroot
Op 't alder-zeerste) tradt na 't Outaar der Poëten,
En heeft de Lauwerier met armen op-gesmeten,
De vlam doen blakeren tot boven by de Goon,
Zijn' yv'righe Gebeen (meer als zy wel gewoon
Van Menschen waren) so ten Hemel op doen steyg'ren,
Dat zy beweeght, hem niet zijn bede konde weyg'ren,
En deden *Breroos* geest, ons alle tot gerijf,
O wonderlijcke saak! weer keeren in dit lijf,
Dat *vander Plassen* ons komt mildelijcke gheven,
Daer zy herboren in sal eeuwelijcke leven.

G. C.

Eer - Dicht.

AER zijt ghy Romen met u Dichten? ô Athenen!
Vvarwaerts verschuyld ghy u? wel hoe! sydy bedeeft?
Verschijnd, en komt her-voor; met aendacht singt en leest
Dit soet-vloeyend' Gerijm, 't geen wy u niet ontlennen.

Bejaerde Grysaerts, die de lust niet is verdwenen
Om 't liefelijck Gesang te wyten, en u Geest
Te senden hooger als oyt sterflicck is geweest:
Hier vind ghy stof, ja meer, ja meer als ghy sult meenen.

Ghy Nymphjes van ons Eeuw, u noodigh ick, met een,
Om met dijn Minnaers aen de Groote Bron te rusten,
Endaer u Zieltjes eens te laden, en verlusten

Met Minnelijck Gesangh, of Boertigh Ongemeen.
Vraeght niet wie dat u nood, 't is BRE RO een Hollander,
Der Rijm' ren pronck, die was, is, en blijft sonder ander.

I. I. Scheep-maker.

R E G I S T E R

V A N

Het Boertigh Lied-boeck.

A Rent Pieter Gysen/ met Mientwes. Pag: 5	
Als Dirckje in zijn koozse lagh. 31	
Ach proper Dier waer wilje heen. 36	
Al mijn begeerlijck. 33	
Ach dagh! wenschelijcke dagh. 69	
Ach blije Jongelingen. 102	
Al ben ick schoon Liefje niet. 108	
B Eballijcke schoone Maeght. 41	
C Ont hellipt vrolijk singen. 26	
Cozts als de vaeck en slaep. 83	
D E gierige Gerrit/ de lebbige dief. 16	
Diewer is verliefd/ byget. 20	
Die sonder hoop moet minnen. 45	
Door iueghdigh/ domme/ blinde. 68	
De harde Winter strenggh. 72	
De Geden door de tijd beviynd. 89	
De liebe/ waerde/ soete Mey. 90	

Die sich beynst/waent of vermeet. 95	
Die vooz een doobe preeckt. 98	
De blydschap koozt van mijn. 105	
E El-hart/ Moertje/ heb ick lief. 15	
En had ick noyt bemint. 99	
F Etje flozis/ mijn Speel-meyse. 18	
G Ewapende godinne. 62	
Ghy wack're Pymphiens/en. 72	
Ghy drie-mael dzy godinnen. 96	
H Ow sick hou/ goen dagh in't huys. 17	
Hoozt hier iens Bestemoer. 19	
Heb ick u niet gesept. 29	
Houd u so kost'lyck als ghy meucht. 43	
Haerlemsche drooge harten nu. 56	
Hier leggh ick af-geflooft. 60	
Hoe lustigh ist te spraken met. 103	
I Ck moet met sangh vertalen. 81	
Ick ben verbaert veur Depntjeman. 14	

Register van't Boertigh Lied-boeck.

In onder Eentwen lang voor vele/etc.	65
Ick veracht heel de nacht.	70
In twijffel en met schzeemt.	77
Ick hadde noyt gevoelt in mijn voorledē.	91
L.	
Lieve kijeren wat een deum.	9
Laest als ick gantsch alleen.	21
Laest als de Goden banketeerden.	46
Lichtbaardighe minne.	58
M.	
Arten Aepjes eer ij gaet	7
Maer siet sy sluyt	65
Mijn sinnen//siet//die minnen//hiet.	78
Mocht ick verwerben 't geen ick wou.	94
Mijn smijckheyt// heb ick gelept	101
N.	
Nijfe/ Nijfe/ o ij ding.	8
Pu Heere-man/ nu Jong-gesel.	12
Peen Cryntje doetet niet.	27
Pu hoorjt mijn vrient gepresen.	32
Pae dien ick van mijn trouwe dienst	34
O.	
O Janmetje mijn soete beek.	10
Onse Lobbetje is so blijd.	13
Om dat ick heb gepresen.	28
O peerel/ en puyck der Doutwen.	38
O on-reenige sinnen.	44

O Druydegom en Heer.	53
O du tooversche kol.	55
O lepder/minne.	92
O Hoem van Amsterdam.	97
R.	
Reden om met recht te klagen.	54
S.	
S haest als Gij je had vernomen.	6
Sondagh/ sondagh/ lest-leden.	39
Schoon eerbaer Maeght gepresen.	110
T.	
Tauptje ick moet u loben.	67
V.	
V Art buyten 't volck alleene.	75
Vzaeght ghy/ waerom sucht/etc.	107
Vzaegh ontfaen/ gesten/bedacht.	108
W.	
W Alt mach ick dwaes toch/ect.	37
Waer dat kleyne guytje blint.	47
Wilt ghy den Echten-staet.	48
Wat last is Liefde/ etc.	59
Wilt aenschoutwen met medoogen.	63
Waerom zijt ghy/ o wreede schaemt.	64
Weet ghy Maaghden arm en rijck.	74
Wegh seg ick/ en vertreckt.	79
Waer vlucht ghy Liefde henen.	104
Wat onbertel vze vzeucht/ en wat/etc.	206

Eynde.

R E G I S T E R

V A N D E

Bron der Minnen.

	A.	
		A schoone Dochter blond / die 't hulsel en paruycken. Pag: 5
		Als ick in mijn ghedacht. 36
		Wdieu schoonheden preuts/etc. 47
		Al waart dat mijn de God Jupijn. 56
		Ach strenge Liefd ghy schijnt/ etc. 65
		Al gulde Maan houd op u jacht. 66
		Al hoogh verheben ziel/ en ober/ etc. 93
		Als d'oogen schoon. 100
		Ach flozinde! mijn beminde. 102
	B.	
B		Edaert en toeft. 37
	D.	
D		Minne die in mijn hartje leyd. 29
		De liefde doot// mijn schaamte root. 44
		De moepelycke strijd/ en d'amoureuse/etc. 63
		Die sich beynst/ waant of vermeet. 63
		Doen laestmael alle sorg en/ etc. 69
		De Liefd' die mijn begeert verbeelt. 85
		Deur mijn verschalckte sogen. 88

	E.	
E		Dele ziel/ verheben/ groots/etc. 6
	G.	
G		Luckige Jonge Dien. 25
		Ghekroonde Kepsferinne/ 29
		Gheluck vereende menschen. 43
		Getrou van zeden. 51
		Gyanida schoon. 52
		Ghy stroom-Goddinnen gladt. 61
		Goddin/ o Venus schoon! etc. 67
		Goddinne die den naem van 't/etc. 82
		Ghy tweet mijn lief wie u bemind. 96
	H.	
H		Al licht verblagen wijllen. 14
		Helaes! ick heb verlozen. 42
		Hou/ Herder slecht/ waer loopt/etc. 86
		Hoe soet singt ons de Nachtegael. 96
	I.	
I		Eck wil Juffrouw (vertroutwt) 53
		Ia mijn bedzoefden geest kund/etc. 55
		Ick sieje wel/ al gaeje snel. 92
		*** 3

Register vande Groote Bron der Minnen.

K.	
K An ick eens recht bedwingen.	38
K heb u noyt lief geheeten.	90
K en kan u niet bedwingen.	94
L.	
L Jef weest gegroet.	10
L of Moeder vande minne.	44
M.	
M Ocht ick de Goude Zalen.	8
M op Aeltjen ist so haest vergeten.	13
M ijn brossche ted're sinnen.	39
M aer waerom is mijn hart niet/etc.	47
M ijn tong die moet nu boogen.	49
M et edel hoogh begeeren.	59
M ach ter wereld eenige pijn.	83
N.	
N o dobbert mijn Liefsje op de ree.	10
O.	
O keperlijcke Drouwe/ verheben/etc.	5
O lichten brand van minne.	27
O valschen droech vol loch/ vol/etc.	31
Orfus adieu Amour, &c.	33
O schoonste schoonhendt wzeet!	50
O ch snelle winden wilt myn/etc.	55

O ogen vol Majestept.	81
O droebe tijd// die ick verslijt.	97
O Maeghden die met wond'ren siet.	98
O soete tijd/ ay schoone somer-blagen.	99
P.	
P rincessen pzeuts en pzat.	57
S.	
S o haest als ick u/ lief/ aensagh.	40
S eght my/ seght my Vriendinne.	48
S nachts rusten meest de dieren.	89
T.	
T Is Musen u bekendt / datmen sich niet kan geven.	19
T ertooont sich Drouwe/etc.	102
V.	
V et liefden kom ick dagelper nu.	16
V riendelijcke oogen.	34
V aert wel mijn lief/ mijn leven.	78
W.	
W aer is nu dat hart? waer/etc.	7
W el op met vzeught/ met/etc.	12
W at baet my den dranck daer/etc.	26
W ie sou hem niet verblijen.	35
W at baat u de vooghdp van/etc.	46

E Y N D E .

Register van 't Aendachtigh Liedt-Boeck.

A.	
A ls 't oogh van mijn gemoet.	Pag: 8
Aenschout/ o Heer/ mijn hart.	34
D.	
D ie God in zijn Gemoed.	7
Daer zijnder nu so veel/ die haer.	25
Dit leven wert van mijn een snelle.	41
De God/ de Duylosts God.	47
G.	
G erbrande wilt ghy leven recht.	5
Geluckigh/ oberluckigh.	16
Ghy moet dees ffeest met vzeucht.	32
Gedenckt mijn ziel utws Schepper.	20
Geliefkens eer ghy waert gebozen.	51
Ghy Maeghden en Jongelingen.	61
H.	
H oe star-ooght mijn gesicht.	24
Het weten/ en wijs zijn/ sou my	56
Het Jaer wert nuw/ de Tijd.	59
I.	
I ck sal u stuckx-gelwijs na't leven	18
M.	
M ijn zieltje schreyt/ dat sucht.	20
O.	
O ngebozen God! drieluldigh.	28
O God/ siert in mijn slechte ziel.	38

O ghy geesten kloeck van sinnen.	43
O ghy neus-wijse hoop/ en nau-gesette.	53
O God die de gedachten.	44
O lebendige God/ eeuwigh en.	63
R.	
R ust upt den slaep der sonden.	17
S.	
S iet hier gesegent Paer.	11
Salige zieltjes die so verblift.	57
T.	
T ' Gemeene volck en 't pupck.	39
T' Sonnetje steeckt zijn hooffen op	45
V.	
V intmen by out en iongh.	21
Vermaledyd en geld-honger stoot.	37
Vernieut/ o mensch/ dijn leven.	33
Vaert wel/ Scepters vaert wel.	57
W.	
W at dat de werelt is.	6
Wat staat ghy dus en sust.	23
Wat raestu dolle mensch verwoet.	27
Waan-wijse Liedens bals van oorveel.	35
Wie hoben al zijn God bemint.	44
Wat wissel van leven/wat grooter.	52
Wie dat so dol als onbedacht.	60

Eynde.

S O N N E T.

SINGHT held're keeltjens, singt, queest soetjens jonge sinney,
W stemmetjens bereent, spreeckt Gzolyck Eeden-rijck,
Siet, hartjens, hier is stof, hier hebje Gbare blick:
Hier seest u BRED'RO Gbeer, hier sulje hem Gbeer sinney:

Siet Gbat hy u hier jond, zijy Groote Bron der Minnen,
Waer in Vermaeck ey deughd ghy Gind gelyckelijck;
Als in eey kleene Werld. Sus haters neemt eey Glijck
Wermids ghy hatigh draeghd zijy eelheyds doey Gey sinney.

Neemt soo veel penn' ey inckt als ghy Gbenschit na begeer.
Ey schrijft in Zymery tot lof Gey prins of Heer,
'k G'loof ghy u leden lanck niet beters ey soud maken,

Want sinde op zijy Zijy ghy scoeght u oogey neer,
Ey roepen ober luyd, u BRED'ROOD' komt de eer,
Kroont hem met Lausserier. Vfy haters! die hem laken.

Wie ghenoeght!

Boertigh Liedt-boeck

V A N

G. A. BREDERODE.

A M S T E R D A M M E R.

t^e A M S T E L R E D A M,

Voor Cornelis Lodowijcksz: vander Plasse,

Boeck-verkooper, wonende op den hoeck vande Beurs,
in d'Italiaensche Bybel. Anno 1622.

Met Privilege voor ses Iaren.

Extract uyt de Previlogie.

DIE Staten Generael der Vereenighde Nederlanden, hebben geconsenteert ende geöctroyeert, consenteeren ende octroyeren mits desen, Cornelis Lodowijcksz vander Plasse, Boeckverkooper ende Borgher der Stadt **A M- STELREDA M**, dat hy voor den tijd van Ses Iaren naestkomende alleene inde Vereenighde Nederlanden sal mogen drucken, ofie doen drucken, wytgeven ende verkoopen de VVercken soo Spelen, Poëmata, Emblemata ende andere Rymeryen vanden treffelijken Amsterdamschen Poët Gerbrand Adriaensz Brederode Saliger, Verbiედende alle ende een yeghelijck Ingesetenen van dese landen binnen den voorschreven tijd van Ses Iaren naestkomende de voorschreven werken vanden voorsz Poët Gerbrand Adriaensz Brederode, in 't geheel, of ten deele, in 't groote of in 't kleyne te herdrucken, wysgeven ende verkoopen, of te elders nagedrukt inde Vereenighde Provincien te brengen, om verkocht te werden, sonder consent vanden voorschrevē Cornelis Lodowijcksz vander Plasse, by pene van verbeurte van sulcke nagedruckte Exemplaren, ende daer-en-boven vande somme van dry hondert Carolus guldens, Te appliceren een derden-deel daer van tot behoef vanden Officier die de Calengie doen sal, het tweede derden-deel tot behoef vanden Armen, ende het versterende derden deel tot behoef vanden voorsz Cornelis Lodowijcksz vander Plasse. Gedæen ter vergaderinge vande Hoogh-gemelte Heeren Staten Generael, in 's **GRAVEN-HAGE** opten negenden Aprilis sesstien-hondert twee-en-twintigh, ende was geparagrapheert E. vander Marck us. Leeger Stond,

*Ter Ordonnantie vande Hoogh-Gemelte Heeren
Staten Generael, ende was onderteeckent*

C. Aerflens.

SONNET.

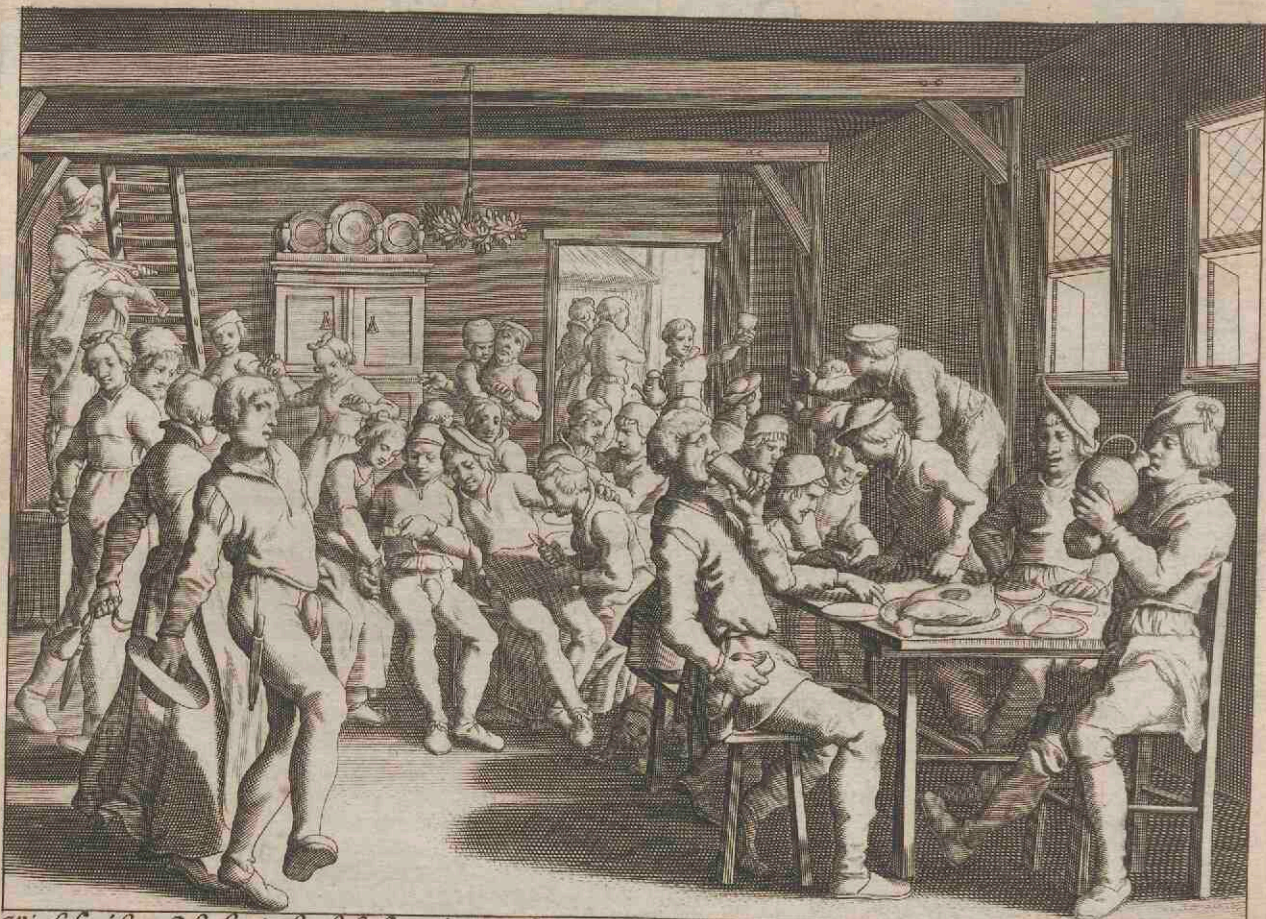
NOT sulcken grootheydt sal Amstelredam noch komen,
 Dat sy in treff'lyckheyd sal overwinnen Romen,
 In deftigheyd van Raed, in Mannelijck gewelt,
 In Ooreloghs-beleyd, in Machtigheyd van gelt.

Dat haer geblasen Faem sal snorren door de VVolcken,
 En dreygen met ontsagh de wijt-gelegen volcken,
 De Geel en Swarte-Moor, de Turck en Persiaen,
 Die sal haer mogentheydt om hulpe smeecken aen,

En onder handelingh met haer als vrienden plegen
 Met Wissel, of met Waer, nae dattet komt gelegen,
 En doen gelijckelijck af-breuck en weder-stant

Den Spaengiaert, vyandt van ons waerdigh Vaderlandt,
 Al door 't bestieren van Godes voorsienicheden,
 En 't heereijck beleydt der Staten onser Steden.

't Kan verkeerem.

Wie sal niet vande feest En boekekermis walgen,
 Men docter anders niet als vreten sovelgen balgen.

Men vedelt spreingt en danst, men sackpuyt en men sluyt,
 En eor de kennis scheid soo raekt het m&cken uyt.

Boeren Geselschap.

Stemme : 't Waren twee Gebroeders stout, &c.

Rent Pieter Gysē/met Nieuwes/ Jaap/
 en Leen/ (t' samen heen/
 En Klaassen/ en Kloentjen/ die trocken
 Pa 't Dorp van Vinckebeen/
 Wangt ouwe Frangs/die gassen Gangs/
 Die worden of eeren.

2. Arent Pieter Gysen die was so reyn int byrn/
 Sen hoedt met bloem stuwiel die sat hem by wat
 Wat scheeffes en wat schyn/ kuyt/
 Soo datse bloot/ ter nauwer noot

Stongt hallf op sen krupn.

3. Maer Nieuwes/ en Leentjen/ en Jaapje/
 Klaas en Kloen

Die waren e kieldt noch op het outwt fitsoen/
 In 't root/ in 't wit/ in 't groen/
 In 't grijs/ in 't graeuw/ in 't paers/ in 't blaew/
 Gelijck de Hupkuyt doen.

4. Als nou dit volliche te Vinckebeen angum/
 Daer bongdese Keesse/en Tennis/en Jan Schzam/
 En Dirck van Diemerdam/
 Mit Symen Sloot/ en Jan de Doot/
 Met Tjjs/ en Barent Van.

5. De Mepfjes vande Vecht/en vande Vinckebuurt
 Die hadden heur tuchje te wongderlijck eschuurt/
 O se waren o eguurt./
 Maer dencht tens Fy// had lange Sy
 Heur Onger-riem ehuurt.

6. Sy gingen in 't selfs: daar worden so eschrangst
 Gedroncken/ gesongen/ gedreumelt en gedangst/

Gedobbelt en gekangst/
 Men riep om wijn/ het most soo sijn/
 Elck Boerman was en Langst.

7. Maer Nieuwes en Trjntje/die soete srechte slop
 Die liepen met menkander uptten hups in 't Hoy/
 Met sulck gefliche slop/
 En such gewzoet/ och 't was soo soet/
 Mijn docht het was soo mop.

8. Aelwerige Arent/ die trock het ierste mes/
 Tuege Piete Kranck-hoofst/ en Kroselige Kes/
 Maar Brangt van Kaallenes/
 Die nam een greep/ hy kreegh een keep/
 Mit noch een boer vijfses.

9. De Mepfjes die liepen/ en lieten dat geschil/
 Kannen noch handelaers/ noch niet en stonger stil:
 Maer kloens die stact/ en hil
 Soo dapper upt/ dat een Ween-puyt
 Daer doot ter aerden vil.

10. Symen nam de rooster/de beusem/ en de fangh
 En wur repse Ebbert/en Krelis vuer de wangh/
 Het goetjen gingh sen gangh/
 Het sp deure 't glas/ of waer 't dan was/
 Mijn blyven was niet langh. (moet/

11. Ghy Deeren/ghy Burgers/ broom en wel ge-
 Mpd't der Boeren fceften/ sy zyn selden soo soet
 Of 't kost pemant zyn bloet/
 En drinckt met mijn/ een roemer Wijn/
 Dat is jou wyl soo goet.

't Kan verkeeren.

Van Gysjen/ en Trijn Luls.

Stemme: Si c'est pour mon pucelage.

O haest as Gysjen had vernomen
Dat tet Kermis was in Stee/
Nā hy sen tugg/ sen poppe-goed mee/
Om wat eerlyck upt te komen/
Stack hy veeren op syn hoedt/
Wangt de Eer is 't waertste goet.

2. Gysjen is nae Stee gebaren
Met Trijn Luls syn lieve Sangt/
't Was de moyste Meyd van 't langt/
Dus moest hy zyn eer bewaren
Daer hy in was op eboet/
Wangt de Eer is 't waerdste goedt.

3. Als de kramers Gysjen sagen/
Kiepen sy: kom koop wat vaar!
Wijse niet? ick houme waar/
Gysje dorster niet na vragen/
Soo eerlyck was syn gemoedt/
Wangt de Eer is 't waerdste goedt.

4. Doo? 't gequel en stadigh bidden/
En op Trijntjen Luls versoek
Koft hy noch ien lange koeck/
Die brack hy doe juyst in 't midden.
Depnckt! wat Liefd' en Eer al doet/
Wangt de Eer is 't waerdste goedt.

5. Gysjen gingh wzingen en dubwen
d'Viele koeck in sen holle mongt/
Sagger upt soo kakel-bongt/
Dat ter ien mensch schier soutw of grutwen/
Soo eerlyck had hy gewzoet/
Wangt de Eer is 't waerdste goedt.

6. Onder 't brassen en dit stempen/
Wou noch Gys enckel te bier:
Sus/ sep Trijn/ 't is geen benier/
Stee-Luy soutwen daer op schempen/
Latet/ 't is de beste voet/
Wangt de Eer is 't waerdste goedt.

7. 's Nachts ging Gysjen Trijntjen pypsen/
En hy sep: gy bint soo moy/
Was ick nou met jou in 't hoy/
Daer sou ick jou iens betypsen
Hoe men liefde eeren moet/
Wangt de Eer is 't waerdste goedt.

8. Sus/sep Trijntjen/houtwtje hangden/
Of ick word aers upt me kraft/
Wijke wat doen/ soo doettet saft/
Hebje gien Eer! wat dupsent schangden/
'k Rae niet Gysjen datjet doet/
Wangt de Eer is 't waerdste goedt.

9. Ongder dit stormen en dit woelen/
 (Sepden hy:) wel Crijntjen Luls/
 Maackje hier om soo veul spuls!
 Ghy meught immers mijn wel voelen
 Van men hooft al tot me voet/
 Wangt mijn Eer is oock mijn goet.

10. Hou Gij (sep sy) laet die woorden/
 Praatme niet mier vande Eer/
 Maar as je wilt soo komt byz weer/

Ick miende/ ghy sout mijn vermoorden/
 Och het eyndt dat was soo soet!
 Adieu mijneer mijn waerdste goet.

11. Drome Dochters ryck in Eeren
 Soo ghy vzeest de schande groot/
 Geeft u selven niet soo bloot:
 Wilt van Gij jen niet begeeren/
 Wildy sijn ge-eert/ gegroet:
 Wangt mijn Eer is 't waerdste goet.

^t Kan verkeeren.

Aenspraeck vande Petemeuy, tot de Neef.

Stem: Helaes! Amour Wat gaet my aey?

Arten Neyses eerje gaet
 So hoozt hier noch ien kleyn beetje/
 'k Gaeye Reefje datje staet
 Noch ien lutje byje Deetje/
 Gaet dan byz by Djangies Brecht/

Datsen Vryer! datsen Knecht!

2. Gaet benterlijck by de wegh/
 Liert jou woortjes wel beleggen:
 Hooztme seun wat ickje segh:
 Terst-in/asje wat wilt seggen/
 Siet dat gy genabent segt/
 Datsen Vrijer! datsen Knecht!

3. De Room en ick die sin al kilaer/
 Gae jy moptjes byje Dypster:
 Datsen Man! wat so men Daer!
 Trouwen vziendt/gy keunt te byster/
 Heer! je gaet so regel. recht/
 Datsen Vrijer! datsen Knecht!

4. 't Is ien werrelt van een Man/
 Van lijf en le' en uytgelesen/
 Hy speelt soo aertigh mit de Kan/
 Dat hy 't pupcken plech te wesen
 Van Diemen en Dypbendrecht/
 Datsen Vrijer! datsen Knecht!

5. Reefje/ gaeje dan soo voort?
 Lustje noch niet wat te eten?
 Hemsick Marten: noch ien woort/
 Je sloncksje hebje noch vergeten/
 Wel me kijnt dat was te slecht/
 Datsen Vrijer! datsen Knecht!

6. Marten segh ick/ koomt in huys/
 Sin j' al byz van Spinen Sijtjen/
 Van Schele Stijn/ van Ghiete Grups/
 Van Pieter Paters dochter Fijtjen/
 Diner oock me inden Echt!
 Datsen Vrijer! datsen Knecht!

7. De

Alpelle
49

7. De Jongers hadden langt noch goet/
Daerom schat ick binje scheijen/
Tot Bzechjes is klap an de kloet/
'k Die een hplick uyt je beijen/
Gaetmen vaer / en maecthet hecht/
Datfen Vrijer! datfen Knecht!

8. Wach 't met Bzechje niet geschien/
Ofen keunjet soo niet meup' ren/
'k Sou niet meer na heur om sien/

In ick sou na Stee gaen keup' ren/
Gaet myn langst / doet as-je plecht/
Datfen Vrijer! datfen Knecht!

9. Al quam in Ste soo plompen boer/
Als ien kinckel opt mocht maken/
Al quam mall' Oene niet sen moer/
Had hy gelt hy sou anraken/
Siet Marten datjet wel belecht/
Datfen Vrijer! datfen Knecht!

't Kan verkeeren.

A E N S P R A E C K

H a n d e n D o m t o t d e R i c h t .

Stem: Helaes! Amour hat gaet my aey?

If jen, Nisjen / o gy dingh!
Wilje noch niet aen het knechje!
Klufje Klonters susterlingh
Sprackme lestant: hoozt iens Bzechje
Het! hoe legje staegh en nept!
Datfen Vryster! datfen Meyt!

2. Soo men moer! wel immers kijnt/
Klufje kalde veul van Marten/
't Is wongder (sey sy) hoe hy 't pijnt/
Soo lief hetty jou van herten:
Bzechje / sit hy staech en sept/
Datfen Vryster! datfen Meyt!

3. Heer! die knecht is soo estelt/
Datfen hoofd draeyt as ien meulen/
Sen Peet hetme soo veul vertelt/
Spullen soumer wel of speulen/
Bzechje leyt hy snachts en grept/
Datfen Vryster! datfen Meyt!

4. Is Marten murru / 't is gien noot/
Hy het Apen en Meerhatten:
Sen Peet hetme sen goet egroot/
't Is een Boom vol Spaensche Matten:
Gaeje Piffje / ierje scheidt/
Datfen Vryster! datfen Meyt!

5. Seght kees Jong kees/en klaes kloet/
Datser spillen vry op steken:
Van Pzoof/ van Pzonck/ noch van Jaep Soet
Daer wil ick niet iens van spreken/
Siet dat ijer iou upt dreyt/
Datfen Vryster! datfen Meyt!

6. Je hebt op Bartje sin effelt/
Maer wat souwjer me beginnen!
Marten die het langt en gelt/
Dat en hoeftmen niet te winnen/
Ick raeje/ datje noch wat beyt/
Datfen Vryster! datfen Meyt!

7. Bartje (seghje) is ien geest/
Die zijn weetje weet/ te weten/
Dat hy moptjes schrijft en leest/
Gaet daer iensjes wat van eten!
Nicht bedwinght iou sinlijckhepd/
Datfen Vryster! datfen Meyt!

8. Bzechje/ vollight jy mijn leer/
Laet iou Bartje niet bekalen/
Wijsherd/ Godsbrucht/ Deught/ en Cer/
Is hy Rijckdom niet met allen/
Siet dat niemand iou verleyt/
Datfen Vryster! datfen Meyt!

9. Inde Stadt en op het langt/
Word de Rijckdom mieft eyzen:
Cer werrelt is gien mierder schangt/
Als beropt van geld te wesen:
Geest Marten tabend goed beschepd/
Datfen Vryster! datfen Meyt!

't Kan verkeeren.

Twee-spraack van

Twee Buur - Wyven.

Stem: 't Schaep dat voer naer Alleckmoer.

A. **L** Ieve kperen wat en deunt!
Lieve kperen/ etc.
Stybe Pietje Stapl-oozs seun
Die sel de Buijgom worden.

N. Wat segje van die snarre Ceun/
Reemt zy die slechte Jorden!

2. Die kraftige Ceun/ dat spytig be!
Die kraftighe/ etc.

Jemeng moer/ ia wel/ ia wel/
Ick binder in verwongdert:

Hoe komtse an die reyn geselt
't Is ien giest wat geltet hongdert.

3. Nalle-buur/ ia watje secht!
Nalle-buur/ etc.

Hoe raechtse an de moye knecht/
Dat dzeutsche trotsche Ceuntje!

A. Al sin sen klieren wat hoers en secht/
't Is al ien weeligh seuntje.

4. Piesje-buur/ ap kom/ hooz hier!
Piesje-buur/ etc.

Hy was tot lange Jaap te bier/
Daer quam zy oock aen pzoncken/

In hy was wat op zijn benier/
Hiel ober-stalligh dzoncken,

B

5. En

5. En zy was t'ongenaertigh net/
En zy was/ etc.

Te eubelycke moop: by get!

Cros pemes bande meysjes:

Sy liepen mit in kaer te bedt/

Ik weet niet hoe veel reysjes.

6. As Jorden dus met Ceuntje lagh/

As Jorden/ etc.

Dan 's abes totten lichten dagh/

Verleekert op dit snoepen/

Quam lange Ijs daer op het slagh/

En die begon te roepen:

7. Bzuplift/ Bzuplift allegaer/

Bzuplift/ etc.

Hier leggender twee by in kaer.

Al 't Jong spul quam mit kannen

Ierst in/ soo wees dit ionge Paer

De saeck an goede mannen.

8. As Stjve Pietjen in 't selfs kam/

As Stjve/ etc.

Hy gaf ien tonne-bier/ ien ham/

En vyf-en-twintigh koecken/

Hier; mag're Marry van Billedam

Die ging de Bzupdt daer doecken.

9. Heer! het stonger so net om 't Ijs/

Heer! het/ etc.

Doe vronckme daer so fel en stijf/

Ia mannen ende vrouwen/

Hoe licht komt Jorden an ien wijs/

Hy sel en Sundagh trouwen.

't Kan verkeeren.

Een oudt Bestevaertje,

met een iong Meysjen.

Stem:

Pots hondert duyfent slapperment, &c.

L. Jammetje mijn soete beek!
I. O Lyfde blijft wat staen:
Wat schoptje/ seght jy outwe geck?
Ik raetje lactme gaen.

L. Al 't gelt dat ghy hier leggen siet/
Dat is boor u al ree.

I. Wegh kael-kop/ ick en soeck u niet/
Dat jy soeck, soeck ick mee.

L. 2 Van landen/ zanden/ gelt en goed
Soo ben ick machtigh rijk.

I. Dat acht ick niet/ o siffe bloed!
Ik wacht na mijns gelijck.

L. Het goed is 't daermen wel of baert/
Dus Meysjen weest gedwee.

I. Ghy zyt mijn al te oudt bejaert:
Dat jy soeck, soeck ick mee.

L. 3 Och kijntjen geeffe mijn een soen/
Ik geeffe al dit gelt.

I. Dat sal ick wel een ionger doen/
Al gaf hy niet en spelt.

L. Geloost/ Lief/ dat ick u versoeck
Ter eeren en ter Ge/

I. Wegh/wegh/wegh Hansjen hangebzoek:
Dat jy soeck, soeck ick mee.

L. 4 Ik

L. 4 Ich sel jou koopen wat je lust/
En doen wat jy gebiedt.
I. Ep Lammert Daertje houdtje rust/
Want jy en dientme niet:
Waer jy maer twintigh jaren oudt/
Misschien of icket dee:
Maer nou so zydy oudt en koudt:
Dat jy soeckt, soeck ick mee.

5 Dit is een Lamsjen na mijn sin/
Vol vrolichhepd en vzeught/
Die ick niet om sen goed beinin/
Maer om zyn tonge teught:
D krachten die zyn oudt en af/
Dus laetmen in mijn vzee:
En vzyd geen Dyzster/ maer een graf:
Dat jy soeckt, soeck ick mee.

L. 6 Mijn dochter laes dees mellick-muyl/
En neemt een deftigh man.
I. Och nam ick sulcken outwen uyl/
Wat raed ging my dan an?
'k Sou immers by u levend lijf/
(Waer vintmen meerder wee?)
D Maegt zyn/ en u Weebu/ jou Wijf:
Dat jy soecte, soeck ick mee.

7 Daert wel dan outwe Kuchelaer/
Ich blijf by mijns gelick:
Weet jy niet salige Beste-waer/
Dat Wie genoeght is rijck?

L. Ep staet toch sil/ God segen ongs/
Derhoort doch dees mijn bee.
I. Ap Lammert-Waer jy soecht wat jongs:
Dat jy soeckt, soeck ick mee.

't Kan verkeeren.

Een oud Bescen met een Jongman.

Stem:

Pots hondert duyfent flapperment, &c.

B **N** V Heereman/ mi Jong-gesel/
Hoozt toe/ en houdt wat stal.
H **N**ou laet mijn gaen jy outwe vel/
Wat schoztje: sinje mal!

B Hoe komt dat ghy u soo verhaest?
Ay liebe houdt wat stee.

H Wegh/ outwe Cotebel/ ghy raest:
Dat jy soeck, soeck ick mee.

B 2. Hoe valt u dit so eubel in/
Dat ghy my soo versmaed?

H Wegh quijl-bab met u kebel-kin/
Wegh met u malle praet.

B Ay Jonghman geest my wat gehooz/
Het is mijn eerste bee.

H En prebelt my niet meer an 't ooz:
Dat jy soeck, soeck ick mee.

B 3. Dit schenck ick u/ o ionger Velt!
Daer toe mijn lijf/ en goet.

H Du Besse/ laet mijn ongequelt/
En soeckt een gierigh bloed.

B Ick maeck u Jongeling soo rijck
Als 't water bande Zee.

H Ghy zitt my al te ongelijck:
Dat jy soeck, soeck ick mee.

B 4. Ick sal u houden als een Graef/
In 't goulwt/ in 't silver stijf.

H Daer

H Daer booz souw ick dan zijn een slaaf
Van een verschrompelt wijs.

B Dat kleuter is te wispeluur/
Al is sy blanck as snee.

H En ghy zijt my te goons en suur:
Dat jy soeckt, soeck ick mee.

5. Wech tape tandeloose Best/
Wech drupp-neus/wech root-oogh/
Gaet haelt ien kooltje in u test/
En setter by wat hoogh/
En raest en blaest daer leven in/
En laet mijn in mijn vree.
Dit is een Mepshen na myn sin!
Dat jy soeckt, soeck ick mee.

B 6. Den onderdom is wijs van raet
Daer toe supnigh en vzoet/
H Ghelijckhepd in den Echten staet

Waerd vzuentschap in 't gemoet:
Wat is hier lieffelijcker dingh/
Of 't alderzoeffste wee/
Als goe/ of geen vereenigingh:
Dat jy soeckt, soeck ick mee.

7. Al waer de Rijckdom van u schat
Als al de wereld groot:
En eer icksse met u besat/
Ick was veel liever doot:
Wech Mozssebel gy hebt een gongs:
Gaet door ghy outwe quae/
Och Bessie-moer ghy soecht wat iongs
Dat jy soeckt, soeck ick mee.

't Kan verkeeren.

Van

Fobert en Lobbetje.

Stem: 't Schaep dat voer naer Alleckmoer.

Onse Lobbetjen is so blijt.

Onse Lobbetjen/etc.

So dat set ober de buurt schier krijt/
Hoe zy-er byper laet pracchen/
Maer sachje hoe dat Fobert byjt/
Ie soutwje sticken lacche n.

2. Fobert is sijn en wel bespraackt/
Fobert is/etc.

Daer om as hy an 't praten raackt/
Kan wongder hy versieren/
O Lobbetje (seyt hy) wie het je maackt
Deuse verweende klieren!

3. Noch se staanje om 't lijf so iuyft/
Noch se/etc.

't Is t'ongenaertigh wel ekuyft/
Eens mensch die soutwje schaken/
Staet stil (seyt sy) huer onbesuyft/
Iy soutwme sineerigh maken.

4. Fobert die miend strick strack al waers/
Fobert/etc.

Sy lijkt so quaet dan as en baers/
En 't is maer klinck-klauer iocken:
Maer dit doet die dooz-trapte flaers/
Om hum noch mier te locken.

5. Als

B 3

5. Als

5. Als

5. *As Lobbetjen sept/ap sus sit stil/
As Lobbetjen/ etc.*

Dat is so veul/as 't is mijn wil:

Maer moetet so wat decken/

En dat hy schoon zijn hangden hil/

Sy souwter seer aentrecken.

6. *Wangt as hy hum wat koeltjes hout/
Wangt as / etc.*

So mient zy dat sen liefst verkoutot/

En kittelt hem in sen zijen:

Maer deur hum fobert dan verfkoutot/

En raackt dan dus an 't vzien.

7. *O Lobbetjen! dien ick opt verhieff/
O Lobbetjen/ etc.*

Ick hebje so beseten lief/

Ick kan me niet besturen:

Wech/ wech (sepd sy) je hebt en vzieff/

Wech mit je malle kuren.

8. *'t Is mit fobert al 'edaen/*

't Is mit fobert/ etc.

Wangt Lobbetjen hiet hem altoos gaen/

En dat oock hiel ongwaerdigh/

In zy word (so ick heb verstaen)

Hiel spytigh en hobaerdigh.

9. *Hoozt nou alle gupse-gaer/*

Hoozt nou alle/ etc.

fobert en vzaeght oock niet na haer/

Hoe seer hy haer ierst minde:

En is 't gien Lobbetjen/ 't is ien aet/

Hy sel sen diel wel vinden.

't Kan verkeeren.

Twee-spraeck

Van de

Beste - moer met haer Nichte.

Stem: Den Admirant, den Admirant.

ICK bin verbaert veur Deyntjeman/

Ick bin verbaert/ etc.

Hy Besje! rater Deyntjen an/

Die hetty lief/ die hetty lief/

Ick hinder lieber een eyntje van/

As hy de vzieff.

2. *Siet! wat sen harsebecken maect/*

Siet! wat sen / etc.

Dat t'elkens versche gecken maect/

En 't valt hem licht/en 't valt hem licht/

As hy slechts dwarsche trecken maect

Met zyn gesicht.

3. *Sen asingt dat speult spullen black/*

Sen asingt dat/ etc.

Die kop is hum op rullen strack/

Hy hzeet veul wijnts/hy hzeet veul wijns/

O! 't is ien rechte bulle-back/

Hy hoeft gien grijs.

4. *Men zieter so veul datjes in/*

Men zieter so veul/ etc.

Men zieter spzootjes en wzatjes in/

Och 't is so milt! och 't is so milt:

Men sieter honckjes en katjes in/

En watje wilt.

5. *Besje*

5. Bessje/ seght ongs naepster Tiet/
 Bessje/ seght ongs/ etc.
 Datse na ien goet mayster siet/
 Die 't ongs iens kupt/ die 't ongs iens kupt/
 't Is best datmen 't in plaepster giet/
 So hebmet jupst.

6. En steltet in de Warmestraet/
 En steltet inde/ etc.
 By hem die dus zyn armen staet/
 En leelijck kijckt/ en leelijck kijckt/
 'k Wet as hy wat by Harmen staet/
 Dat hy 't gelijckt.

7. 'k Wouw ick hum iens na't leven had/
 'k Wouw ick hum/ etc.
 En dat hy hoogh verheben sat/
 Ick acht de lien/ ick acht de lien/
 Die soutven daerom geven wat/
 Om hem te sien.

8. De maysters/ Bessje/ op de Kolck/
 Die maysters/ etc.
 Die meugen hum hupzen tot ien Tolck/
 Hy klapt uytheems/ hy klapt uytheems:
 Of laten hum sien vooz al het volck/
 Wangt 't is wat vreems.

9. O liebe Bessje! sus/ swijght stil/
 O liebe Bessje/ etc.
 Ick wou dat jy jou mongt wat hil/
 Hoe quelse mijn? hoe quelse mijn?
 't Sel/ of men sin op hyltliche wil/
 Dien Heynje zijn.

'k Kan verkeeren.

Twee-spraeck

Vande

Moeder en de Dochter.

Stem : Helaes ! Amour wat gaet my aen.

- D. **E**l-hart, Moertjen/ heb ick lief/
 En die selmen altoos minnen.
 Warre-nar die het en hiez/
 In hy is so stuers van sinnen.
 M. Aft ien van bepen wesen sal/
 Aft niet beter quaet as mal!
- D. 2. Moertie 't is ien massen bloed/
 En so haestigh daer beneben.
 M. Dochter : depncht om 't groote goed/
 Dat sen Daer mit hum wil geven:
 Aft ien van bepen wesen sal/
 Aft niet beter quaet as mal!
- D. 3. Al was sen goet noch iens so groot/
 So mach ick de nar niet hoozen:
 Om myn bloet/ noch om myn dood/
 Veltme niemeer an men oozen:
 Was hy geck/ of quaet 't was frep/
 Maer nou is hy 't alle bep.
4. Comt hy op myn camer weer/
 Moer / ick seghtje van te veuren/
 Ick schop de Kay van boven neer.
 M. Kijnt ie moettie niet verstoren:
 Aft ien van bepen wesen sal/
 Aft niet beter quaet as mal!

D. 5. 'k Weet

D. 5. 'k Weet niet/ moer! 'k wil om de keur
 Piet iens van de ballick ballen:
 Het hy niet ien dollle bzeur!
 En al 't geslacht dat is vol mallen;
 Was hy geck of quaet/ 't was frey/
 Maer nou is hy 't alle bep.

6. Moertjen/ as de man is geck/
 Broets/en groots/ en onbescheyen/
 De Vrouw die krygt oock dat gebzeck/
 In die kperen worden kepen:
 Was hy geck/of quaet/'t was frey/
 Maer nou is hy 't alle bep.

7. Was hy krancksinigh en quaet/
 Men mocht hem in 't dolhups sluyten.
 Maer Moertje-lief/ ick weet gien raet/
 So gaet War-nar hum te buyten:
 Was hy geck/ of quaet/'t was frey/
 Maer nou is hy 't alle bep.

8. Geeft men Sel-hart die ick min/
 Wilje Moertje! seg/ay liebe!
 't Is ien langh-knecht na men sin.
 In ick houw toch van gien bzieben:
 't Is mit War-nar niemendal/
 Wangt hy is korsz/ geck/en mal.

*t Kan verkeerren.

Van gierighe

Gerrit, en Modde van Gompem.

Stem:

Daer ick gister avond quam, daer schein de, &c.

DE Gierige Gerrit/ die lebbige dief/
 Die vryt nu zyns ghelijck/
 Die vryt nu/etc.

Wangt hy het Modde van Gompem
 (lief)

Die leelijck is en rijck/
 Die leelijck is en rijck/
 Die leelijck is en rijck/

2. Sy het ien asingt ruym van bel/
 Niet mupsvael/noch niet bongt/
 Niet mupsvael/etc.

Da 't rotte-graen gelijcket wel/
 Maer swart wast inde grongt/
 Maer swart wast/etc.

3. Haer tangden zyn Kastangie bzyen/
 Heur lippen pimpelpaers/
 Heur lippen/etc.
 Se het ien veurhoofst tot heur krumn/
 En hier en daer wat haers/
 En hier en daer/etc.

4. In haer vermaelde wangen blicck/
 En in heur moye kin/
 En in heur moye kin/
 Daer sietmen 't leger bande Gieck
 En trotsche Tropen in/
 En trotsche/etc.

5. Se is gebozst/ gebuyckst/ gebilt/
 En louter inde vangh/
 En louter inde vangh/
 Praet van Hofbajer soo ghy wilt/
 Dees het ien ander gangh/
 Dees het ien ander/ etc.

6. Dit monsterum oft ongediert
 Dat boert soo hooghen pzaecht/
 Dat boert/ etc.
 Daer wozt ghien snof/ gien snee versiert/
 Of 't is heur daegh lijer dzacht/
 Of 't is heur/ etc.

7. Gerrit is wat root/en wat blaeu/
 Wat paers/wat kakelbongt/
 Wat paers/wat etc.
 Sen tangden as ien wouwe klaeu
 Staen aberechts in sen mongt/
 Staen aberechts/ etc.

8. Hy sieter nou soo Jongeties upt/
 Wangt hy het coztz ehaert
 Wangt hy het/ etc.
 Na dat hy schoon was uyt erupt/
 Kreech hy sen twiede baert/
 Kreech hy sen/ etc.

9. Hy is soo anstelijck moy/
 Men vzeest datmen hum siet/
 Men vzeest datmen hum siet/
 Sijn Daer het hrieben van Octroy/
 Men macht na-drukken niet/
 Men macht nae/ etc.

10. So pemandt noch een stempel vint/
 Die kaptse vyz an twee/
 Die kaptse vyz / etc.
 En drijfse met die woeste wint/
 Diep inde Zuper Zee/
 Diep inde Zuper Zee/
 Diep inde Zuper Zee.

Twee - spraeck, tusschen
Kniertje Knelis
 En Lijf/bet Lessers.

Stem: Wie wil hooren een nieu Liet, &c.

K Ou sick hou/ goen dach in't huys:
L Wel is hier nou niemant t'huys:
 Ja kniertje komt vyz binnen/
 En siet iens waer wy sinnen/

K. Wel 't is hier nou wel in jou houwo/
 Dus besich staech met spinnen:
 Maer wat ick jou segghen souw:
 2. Lijf/bet Lessers weet y 't niet
 't Is van sen leben niet eschiet/
 Ala moer de Franse

Wou niemant met me dansen
 Noch jonge Jan/ noch ouwe Jan/
 Noch Ariaen/ noch Jan Jansen/
 Noch Jan oom Janses Jan.

3. Is hy waert dat hy Broot eet
Die oude dencht so haest vergeet!
Ja! mocht zyn Daer ophijcken/
Hoe sou hy hem doorstrycken?

L. Mar/segge dat: wat Jan so prut/
Tiet hy jou daer staen prijcken?
Kniertje knelis/wat! wat! wat!

4. Wat! dat lijkt seper niette mijt,
K. Ja/mecnje dattet men niet spijt:

Ick heb hum hiele daghen
Op desen arm edzaghen!
Wat dat beduyt/staech wou hy uyt/
Ick heb hem inden waghen
Doo menichmael ekruyt.

5. Heer! Lijf bet moer/wel ick bekent/
Ick was totte jonghe so elwent/
Ja ick en kon niet eten
Had hy niet me egeten/
Sneed ick ien stick/en smierdet dick/
Wy beten beet aen beten/
Dan hy/en dan weer ick.

Twee-spraeck tusschen

Iaep Ians ende Fijtje Floris.

Stem: Banghe suchjes gaet nu spelen,

L. **F**Ytje Floris myn speulnepsje
Wilje me na buyten gaen!
Kom myn beekje noch ien repsje/

'k Selje dan wat nieuws verflaen.

F. Sus Jaep Ians/ay! swijcht stil/
Hoe gaeren sinje op ten tril.

I. 2. Fijtje! wille wy gaen baren
Met ien schuytje na 't swart huys!
Ick mach gien broot voor vrienden sparen/
'k Heb noch moye negen dups
Met ien blankje van mijn Oom/
Heer! ick eet so garen Room.

F. 3. Jaepje meuchje wel supker-peerens
'k Hebse in mijn lincker-manck:
Get/hoe wille wy banketeren!
Gaetwe sitten op die kanck/
't Is hier soo ondieste moy:
Maer! hoe soetjes ruyckt dat hoy?

I. 4. Fijtje! gaeje daer so leggen
In dat natte langhe gras!
F. Jaepje/wil ick iou wat segghen/
'k Woutw Michieltje by ons was!
Noch die knecht die is soo groen:
'k Weet niet wat 'k hem wel sou doen.

I. 5. Men souwer seper op verlieben.
F. 't Is de warret: Maer neen kijns/
Ick heb beer de outste brieben:
Wangt Michieltje is goet mijns/
Ja so seer/ick weet niet hoe/
Dat's alliens/as daer en toe.

6. Michieltje woutwome lefent trouwen
Met ien beter/in hy sprack:
'k Selje koop en ien nutwe Woutwen

Mit ien schozthaeck/en ien Jack:

Wilje/sepd hy 'tis edaen!

En ick nam 't op mijn beraen.

I. 7. Hoozt iens/Pytje/songer iocken:

Michieltje boodme slus noch troutw/

Hy swoerme by de groote kloeken/

Dat hy mij n toe-maken souw/

Dooz ien Prins : en 'tis eschiet.

Het hy-me lief/of het hy niet?

F. 8. Je selt hem by gozt niet genieten/

Al waerje siet noch iens so sel.

I. Wel/laete wy-er om opschieten

Wie Michieltjen hebben sel/

Gae jy krups/so ra ick munt:

Hou laet zien wat Godt mijn gunt.

9. Pytjen hettet spul verlozen/

Mar hy doeter wat hy wil:

Al het hy Jaepjen hooch gheswozen/

Daer is al wat aers in 't til.

Deynckt / of sy niet kloeckjes spint/

Dat s hem kost en bier-gelt wint!

Van Besje met Lijfje heur

Dienst-meyt.

Stem : Ach ongheluckighen dach!

L. **H**oort hier iens Bestemoer!

Hoe ick by Hansje voer/

Die myn wel ier sen troutwe swoer/

En met sen tongh soo heeft verdooft/

Dat ick van sinnen schijn berooft.

B. 2. Lijfje ! weet jy noch niet/

Dat dit altoos gheschiet

Van die hier milst sen dienst aenbiet ?

Liert Lijfje/liert me lieve kijnt!

Dat woorden syn niet mier as wijnt.

3 Weul sijn bzient met de pzaat/

Of met een schoon gelaat/

Mar wepnich zijnder inder daat :

Deynckt/as heur jonst soo haest verdwijnt/

Dat woorden syn niet mier as wijnt.

4 Wie dat hier licht vertroutwt/

Doet haest dat hem beroutwt/

Siet Lijfje/datje dit onthoutwt/

As jy u by die praters bynt/

Dat woorden zyn niet mier as wint.

L. 5. Die ick niet wel en wil/

Daer teughen swijgh ick stil :

Maer hy swoer dat 'k hum wel bebil/

En blief-men so weul in men hoofst/

Dat ick van sinnen schijn berooft.

6. Weul lichter dan het stof

Gaen hem de woorden of :

Al sijn sy schoon vol gunst/en lof :

Ick selt gedeyncken hoe hij 't pijnt/

Dat woorden syn niet mier as wijnt.

B. 7. Zo doeje assen mept

Ier iemet jou verleyt/

So looft niet altoos watmen sept:

Mar deyneckt/as hum een knecht verbynt/

Dat woorden zyn niet mier as wijnt.

8. Al waertje beste vrient
Die nier spreekt as hy mient/
Jou hert noch ooren nimmer lient:
Hoe degelyck dat Hansje schijnt/
Deynckt woorden sijn niet mier als wijnt.

I. 9. Wesen / ick segghet jou/
Men bynt by Man en Vrouw
(Godt betert) al te luttel Trouw/
't Is miest gebeynstheyt / ick bebynt
Dat woorden sijn niet mier as wijnt.

Van
Dieuwertjes Vryer.

Stem : Meester Clement ghy vuyle vent, etc.

Ieuwer is verliest (hy get)
Op sukken repnen vyier:
Mar s' hetter niet iens op elet
Hoe slim dat hy sen bienen set/
Ghelyck en kreup'le Snyer.

2. Wangt asse mar sen asingt siet/
Sp kander niet wytkomen:
Sp weet dan van haer selven niet /
Sp staet wannier heur dat gheschiet
Al waer sy op enomen.

3. Van Dieuwertje je hebt jou reen/
Die jou daer toe andryben/
Je siet op zyn volmaeckte leen:
Die ick van boben tot beneen
Pa 't leven sal beschryben.

4. Sen hayz dat is as sulber grijs/
Sen asingt daer beneben
Dat is so rongt (wijnt-hongts gewijs:
Ist dat icket niet genoegh en prijs /
Dat moetje myn vergeven.

5. Sen veurhoofst is ghebult seer hooch/
Gien schilder souwt soo maken:
Daer by het hy ien slincker ooggh
Dat is hiel leep en selden droogh/
Gheboort met root scherlaken.

6. Daer toe het hy een groote Peus
Vol Parlen en Stobynen/
Op het fatsoen van Heyntje Peus:
Van veruw is sy hiel glorieus/
Miest uyt de karmospnen.

7. Sen kneveltjes staen hum so schots/
Steyl boben sen proppe monckje/
Die hy ierst stijfden mit wat snots:
Nou kyck hy deur de hayztes trots
Recht as en Wf-langs hoickje.

8. Sen lippen sijn veur al niet swack/
En zyn Trompetters wanghen/
Die staen soo stijf/so straf/so starck:
Men souwt met soo een Bulleback
Wel ionghe nickers vanghen.

9. Sen kinnetjen is so wel edaen:
En waer het niet vol pupsten/
Men souwtwer klautwen op of slaen:
Mar isser pemant om begaen/
Die slaetse plat met bypsten.

10. Het ongsē Dieſwer dan gien recht/
 Dat zy leyt al heur ſinnen
 Op dees vertweende moye knecht?
 Ick bidje (vzienden) datjet ſeght/
 Wie ſouw hum niet beminnen?
 11. Wangt (ſiet) hy het mar ien gebreck
 An al ſen lijf/ en leden:
 Dat mier is/ 't is ien hoddebeck/

Een ſompe loer/ ien groote geck
 Van boven tot beneden.
 12. Mar Dieſwer die is wijs en bzoet/
 Piet vleeſſchelijck noch bieſtigh;
 Sy lieft ſen vleys niet/ noch ſen bloet/
 Mar ſ' is genegen tot ſen goet:
 Bemint' hum dan niet gieſtigh:
 't Kan verkeeren.

Bzyd - Loſe - Gedicht,

Ter Eeren

DIRCK PIETERSZ. VOSKVYL,

Ende

A A F G E N W I L L E M S Dr.

AEST als ick gants alleen, alleen was uyt getogen,
 Der Minnen blinde God quam aen mijn zy ghevlogen,
 Hy ſprack, ô ſlechte Menſch ! die ſteeds van 't aartſche maalt:
 Klimpt op mijn ſchouders gaeuw, flux hooger ſtoffe haalt,
 Het oude is men warſch, wat nieuws verquickt de Volcken:
 Met greep hy my om 't lijf, en vlooch ſtracks door de Wolcken,
 Tot in het Eeuw-Palleys, zyn alderhoochſte kruyn,
 Hy ſprack verheught tot myn, (in 't Aackelighe bruyn)

V selden-fatte lust versadicht hier nae wenschen,
 Vertelt myn wond're kracht de nieuws' gierighe menschen,
 Nu teeckent, dicht, onthouwt, het gheen ghy siet en hoort,
 Wt had hy : en hy tradt by die vergad'ringh voort.

Dees cleene, groote God, stack met sijn held're stralen,
 Der Goden throon in brandt, in vlam de gulde zalen,
 Wurf poppen inden hoop, van d'onsterff'lijcke Goôn,
 Die gants dit nieuwe vier noch waren onghewoon :
 Dies 't vrolijk rustich Rijk, raackt schielijck aen het warren,
 De Hemel dondert, siet ! de weerlichtende starren
 Met scheemer gloeyend-gloor, beschittert 't schoon ghewelf,
 Dees stoncker-vlam die brandt der Goden Vader selff,
 Want d'heete meng-luft na zyn Suster hem deed joocken,
 Die worst'lend hy verwan, door troetelen en 't stroocken,
 De gantsche Hemel was vol Minnelijck ghewoel,
 Een yder roemden van dat lieffelijck ghevoel,
 Een yder roemden van dat vriendelijcke strijen,
 Een yder claachden van dat bitter soete lijen,
 Een yder claachden van den kouwden heeten brandt,
 Die yder snerckten in zyn raesend inghewant.
 Maer 't eunjer Goodje loech, en clapten in zyn handen,
 En riep met groot ghejouw haar openbaare schanden,
 Nu Dichter (seyd hy) schrijft hoe dat de grootfche Godt
 Door dees mijn kindtsche booch, is dwaesselijck versot,
 Siet al de narrery van die verwyffde Goden.
 Iypijn is grammelijck ken-schuldich vluch ghevloten

(Wraackgierich

(Wraackgierich door de spijdt) nae 't schrickelijck gheweer,
 En sloech den Lecker trots met d'eerste stoot ter neer.
 Dewijl Cupido noch vast wispelt met ghewemel,
 Wiert hy gheworpen voort al dwarlend uyt den Hemel,
 De Goden hielden Raat : maer Venus was beswaert
 Als haren lieven Soon voor Ballingh wiert verclaert,
 Die na den aff-val bleef noch inde lucht wat hanghen,
 Om mijn swaar-wichtich lijff,voorsichtich wel te vanghen.
 Want doen Iupijn den Al,herstelde in zyn stee,
 Smeet hy ten lesten my van boven neder mee,
 De Goden lachten om myn overstout vermeten,
 En wat sy deden meer dat is my schoon vergheten.

Doch t'Heylichje my bracht,weer op mijn eerste plaats,
 Daer wierden wy te saem de alderbeste maats,
 Hoe dickwils sach ick hem,sijn kuurtjes loos bedryven !
 Hoe dickwils gaf hy my een oorfaeck om te schryven !
 Hoe hy syn Pijltjes schoot op't Geyle woefte wilt,
 Dat nae den ander noch soo tochtich,loeyd' en gildt !
 Hoe hy syn Pijltjes schoot op Boeren en Boerinnen,
 Die spelen noch om stryt,het lieff'lijck spel van Minnen !
 Hoe hy syn Pijltjes schoot op d' Edelinghen weeck,
 Die terende vergaen,door teed're Ioff'ren bleeck ;
 Hoe dickwils schoot hy uytzyn wijdt-vlieghende Pijlen,
 Quetsfende door 't ghchoor van over hondert mijlen !
 Hoe dickwils mengden hy,die Suycker-galle smart,
 Die door de ooghen daalt in't onbekende Hart !

Dit wonder kleene Kindt kan met zyn vlamigh blaacken,
 't Onfichtber menschen Hart so juyft in 't midden raacken!
 Dit wonder kleene Kind, de aldersterckste man
 Met een gesicht alleen, so licht verwinnen kan!
 Dit wonder kleene Kind temt wilde Jongelinghen;
 En doet den ouden grijs doen jeughdelijcke dingen!
 Dit is Heer Bruydegom het selfde loose wicht,
 Dat noch zyn zetel houwt in 't lodderlijck gesicht,
 In 't lodderlijck gesicht van u beminde Vrouwe,
 Daar hy, sint ick hem sach, heeft heym'lijck by onthouwen.
 Dit is Heer-Bruydegom den brant van uwe borst,
 Die ghy uyt-fuchten wel, maar niet uyt-spreecken dorst.
 Dit is den Seyl-steen, die, die u so menich maalen
 Het harte dicht by haer uyt 't lichaem konde haalen.
 Dit is Eerwaerde Bruyd, het dient u uyt geleyd,
 Het geen den Bruygom u so dickwils heeft gefeyd,
 Dit zyn Eerwaerde Bruyd de sachte felle wonden,
 Die gh' in u Bruygoms hart so lieff'lijck hebt gefonden,
 Ghy zyt de oorsprongh van zyn lieve layde pijn,
 Die van u goede gunst weer moet gebetert zyn:
 Ghy hebt hem eerst gequetst, ghy moet hem oock genesen,
 Ghy hebt hem eerst gequetst, ghy moet de Artsney wesen;
 Recht als het yzer van Achilles Lancy was,
 Die Prinçen wonden, en de selfde weer genas.
 Hoe bloofdy dus Vrou-Bruyt? wat meughdyu bedwingen?
 Ick sie wel dat de Min wil uyt u oogjes springen,

Om 't minneloos ghelaet niet meerder nu en peynst.
 Wech met de kouwde grijns, 't is langh ghenoech gheveynst,
 Siet hier de lieve Nacht, betorst en wel befackelt,
 Wat popelt u ghemoet? hoe sit ghy dus en quackelt?
 Wech met de doode vrees, ghy hebt in 't minst geen noot,
 Ghy sult gaen sterven nu die over soete doot:
 Ick wedt ghy sult hier na het onghewoone leven,
 Voor uwen Maachdom niet in Wissel willen gheven.
 Wat is die Maachdom doch? de spitse vande lien
 En heeft de Maachdom noyt met ooghen eens ghesien,
 O Maachden! siet ghy niet die oversijtsche loncken,
 O Maachden! siet ghy niet den Bruygom Minne-droncken?
 (Staet op) o soet gheslacht! gheeft haer den lesten soen.
 Het over blijffel sal den Bruydegom wel doen.
 Gaat aan Speel-noots, gaat aan, wilt haer te bedde leyden,
 Den Bruyd'gom salterstont van al 't Geselschap scheyden:
 Sy rijst, sy staet, sy coemt, sy pieraarst, neen sy gaet;
 Comt morghen ons doch by, maar in een ander staat;
 Comt morghen ons doch by, vertrect dan dese Maachden
 Hoe datter u staet an, hoe datter u behaachden.
 Gheluckich Ouders die 'rghewenschte houw'lijck siet,
 Gheluckich boven al die dit gheluck gheniet,
 Wy wenschen dat u God soo veel vreuchde wil gunnen,
 Alsmen op d'Aarden-creyts beleven souwde kunnen:
 Wy scheppen uyt u heyl int minste gheen verdriet,
 Soo wy betuyghen met dit nieuwe Bruylofts-Liet:

Bruylofs-Liedt,

Stem: *Het daaghet uyt den Oosten, het licht, &c.*

Comt hellipt vrolijk singen
Vrou Venus Borgery:
 Bly-gheestighe Jonglinghen

V held're Kelen bly,
 Laet voor ons graaghe ooren
 Nu eens hooren.

2 Singht op Bruylofts-ghenooten,
 Hoe dat dit lieve Paar
 Den Hemel heeft beslooten
 Te houwen by mel-caer
 Tot dat de Doot haer beyden
 Comt te scheyden.

3 O ghy verfaamde menschen
 In een vergaart soo foet:
 Wy gunnen: en wy wenschen
 V't *Alderbeste-Goet*,
 Dat d'Hoochsten u kan gheven
 Nae dit leven.

4 Dit siel-mengend vergaaren
 Sal hy Waap'nen voor druck,
 Begiften met wel-vaaren.
 Van steeds bloeyend gheluck,
 En maken u Eer-waardigh
 Recht goet-aardich.

5 Staet op ghy blij-Lieden,
 Nu *Bruydegom* treed aen,
 Die soete strijdt moet schieden
 Die'ck wensch: dat moet vergaen
 Dat van u twee, den derden
 Haest mach werden.

6 PRINS laet *In Liefde bloeijen*
 Dees twee vermenght in een,
 Haer herten doet begroeijen
 Soo dicht: dat ghy alleen,
 Of den *Dood*, t'uwer eeren
 Kan Verkeeren.

Aen-spraeck van een ghetrouwde Vrouw, en een ghevryde Vrijster.

Stem: Cupido geeft my raet om mijn liefs hart, &c.

N Een Trijntje/doetet niet:
Wilt op het goet niet kijken:
Ick raeye datje siet
Pa een u tijds ghelijcken:

Wangt neem-je ten oude rijke/
En afgheleefde man/
Diens krachten vast beswijcken
Ghy benter qualijck an.

2 Of schoon u Moeder praet
Van twongderlijcke dinghen
Van hem/en van sen staet/
Van kostelijcke ringhen/
En and' ze beuselinghen/
Van Geer-aerts groote goedt/
Laet u daer dooz niet dzinghen
An sucken sussen bloedt.

3 Het bloemtje van u jeught
Laet van geen Dzoogert plucken/
Of ghy sult al de vzeught
Dws levens onderdzucken;
In veul bedzoefde stucken
Dan quellingh en verdriet:
't Sal selden soo ghelucken
Dat het na wensch gheschiet.

4 Ist dat u Eel-har t vzyt/
Soo ghy my komt verklaren/
O! sijn ghelijcke tijt
In ouderdom van jaren/
Sal mier veruoegings baren/
Dan al des Geer-aerts gelt/
Die met sijn kaarich sparen/
Sijn siel en lichaem quelt.

5 Verbloecht so sy de uur/
Doemmen my ierst aen dienden
Van Melis ons ghebuur/
Die my van herten miende/
Mar kortz daer op mijn Dzienden
Die gaben my een knecht/
Rijck/kreupel/en sticck-siende/
Dan lijf en sinnen slecht:

6 Die nimmermier en doet
't Gheen hy hoozt te bestellen:
Ick schaamt my in myn bloet/
Ick macht u niet vertellen/
As my die lieden quellen/
Of praten van wat soets/
Mijn aderen die swelllen/
Ick wordt schier tjats en broets.

7 Als hy noch soo groen
 En tot my miest gheneghen/
 Hy staet as ien kapoen/
 En kan hem niet beweghen/
 't Is nimmer iens te deggen :
 'k Ben hy sen levend' lijf
 (Wat hatet doch ver(weghen?)
 Syn meyt/syn weewu/syn wijf.
 8 Wangt dese rechte bent
 Weet van gien and're saken/
 Als dat hy woet/en went/
 En wentelt in het saken/
 En mient my te vermaken
 Allenich niet sijn slaap:
 Mar! hoe mocht ick doch raken
 An dese dzooghe Jaap?
 9 Ick volchde vrienden raat/
 Dan 't is myn wel beroutwen :
 Ten is niet altoos quaat/
 Pa eyghen sin te troutwen/
 Crjntje wilt dit onthoutwen/
 En overlegget wel :
 Men kan te samen houtwen
 Ten Hemel of ien Hel.

't Kan verkeeren.

L I E D T,

Stem:

Pavane d'Espangie, &c.

OM dat ick heb gheprezen
 Mijn waerde/ soete/ Beck;
 Moet ick daerom nu wesen
 Ghehouden voo? een geck?

Dit 's u grootste ghebreck
 Die uwe saem verflint/
 Dat ghy soo licht vergrimt/
 En bitter schelt en schimt.

2 Doch twee ghekwensse gaben
 Verleent u de natuur:
 Dat 's overbloet van haben/
 En schoonheyt van stature :
 Maer denekt/ o Creatuur!
 En onthout dit van mijn/
 Dat dese dinghen zijn
 Niet anders als een schijn!

3 Dit maect meest alle Vrouwen
 Hoobaerdigh en verwaent/
 Dat sy te veel vertroutwen
 Haer lieffelijk ghedaent :
 En als men haer vermaent
 Dat een lustigh ghestalt/
 Sombwyl schielijk verbalt/
 Soo heestmen sich verkalt.

4 Een rijke Vrouw is lastich/
 Een schoone trots/en stout/
 Een middelbaer stantvastich/
 Wel hem die sulck een trout :
 Die vint hem niet verbzout/
 Ghelijck men/lepder ! siet
 Dat nu soo veel geschiet/
 Daer 't Wijs de Man ghebiet.

5 Ick merck Lief u begeeren/
 En u ghedachten hoogh/
 Die sien na weptsche kleecken
 Die tierlijck staen in 't oogh/
 Al heeft de man geen boogh/
 Is 't een schalck/of een briez/
 Is 't maer een rijke dief/
 Om 't goet hebt ghy hem lief.

6 Comt na u een minder kijcken
 Oprecht/ bzoorn van gemoet/
 Die durft ghy wel uptstrijcken
 Ja schelden vooz een bloet/
 Ghy kent u schier te goet
 Dat ghy hem eens siet aen/
 Off by hem wat te staen/
 En dwingt hem strax te gaen.

7 Maer/Lief/het spijlich sprekken
 Van een mont snaber-snel/
 Noch dzeutsche/scheetsche trekken/
 Of een stuurs wesen fel/
 En voeghen niemant wel ;
 Besonder/ so men seyt/

Vast vooz een Jonghe Mept
 Beleefde bziend'lyckheyt.

8 Want 't rat van Abonturen
 De rijkdom licht verkeert/
 En schoonheyt mach niet duren
 Soo d' onderbindingh leert/
 Dus eer ghy dees outbeert/
 En eer 't u qualijck gaet/
 Betoomt u woest gelaet/
 En straffe sinnen quaet.

't Kan verkeeren.

L I E D T,

Stem :

Cupido geeft mijn raet, &c.

I E B ick u niet gheseyt
 Dat ghy noch eens sout missen
 Rustighe schoonheyt/
 Of u waekere friffchen/

Blijde ghestaltenissen/
 Dooz sieck of qualijck vaert/
 Segt my/ segt nu/waer isse
 Daer ghy soo trots me waert/

2 Recht als een vaste kroots
 Sich niet en kreunt aen winden ;
 Soo was u hart te grootz
 Dooz al die u beminden:

D 3

Maer

Maer nu men siet verſwinden
 D'ſchoonheyt (vooz verhaelt)
 Nu can men licht bevinden
 Dat uwe grootſheyt daect.

3 Wat werd hier op ter aert
 Meer als ſchoonheyt geprefen:
 Als deughd daer by vergaert/
 Met reden en met wesen:
 Ep / dat 's een uptghelesen
 Schoonheyt die niet verdwijnt/
 D'ander bereyt veel vrefen/
 En 'is niet dat ſp ſchijnt.

4 De ſchoonheyt van t' aenſicht
 Can haest een man verdozen/
 En doet een vrou ſeer licht
 Tot ſnoode luſt becozen.
 Maer recht ſchoon wert gebozen
 Dyt een Hemels ghemoet/
 Ghy hebt het valsch verlozen/
 En vint het dierbaer goet.

5 Te bozen en mocht u
 Schier niemant sien of raken:
 En tegenwoordich nu
 Staet ghy peder te ſpzakē:
 Ny wat ſelſamer ſaken/
 En wonderlijcker daat/
 't Verlies dat doet u maken
 Een ſeer veel ſchoonder ſtaat.

6 De ſchoonheyt die ghy wint
 Can ick ghenogch niet eeren/
 Die wert van my bemint
 Met hertelijck begeeren:
 't Welck niet en kan verkeeren
 Dooz tijt/nochte dooz d'uck:
 Siet hier aen meuchdy leeren
 D' groot/en goet gheluck:
 7 Soo wie een ſchoone siet
 En daer op ſtelt ſyn ſinnen/
 Wanneer hij't ſchoon gheniet/
 Het geen hy wenscht te winnen/
 't Bedroeft hem haest van binnen
 Soo ſyn ſchoon pets verbaet:
 En ſoo licht is ſyn minne/
 Als haer wanckel geſtalt.
 8 Siet hoe die ſchijn verlebt
 Dooz een weynich beſwaren;
 De ſchoonheyt die ghy hebt
 Verbetert dooz de Jaren/
 Over ſulcx ſal oock baren
 Mijne liefd' met u int graff/
 Indien ghy kunt hetwaren
 't Geen u u ſieckte gaſſ.
 9 Reemt deſe ſpiegel vooz/
 En ſpiegelt u ghedachten/
 Ick weet ghy ſult hiet dooz
 D'wel vooz hoochmoet wachten:
 Alsulcke groote crachten
 Dyt ſellifs-kennis rijst:
 Wilt niemant ſeer verachten
 En middelmatig p'ijſt.

Die wert van my bemint
 Met hertelijck begeeren:
 't Welck niet en kan verkeeren
 Dooz tijt/nochte dooz d'uck:
 Siet hier aen meuchdy leeren
 D' groot/en goet gheluck:
 7 Soo wie een ſchoone siet
 En daer op ſtelt ſyn ſinnen/
 Wanneer hij't ſchoon gheniet/
 Het geen hy wenscht te winnen/
 't Bedroeft hem haest van binnen
 Soo ſyn ſchoon pets verbaet:
 En ſoo licht is ſyn minne/
 Als haer wanckel geſtalt.

8 Siet hoe die ſchijn verlebt
 Dooz een weynich beſwaren;
 De ſchoonheyt die ghy hebt
 Verbetert dooz de Jaren/
 Over ſulcx ſal oock baren
 Mijne liefd' met u int graff/
 Indien ghy kunt hetwaren
 't Geen u u ſieckte gaſſ.
 9 Reemt deſe ſpiegel vooz/
 En ſpiegelt u ghedachten/
 Ick weet ghy ſult hiet dooz
 D'wel vooz hoochmoet wachten:
 Alsulcke groote crachten
 Dyt ſellifs-kennis rijst:
 Wilt niemant ſeer verachten
 En middelmatig p'ijſt.

't Kan verkeeren.

Koortfigh Lietje.

Stemme :

Onlangs vroeg in 't morgen-rood, &c.

Als Dirckje in syn Koortse lagh/
Die hem het bloed besmette/
Met een brandende hette :
Hy sloech syn oogghens op/en sach

Dat syn liebe Lijf bette,
De selve sieckte lette/
Doen heeft hy gheseyt:
Mijn vriendelijckheyt/
Hoe deert myn u leyt!
Och sterft niet/maer beyt/
Want stiet ick ben bereyt
Mijn ziel u by te setten.

2. De vlammen stegghen an syn haet/
Sijn tongh hield op van klagghen:
Sijn pols begon te jagghen :
Het scheen dat hy veel styver smart/
Ja doodelijcker plagghen
Om harent wil moest dzagghen /
Van doch niet temin/
So nam hy noch in
Sijn soete vriendin/
En sieckts-ghesellin
Met siel en met sin/
Een wonder welbehagghen.

3 Sy sloot haer oogghens hallif toe/
Als hy hem neder spreypde /
En totter doot bereypde :
Sy sach wel an syn lipjens doe
Hoe syn ziel arrebeypde/
En al syn kracht uythreypde.
Sy riep doen so seer/
Met een stemmetje teer/
Mijn Enghel ! mijn Gert!
Ick swijm/och mijn Heer /
(En ick seyd) hy weer/
Gae van mijn sieltje scheidt.

4 De woerden kleefden an de tongh/
Sy bleven legghen swoegen/
Met lieffelijck vernoeegghen:
Haer Herten hijghde/en de Tongh/
En dat in sulcker voegen/
Dat al de Aders sloegghen:
Die tuchden ter noot
Haer jammeren groot/
En quellinghen swoot/
Hy sturf in haer schoot
Een supcherighe doot/
Daer sy haer slap om loegen!

t Kan verkeerem.

Een eerlijck Vrijsters antwoord-lied,

Stem: Van een eerbaer vrou en haren man, &c.

N V hoorz mijn vrient gepresen
 Na dien ghy hier vermaent/
 Van mijn beteutert wesen/
 En mijn verschickt gedaent/

Mijn wanghen nat betraent
 Die moet ick eerst af dzooghen:
 De anrst die 't herte waant
 Maectt beecken van mijn ooghen.

2 Al wat ghy hebt gedzeven
 Is redelijck en goet
 Na d' kuintschay (o mijn leven)
 Die ik heb van u ghemoet:
 Maer laest was hier een bloet
 Die my van u pets zepde
 't Welck ick soo heb begroet
 Dat hy met schaemte schepde.

3 Meent ghy myn wptvercozen
 Dat ick den dieren eedt/
 Die ick u heb gestwozen/
 Soo lichtelijck vergeet?
 O neen dat waer mijn leet:
 (Al is dit veel by voutwen)
 De beloft die ick deedt
 Sal ick in waerden houtwen.

4 Ick heb wel connen mercken
 De jonst die ghy my dzoech/
 An u verliefde twercken
 Daer ick dickwils om loegh/
 Als ick 't oogh op u sloegh
 Ick kon my niet versaden
 Staet op het is genoegh/
 Ick bid u om ghenade.

5 Het sal wpt mijn gedachten
 Gaen nu noch nimmermeer/
 Hoe hooch ghy my ginght achten;
 Mijn vrient/mijn lief/myn Heer/
 Mijn glozij/en mijn eer/
 Al moet ick u ontbeeren
 Ons lieffelijck begeer
 Sal Godt ten besten keeren

6 En ick sal al myn daghen
 Waer in ick can / of mach
 D soecken te behaghen/
 Dus maectt gheen meer geclagh/
 Soo haest als ick u sagh
 Onthoochde ghy myn zinnen
 Die tot mijn laesten dach
 Ghetrou u sullen minnen.

7 Kan ick u lieff ghenesen/
 Ghelijck ghy mijn ontbiet/
 Alleen met myn bywesen/
 Verblijt u nu t' gheschiet/
 Dat ick het voormaels liet;
 Was upt vzeese vooz schande/
 Staet op mijn lief en siet
 Hoe ick in minne vbande!

8 Ick bid u Prins verstandel/
 Met beschaemd' kaacken root/
 Dat ghy dees lieben handel
 Ten snootsten niet ontbloot:
 Of anders vooz mijn doot
 Sou ick veel dooden sterben/
 Ghy sout dooz liefde groot
 D reyne Dienst-maecht verben.

^t Kan verkeeren.

Liedt,

Stemme: Pavane d' Espangien.

AL mijn begeerlijckheden
 Gaen noch in liefde voozt:
 Hoe wel dat mijn gebeden/
 Of 't alderminste voozt

Niet meughen zijn verhoort.
 Van u / o mijn vriendin!
 Dien ick met hart / en sin/
 Doch hopeloos bemin.

2 Die mint 't gheen hy moet derben/
 Zijn meerder/off partuur/
 Die sterrest vooz sijn sterben/
 Dupsent mael in een uur.
 Och lieff/t' valt my soo suur/
 Ja een hart dootlyck lept/
 Dat d' onghelagenthent
 Ons van den and' ren scheidt.

3 Mijn Gaerne brant van minnen
 Blyft onbluslyck/en groot/
 Ick sal met trouwe sinnen
 (Hoe seer van hoop ontbloot)
 D lieben tot mijn doot.
 O soet maagdeken teer!
 Die ick na mijn begheer
 Niet ghenoegh prijs en eer.

4 Godt weet/ 't gheen vooz de menschen
 Is onsenlyck en bedeckt/
 En na wat wit mijn wenschen
 Sich t' eenemaele streckt/
 En hoe mijn herte treckt
 Na utwe frissche zeucht/
 En u bloeyende deucht
 Is mijn ghebenschte vzeucht.

E

Doot

5 Moet ick soo 't (schijnt ontberen)
 W/ om t'geen dat ghy weet/
 So durf ick u wel sweren
 Met een seer hooghen eedt/
 Dat ick sal dzaghen leedt
 Niet met rou-cleeders swart/
 Maer binnen in mijn hart/
 Daer 't niet ghesien en wert.

6 Maer wou Fortuyn eens wenden/
 Of was 't Godts lieben wil/
 Een goet middel te senden
 Om slechten het gheschil
 Dat tusschen ons eens vil:
 Och een soo eenich stuck
 Sou dooden haest myn dzuck;
 Ach! had ick dat gheluck.

7 Ick sou van blijdschap springhen/
 En singhen seer verblijd/
 Hoe dat des wereldds dinghen
 Verkeeren metter tijd/
 Tot troost van die noch lijd
 Van minne soet ghewelt/
 Eer hem wan-hope quelt/
 Die 't ghemoet seer ontstelt.

8 Princes ick sal verwachten
 W/ graci met gheduld/
 En hoop dat ghy myn clachten
 Noch eens verhooren sult:
 Als de maat is verbult
 Van utwe tozeetheydt straf/
 Die haest moet nemen af;
 Of ghy brenghet my in 't graf.

't Kan verkeeren.

L I E D T,

Stemme: Als ick laest van Hollandt voer, Ick voer &c.

NA dien ick van mijn trouwe dienst
 Het loon langh heb verwacht/etc.
 So vind ick mij op 't onversienst
 Van u dus schots veracht/
 Van u dus schots/etc.

2 Is dit mijn hoop! is dit mijn danck!
 Is dit dan mijn waardij? etc.
 Singh ick hierom myn leven langh
 In straffe slavernij?
 In straffe/etc.

3 Te spaed wert ick mijn sothept kint/
Maer doch het is my leet/etc.
De eer die ick u heb ghegunt
Was aen u niet besteeft/
Was aen u/ etc.

4 Had ick u noyt soo wel be-ooght/
Soo waer ick niet ghequet/etc.
Soo had ick noyt soo hooch gheboocht/
Of schadelijck geswetst/
Of schadelijck/ etc.

5 Want dees eer/en u groote goedt
Doen dat u sotte hart/etc.
Vol op gheblasen hooghemoet
Nu dus hoobaerdich wart/
Nu dus hoobaerdich/etc.

6 Siet na u nulwe vzijer nu
Daer ghy dus hoofs om pzonckt/etc.
Maer hy en siet niet eens na u
Hoe ghy loer-ooght en lonckt/
Hoe ghy/ etc.

7 Of ghy al schoon hem scheets vertreckt
Mijn kintse liefde sot/etc.
Daer ghy (soo 't schijnt) dan met my geckt/

Daer wert ghy selfs bespot/
Daer wert ghy/ etc.

8 Want nu ghy 't hem dus openbaart
t'Geen u toe was vertrouwt/etc/
Soo acht hy u (niet recht) met waart
Dat hy met u wat kout/
Dat hy met/etc.

9 Al krupt ghy 't hant/en ciert u hoost/
W kunst dat is maer wint/etc.
Hy beynst het gheen dat ghy gheloost/
Dat is dat hy u mint/
Dat is dat hy etc.

10 O meysjen! soo ghy and'ren doet
Soo wert u weer gedaen/etc/
Mijn eerste liefde was wel goet/
Maer die is nu vergaen/
Maer die is nu/ etc.

11 Princesse die ick eerst verhieft
Ick wensch u goeden nacht/etc.
Adieu mijn suure/ soete lief/
Ick soeck dat ghy verwacht/
Ick soeck dat etc.

Avondt-Liedt,

Op de Stemme;

Als ick laetst van Hollandt voer,
Ick voer van Amsterdam.

ACH proper dier waer wildy heen
Dus inde nare nacht?
't Is sozghelijck te gaen alleen
My tot Conboy verwacht/

My tot Conboy verwacht/ etc.

2 Hoe komt dat ghy so schichtich bent /

En bliedt van my dus vert?

Geen byand Lief is u omtrent /

Waer toe dit loopen hert?

Waer toe dit / etc.

3 Vreest ghy niet dat de hoeben / Drou

D sullen vanden aen?

En sy u misdeden / ick sou

Dan rou en smart bergaen

Dan rou en smart / etc.

4 Ick heb u dit so dick gheseyt /

Goek bande liefde mijn ;

Ghelijck het hout in 't vier ghelept /

So legghick inde pijn /

So leggh ick inde / etc.

5 Hoe dickwils heb ick my vermant
 Om u te loopen naer/
 Niet eens aensiende eer of schant:
 Ick achtent niet een haer/
 Ick achtent niet een haer/etc.

9 So vzeemt als gh'u in 't loopen toont/
 So vzeemt zijt gh'y in als:
 Blijft al myn moepten ongheloont/
 Soo is de kaart heel valsch.
 So is de kaart/etc.

7 Als ick noch denck om d'oude vzeucht/
 En om de laetste praet/
 Dan is myn hartje heel verheucht/
 Wat sou nu doen de daet:
 Wat sou nu doen/etc.

8 Waarom toont gh'y so vzeemt een schijn/
 Daer gh'y mijn wel meucht sien?
 Ick bid u/troost/ontdektet mijn/
 De oorzack van dit vlien/
 De oorzack van/etc.

9 Nu gh'y my dit te kennen gheeft/
 En openlijck vermont/
 So sal ick u myn Lief beleeft
 Beminnen t' aller stont/
 Beminnen t' aller/etc.

10 Princes moet ick schepen alree/
 So beveel ick u d' Heer/
 Die wil dy : my bewaren mee/
 Adieu mijn lief vol eer/
 Adieu mijn lief vol eer.

tKan verkeerem.

Liedt,

Stemme: van Pironelle.

AT mach ick d'waes toch minne leggē
 Op een soo hooghen vzaen stam?
 Ach ! elck sou van mijn sothept seggen
 Indien mijn liefde te voren quam.

2 Was ick van meerder doch ghebozen/
 Off immers maer mijn lieffs gelijk/
 Soo had ick hoop : maer dat's verlozen/
 Want ick ben arrem/en sy is rijk.

3 Nu dan mijn hart/nu dan mijn leven/
 Ick sal ten minsten haer dienaer sijn/
 Soo den Hemel my 't gheluck wil gheben
 Dat ick be-oogen mach haer schoon aenschijn.

4 Mocht ick haer aenschijn steeds be-oogen/
 Mijn last hoe swaer/beraart in lust/
 Ick sou met vzeughd mijn smart gedooghen/
 Ja noemen al mijn moepten rust.

5 Soo veel vermach het soet aenschoutwen/
 Van dees croon-waerde wijsse vrou/
 Om wiens wille ick alle vrouwen
 By my in heel groot achttingh hou.

6 Waant ymant dat mijn groot's verkiefen
 Sijn Lichaem bozmt ynt haer macht
 Die doolt seer swaer : want ick ben diese
 Derr' boben s'werelts rijkdom acht.

7 'Tis al geen goet dat goet werd g'heten/
 Maer veel een middel tot groot quaad/
 Wee hun /die deughd om gelt vergeten/
 En wijsheyd om wat slijcx versmaad.
 8 De rechte rijckdom werd ghebonden
 In een veruoeghd en vroom ghemoed.
 Lief/ dat u God die kennis jonden/
 Dat ghy woud kiezen eer booz goed.
 6 Ick sou mijn sozgh dan laten baren/
 Maer nu ick twijffel of ick wil

Mijn liefde heelen/of openbaren
 Doch vrees booz schande/sept swijght stil.
 10 Als my de min na u gaat sturen/
 Terstont verbollicht my 't ghesicht
 Der loose lieden/die my zien gluren/
 En loeren na myn/lief/mijn licht.
 11 Mijn lief/mijn licht/wilt hier aenmerckē
 Hoe dat u veel' mis in mijn sloop;
 Maer soo ghy siet mijn sotte wercken
 Dupt die ten besten/ mijn troost/myn hoop.
 't Kan verkeeren.

L I E D T,

Stemme: Belle qui m'ave blessé d'un trait, Ce doux. &c.

O Parl! en pupck der houtwen!
 En bloem van onse tijd!
 Twee steden sijn om u in strijd/
 Elck wil hier houtwen
 Den lof van utwe deucht/
 Van u vermaertheit/en u jeught.

2 Drie en vier Griekische steden
 Die streden coek aldus
 Om de eere van Homerus,

Mer had sijn reden
 Dat hy wiert/bleef en quam.
 Soo Hoorn heeft/en Amsterdam.

3 Ghy Hoorn meught wel noemen
 Als dat ghy hebt gheteeld
 Een wel besneden supber beeld:
 Wy sullen hier roemen
 Dooz 't heele Amstellandr.
 Van haer vermaert verlicht verstandt.

Nieuw Liedeken,

Stemme : Als't begint.

4 Sappho dooz u ghedichten/
En varsen/vol vernuft
Sijn veel verwondert / en versuft.
En dooz u ghesichte/
Ghy blixent ende gheest
Het vier daer in myn ziele leeft.

5 Wat soete sachte blammen?
Wat walen van ghemoet?
Wat schielijck wandelen van bloet?
Wat lieffelijck vergrammen
Ontsetten myn ghedaent/
Als ghy my moeten oubewaent?

6 Te swack soo sijn myn sinen/
Of heb ick te veel stof
Om van u deughd/ om van u lof/
En oock om myn minnen
Te uypen met bescheyt/
Soo schoyt mijn/laes ! welsprekentheyt.

7 Natuur heeft u ghegheven
Het beste dat ick weet:
Wilt ghy niet sijn vernaamd voor wyet?
Soo neemt / o mijn leven !
Al mijn bittere smert
Dyt mijn verteed berliesde hart.

* Kan verkeeren.

S Ondagh, Sondagh lest-leden/
Op eenen S^r. Jans-dach
Ben ick huypen ghetreden/
Daermen veel waghens sach/

Met soo veel omme-slach/
Het volck quam met hoopen
Al by de voer-lup loopen/
En maecten daer verdzach.

2 De kneukels en de Boeren
Die hadden 't op ghestelt/
Sy wilden niemand boeren
Dan voor ghedzonghen gelt/
Dit (docht mijn) was ghetwelt/
Ick wandelde met lusten/
En gingh myn selven rusten
In 't groen gheschilderd veld.

3 De gladdē paerden renderen
Langhes de harde sijnck/
De Voerlup diese menden
Klatterden vreeselijck.
De dozre drooghe dijck
Die was besaeyt met Menschenen/
Ick sach het al na wenschen
In myn begraselt ryck.

4 Flux quam daer an rumoeren/
 En raesden sonder rop/
 Heele waghens met Hoeren/
 Die wierpen vast met hopy/
 Dit dunckt die lieden moy.
 Sy riepen en sy kreten
 Al haddens niet ghegeten
 Dit gooze goze gop.

5 Wel eer woutu ick wel weten/
 Waer van/of hoe het quam/
 Datmen mal plach te heeten
 Het volck van Amsterdam:
 Maar als ick dit vernam
 Ick barsten upt van lacchen/
 Het schijnt wy komen pzacchen/
 Der droogers Speck of Ham.

6 Waer heen ghy broetsche lieden?
 Uy lieve/blijft in stadt:
 Laet hier u roocht-bleys sieden
 En monckelt hier doch wat/
 Capt eens upt 't beste vat/
 Laet die gullighe wespen
 Haar geel-garstighe Vespen/
 En haer kranck-hoofdich nat;

7 Ghelwoonten/en Landts-zeden
 Heeft u te seer verleyt:
 Ep luyftert na de reden/
 Betoomt u sinlijckheyt:
 Der toeft/een luttel bepdt/
 Wilt my hier in gherieben/

Bestelt my dese bzieben/
 By laap Haas Majestept.

8 Drogisten uptghenomen/
 Wy syn dit vollick moe/
 Als sy tot utwent komen/
 Soo sluyt u poozten toe/
 Tot ick se open doe/
 Of sydy so bescheyden/
 Stiert dit ghespuyt tot Leyden/
 Ick neem 't u of in 't goe.

9 Sancte Ridders wilt niet paccen/
 Om dat ghy Meesters bent
 Ober dees slechte Jochen/
 Diemen u willich sent/
 Warensen maer ghelwent
 By u geboozen beuken
 En hallif gaeren kreuken
 Die routu waer al ghe-ent.

10 De velden en de stoepen
 Met wijden sijn beseyt:
 Waer heen/waer heen sy roepen
 Na Haerlem gilt en meyt/
 Met so veul bzolijckhepdt:
 Maar als sy weder komen/
 Is haer de bzeucht benomen
 't Alledupa is ghelepdt.

11 Onder so menich hongdert
 Was nau een deeg'lijck Man/
 Ick was blypdt en verwongdert
 Dat wy'er so raecten van/

Quaemt ghy op een Sint Jan/
Sanct Ridders ons versoeken/
Ghy souwt in onse kloecken
D wel verdwalen dan.

12 Ghy Princen en ghy Heeren/
Of nieu-gierighe lien/
Ghy meucht wel weder keeren/
Want hier is niet te sien/
Of lustet u misschien
De waghens eens te tellen?
Of die voer-luy te quellen?
Dat wil ick niet verbien.

^t Kan verkeeren.

L I E D T,

Stemme : Onder de linde groen daer ick
laetst, &c.

BEvallijcke schoone maaght
Hoe comt dat ghy dus vliedt?
Dooz u lief/en dienaer trou/
Daer ghy weet/ o hzave hzou!
Dat hy u garen siet;
Daer ghy weet wat my behaaght/
En hoe seer het my verdriet
Als ick u/of niet ansehout/
Mocht ick u sien als ick wou/
Doo sou ick treuren niet,

Pu hoorzt // een woort
En blyft wat staen/
En met lust // wat rust
Want gaen/

Ghy wilt op u loopen
Immers niet vercoopen?
Wel hoe sulcken haest!
Waer heen dus verbaest?
Spreekt doch een mensch eens aen:

2 Nach my van u siebe mont
Soo veel jonst niet gheschien/
Dat ghy myn bedzoest ghemoet
Verquickt met een blye groet?
Laet m'u ten minsten sien/
Vertoest een cozte stont
En heyt noch wat mitsdien/
Selden septmen doet het goet
Grooten haest of snellen spoet;
Waer toe dan t'vrych vlien?

Hebt ghy // op my
Enighe nydt :
Ghy mijn // aenschijn
Dus mydt.

Seght uptbercozen
Hebt ghy verswozen
Dat ghy nimmermeer
Sult doen mijn begheer?
Want ghy myn vlucht altydt.

3 Loopt niet van die u mint/
 Maer vlucht van die u haat/
 Had ick uwve eerbaerhepd
 Het oneerlijcx boozghelepd/
 Soo waert ghy te rechte quaat:
 Pu ghy geen schult en vindt
 In woorden of in daat/
 Want ick heb u noyt missept/
 Dooz myn dienst en arrehepd
 Werd ick dus dzeut s verasmaadt.
 Gaet heen/vyz treen
 Daart u behaaght
 Maer siet//dat niet
 Ghy nae beclaaght:
 Ick socht u ter eeren
 Doch het kan verkeeren/
 Wel en wildy niet?
 Soo loopt dat ghy swiet
 Ghy hebt my wel geplaacht.

4 D trotse sotte pzaecht/
 En malle hoovaardy/
 Maecht u soo verwaent/verweend/
 Dat ghy in u selven meent
 Dat het u al staet vyz:
 Dooz u uptheemsche dzacht/
 En wilde pzonckery/
 Dunct u dat ghy zyt verneert
 Als u maer u minnaer eert/
 O slimme sotterny!

Waer dooz ghy u/
 Poch niemandt kent
 Want ghy meend dat
 Ghy 't waerdich bent

D hooghe ghedachten
 Mijn slechthept verachten/
 Ja als 'k by u scae
 Soo dunckt u bynae
 Dat u eer is geschend.

5. Princesse wulps/en wuys
 Mijn liefde is vercout/
 En myn min verkeert in spijt
 't Verandert alles metter tijt
 Wat dat men hier aenschoud:
 Certijts scheend ghy schoon en hups/
 Ja een Werelt van Goudt
 Wat ist of ick mijn tijd versta
 Ghy loont my met smaat en spijt
 Het welck my seer berout:
 Wie weet // wat leet/
 Wat dreck/wat rou//
 Ick nu // om u
 Verdzaghen sou/
 Niet ghy u toozen/
 En woud aenhoozen
 't Gheen dat u dienaer seyt
 Die u met dienstbaerhept/
 Sou dienen schoon Jonckvrou.

^c Kan verkeeren.

L I E D T,

Stemme: 't Schaep dat voer na Alleck-
 maer om te comen, &c.

H Out u soo kost'lyck als ghy meucht/
 Hout u soo /etc.
 En glorieert me in u bzeucht/
 Joffvrou ick macht wel belen:

Ghy sult niet meer mijn blje jeucht
 Sijn soete vryhepd stelen.

2 De tochtighe lust van't wullips hart/
 De tochtighe lust/etc.

Die dooz het oogh ghebozen wert/
 En gheboedt dooz 't begeeren/
 Kan dooz een spijt/die bitter smart/
 In ooghenblich verkeeren.

3 Mijn hartsen liefde was soo groot/
 Mijn hartsen liefde/etc.

Soo dat my docht dat eer de dood
 Mijn leven sou verflinden/
 Eer dat ick u dooz lust of noot/
 Sou laten/ o beminde.

4 Maer ick sie dat mijn naerffighepd/
 Maer ick sie dat/etc.

D liefde die ick heb gheleyd
 Op u mijn uptvercozen/
 Is tijt-verlies en arrebepd
 In ydel hoop verlozen.

f 2

't heb

5 Ik heb lieber dat mijn lichaem rot/
Ik heb lieber dat mijn/ etc.

Eer ick ban peder wert bespot/
Of m' onghewal verweten;

Dan ick en ben soo niet versot

Of 'k kan u wel vergheten.

6 Wel an Jofvrou/ wel an/ ick ga/
Wel an Jofvrou/ etc.

Maer doch misschien tot uwer scha:

Hoe schijn hoogh u verkiefen:

Ghy sult/ ducht ick/ weten hier na

De grootheyt uwg verliesen.

7 Die om het aarts verganck lijck goet/
Die om het aarts/ etc.

Reemt een straf/ onwetend bloet;

Die is sich sellifs teghen/
Want my dunckt dat in het ghemoet

De rijkdom is ghelegghen.

8 En of ghy schoon (o meysjen) had/
En of ghy schoon/ etc.

De geen die ghy lieft om sijn schat/
En niet om deughd' en eeren

Als ghy in onbree/ met hem dat

In treuren moest verteeren.

9 Ghy hebt my meer als langh beproeft/
Ghy hebt my meer/ etc.

Ik heb oock wel te langh ghetoest/
Ik mach mijn gaen bereyden:

In plaetse van te sijn bedroeft/
Sal ick niet blijfchap scheidten.

10 Adieu moy meysgen quier/ en tjats/
Adieu moy meysgen/ etc.

Ghy mint / u lieber / om wat schats/
En acht mijn clachten/ kluchten/
Paet and' ren oock soo snar/ en bats

Maet ulve blaentw uptbluchten.

11 Daert wel mijn lief/ Adieu ick ty/
Daert wel mijn lief/ etc.

Dan hier/ en soo ghy yet's van my

Somtijds noch wilt verhalen/
Bevleckt mijn eerelijck gebr

Bid ick/ met geen schandalen.

12 Princes ick vzaacht/ eer ick dit sluyt/
Princes ick vzaacht/ etc.

Dunckt u dat dit wat spijtich luyd/
Wilt d' oorzaeck overlegghen

Dat die upt u gebepnstheyt spruyt
En u ghemaackt affegghen.

^t Kan verkeeren.

L I E D T,

Stemme.

Van een soo loofen boerman, &c.

O En-eenighe sinen!
O noyt ghehoord gheschil!
Want ick en myn vriendinne
Sijn seer verscheyden van wil.

2. Ongelijck

2 Onghelijck wy van zeden
Van wesen en van schijn
En van gheneghenteden
Wy over tweedzachtich zijn.

3 Min ick haer uyltermaten/
Gelijck sy merckt en siet/
Sy en macher of hoozen praten
In het alderminste niet.

4 En als ick schijn te branden
In minne van myn vrouwt/
Van blaest zy in haer handen
Van pure liefde koutw.

5 De hette doet verdwijnen
En smelt mijn vleys en bloet
Zoo dat ick van banghe pijnen
Met mijn hooft int kussen woet.

6 De koutw gaet haer soo plaghen
Dat zy het bedde houtwt/
Cis niet om te verdraghen
Soo gants machtich is sy verkoutwt.

7 Mijn hart dat is vol smerten/
Vol kooztsen en vol brand.
En sy heeft ys in't harte.
En loot en steen int inghelwand.

8 Ick ducht sy is gheboozen
Int noorden wrangh en wreet/
Want haer ziel schijnt bestwoozen
Van een te strengghen planeet.

9 Wat vreemde loon der starren
Heeft in mijn ziel gheboet

Dit vier ! daer ick in verbarren/
En dat my noch wonderlijck boed.
10 Lief wilt u doch erbarmen
Ick ben schier uptghelwoelt
Ghy sult u proper verwarmen
Soo ghy myn grooten brand verkoelt.

't Kan verkeeren.

Liedt,

Stemme :

Ick heb de groene straten, &c.

DIE sonder hoop moet minnen/
Dien isser ellendich aan/
Die dwaeren al sijn sinnen
In Idelheyt en waan.

2 Ick spreek laas ! uyt versoeken
Want ick hebt selfs versoecht:
Dus mach ick wel verbloeken
Mijn dwaesheyt onbedocht.

3 Soumen wel sothepd binden
Soo groot (helaes !) als mijn/
Die min/en langh' beminde
Die my niet eygen kan sijn?

4 Ick min en heb verkozen
Die' ck met behagghen sach;
En ick weet van te vozen
Dat ickse niet krijghen en mach.

5 Nochtans voel ick myn dzyben
Van seecker tocht tot haer/
De welcke my doet blyben
Een hoopeloos minnaar.

6 Want veel die my wel gunden
Ten minsten inden schijn/
In plaats van waare vanden
Laas! mijn vanden zyn.

7 Daerom waert wel van nooden
Dat ick myn doozheyt gvaat
Met reden eens gingh dooden.
Maar ach! myn hert wat raat.

8 Geen dwang en kan affschrieken
Mijn al verwonnen sin.
De lusten my verquicken
In mijn bespote min.

9 Die wyflijck niet can delven
Syn sotten yver snood;
Die martelt/ laes/ sijn selven
Met een langsame dood.

10 Die hier sijn sulijckheden
Den toom gheeft volle ruynt/
Of die mint sonder reden
Sich selfs met my versuynt.

^t Kan verkeeren.

Der Goden Waertschap.

Stemme: Sal ick langher met heete tranen, &c.

L Aerst als Goden banketeerden/
En lurkten vanden Pectar soet/
So^s over disch jupst redeneerden
Van ' smenschen alderhoochste goet/
D'een sprack 't waer lust // d'ander 't is rust/
D'een sprack 'twaer lust // doe sey den God Jupijn
Maer toe dit kibb' len laet ons vrolijck zyn!
2 't Is hier een tijt van quinkeleren/
Het aartsche volck woort-twist/ en kijft/
Ick wens/ en wilt ghy Hemel-heer en/
Dat peder jupcht/ en vzeucht bedrijft/

Diert mijn gheboon // o groote Goon/
Diert mijn geboon // singht / springht / hippelt en
lacht
Dit was gesept / gehoozfaemt / boorts volbracht.
3 De salen die als sonnen blancken/
Waren terstonts met vzeughd verbult.
Als sy haer meugh hadden ghedroncken/
En haer wel sat hadden ghesmuult:
Hier gingh den een // daer lach de geen/
Hier gingh den een // daer Venus met haer pol/
De Portsche Nydt steegh ypt haer helsche hol.
Daer

9 Daghet. 11

4 Haer sel vergift heeft sy gheblasen
 Dooz den vergulden Hemel wijdt:
 De Goden buyt raecten aen 't rasen/
 Wen 't wrocken/voort aen twist/aen strijdt/
 Want Pluto bits//heeft met een krits/
 Want Pluto bits//heeft Cupido verleemt/
 Sijn booch en Pylen hy hem al beneemt.
 5 De Musen die met Phebo songen
 En Pallas/met den Bloedt-God Mars/
 Sijn al vermeestert en bespronghen/
 Van den drie-hoofden Cerb'rus bars:
 Men sloecht al doodt/'twas kleyn of groot/
 Men sloecht al doot//de Moeder bande mit
 Heeft weynig (of schier gautsch gez) leven in.
 6 De Sulpher-Dorst die leert nu minnen/
 Met woorzen van silver en gout.
 De deucht noch eer/noch ed'le sunnen
 Sijn niet geacht van jongh noch oudt:
 Is 't hoer/of dief//t is eben lief/
 Is 't hoer/of dief//sijn sy versien van gheld/
 Sy werden booz den vromen nu ghesfeld.
 7 Daermen een Hemel plach te bouwen/
 Daer bestmen nu een droeve Hel/
 Dat doen sy die om 't ghelts wil trouwen/
 Een lompen loer/of leelijck vel/
 Dies maect de droes//de kop hun kroes/
 Dies maect de droes//selden tijt sonder strijt/
 Daer d' ander als in't Paradys verblijt.
 't Kan verkeeren.

L I E D T,

Stemme:

Datmen een reys van drincken spraeck, &c.

WAer dat clepne guptje blint
 G'hijckmen 't uytgeschildert vint
 Ick leed dan in mijn ziele niet
 Dit lieffelijck en swaer verdriet:

2 Maer 't loose boefje siet seer snel
 't Onzichtbaer hertjen raect hy wel
 Die Crighsluy stout hy niet en vrees
 Doch d' onbesorgde trest hy meest.

3 Sijn boogh/sijn pylen/sijn gheweer
 Die quetsen diep/maer doen gheen seer/
 Sy coomen vaeck al lachend an
 Geen blauw litteecken/blijster van.

4 Nu 'tpottertje my heeft ghelovd
 Nu biet het my sijn lieve mond/
 Nu wil hy peys/hy looft en sweerd
 Te geben wat myn hert begheerd.

5 Cupido: wel dit is mijn Eysch
 Tot bozrich-tocht van onse peys
 Begheer ick nu gheen ander dingh
 Als de stoute Jonghelingh.

9 Het schelmijje is nu soo voldoent
 Nu 't hier me mach weer sijn verfoent/
 Hy seyt my toe/dat ick eer langh
 Zal krijghen mijn begheerts ontfangh.

Hierom

Roderick, 6

Roderick
de

7 Hierom myn hert/ u troost/ en denckt
 Dat grooten dꝛuck/het leven crenckt/
 En dat de soꝛgheloose bꝛeughd
 Ons macht vernedert en verheughd.
 8 Wel op mijn siel in bꝛeughde leeft/
 De dꝛoefhept/stracx zijn afschept gheeft/

En plaetst u Rodd'rick inde stee
 Dan utwe minlijck hart en wee.
 9 Dan waer dat klepne guytje blint
 Ghelijck men't uyt-gheschildert vint/
 Ick leed dan in mijn ziele niet
 Dit lieffelijck en straf verdziet.

't Kan verkeeren.

Bꝛuyd-Loft-Sedicht.

Ter Eeren

CORNELIS IANZOOON SCHOONEMAN;

Ende

MARYA ARENTS de LANGE.

Ilt ghy den Echten-staet in vrede staende houwen,
 De twist, en haer oorfaeck, die moet ghy voor al schouwen,
 Waerdighe *Bꝛuydegom*, gaet voorts u *Bꝛuydt* wel voor:
 Haer deuchdelijck ghemoet sal volghen in u spoor.
 Breeckt ghy dijn korfelheyt met wijse raet en reden,
 Sy sal haer spieg'len dan, in u leenighe zeden,
 En printense in haar hart, en leeren' an haer ziel

Door dag'lijcx oeffnen na, op dat, oft soo gheviel
 Dat eenich mis-verstant, van dese wech u leyden,
 Sy, dan met lijtsaemheyt, dat buytje mocht of beyden,

En swyghen voor een wyl, tot dat d'oploop van 't bloed
 Befaedt is en ghestilt, ghelijck 't onweder doet
 Dat maer een vlaagje duurt, al tiertet opgheblasen
 En buldert hevich uyt met roepen en met rasen,
 Met stormen, met gheweldt op eenich klip of bergh,
 Die sick niet seer en kreunt an al dat woest ghetergh.
 Soo sal u brave *Bruydt* de winden van u Toren
 Met een stantvastich hart verduldelijck anhooren.
 Doch wildy al te straf beheerschen, en ghebien,
 Ghy maect u licht ghehaat, ghevreeft, en seer ontsien,
 't Welck luttel vrientschap baart, maer speurt ghy in u sinnen
 Van haer gheliefd' te zyn, soo moet ghy eerst haer minnen,
 Gheeft dy de swackheyt toe van u lieve Mannin,
 Soo sal de eene jonst de ander brenghen in,
 Soo sal uyt d'eene deucht veel and're deuchden vloeyen:
 Soo sal de goedheyt Gods, u doen *In liefden bloeyen*.
 Soo sal de seghen rijck van voorspoet, en van vree
 Den Heer u voeren t' huys: God is de liefde mee;
 Verschoont uyt liefden dan des anderens ghebreken.
 Maer wildy juyft een saeck, of een gul-hertich spreken
 Doorkloven tot een hayr, versteurt van bloet en breyn
 Soo ist begrijp wel groot, soo is u liefde kleyn,
 Soo suldy uyt u huys, de vrede gantsch verjaghen,
 Soo krijghdy in haer stee de tweedracht, met haer plaghen
 Van ongheluck, van ramp, van laster, quaet-vermoe:
 Tot wien de Bulle-back stracx licht sijn sackel toe.

Dus kan ick u gheen goedt, ghelieven, meer aenprijsen
 Als dat ghy wilt u plicht elckanderen bewijsen,
 Ghelijck als ghy verstaet uyt 't Goddelijcke woord
 Dat ellick Christen mensch sijn echt-Ghemael behoort:
 T' is buyten mijn beroep hier over disch te preecken
 Doch ist my niet verboon somwijls wat goets te spreecken,
 Maer hier by jotighe lien besonder by de wijn,
 Ten dunckt my waerlijck niet dat het sal willen zyn;
 Dies ick my nechtelijck, en gantsch eerbiedich keere
 Tot u, ons *Bruydegom*, die in u hoochste eere
 In dese Bruylofts-feest nevens u spelknechts sit,
 En blaackert u int oogh van't bastert bruyne git
 Van u ghekroonde *Bruyt*: de welcke, ick van varren
 Bekranst sie met een krans van tintclende starren:
 Haer Maaghdelijcke kroon, wiens goude lovers sijn
 Een glans gheeft an het dof en droeve Roosmarijn,
 Ghevlochten, en gheswiert door het gheswinde sling'ren
 Van u speel-maechden schoon haer ted're langhe ving'ren,
 Ay fiet Heer *Bruydegom* hoe dat de *Bruyt* al prijckt,
 En hoe steel-wijs dat sy u syelinghs an-kijckt,
 Al loer-ooghent ter sluyck om 't vollick te bedrieghen,
 Dan 'k sie dijn oogen soet wel lonckend' overvlieghe:
 Met lieffelijcke list. o Minnelijcke vondt!
 Hoe snackt haer heete hart, hoe veynst haar wijse mondt,
 De Alderlieffte lust die ghy't saam met verlanghen
 Soo dickmael hebt ghewenst in dese staat t'ontfanghen:

Die blyde tijdt ghenaeckt van u ghewilde wensch,
 Die meest begheerde vreucht ter wereltd voor de mensch.
 O meer als noem'lijck goedt! voor die u recht verkoofen
 En bruycken op syn maet, ick dool, sien ick niet bloofen
 De Lely-witte *Bruydt* ter Silver-blancke krop
 En stijghen anders niet als roode-roofen op,
 Die tusschen vel en vleys vast vlammente doordringhen
 En schild'ren wangh' en kaack, o watte wond're dinghen!
 Het dommelt sich in een, haer effen voor-hoofst glat
 Heeft van dees hooghe verf een aartjen oock ghevat.
 Ick raas in myn verstant in dien men niet kan lesen
 Al de bevallicheen in haer aanminnich wesen,
 Siet nu de schoonheyt an, die ghy wel eer soo preest,
 Doch is haer lichaem schoon, noch schoonder is haer gheest,
 Die blinckende steeckt uyt, meer als ick kan versieren
 Van d' edelheyt haars ziels bevallighe manieren,
 Met deftigheyt bedaart, niet reuckeloo's, noch wuft,
 Let hoef' haer woortjens kleynst door 't seeffje van 't vernuft,
 En hoe sy alle dingh ten orber kan besteden,
 Tot nootdruft en tot nut, 't blijkt by d' ervarenheden
 En d' ondervindingh selfs, versocht soo menich Jaer
 Int raad-lyck voorsien, waer het van noode waer.
 Vergheeftet mijn *Vrouw-Bruydt* al gae ick niet beschryven
 V deuchden teenemael die onghenoemt noch blijven,
 Door overvloedt van stof: of door ghebreck van kunst
 Mits ick my niet ghenoegh, na grootheyt van mijn gunst.

Speel-meysjes ! wildy niet het *Bruylofs-bed* bereyden
 Daer ghy ons waarde *Bruydt* ghefint zijt heen te leyden?
 Bestroyet doch met palm, met Tuyltjes, en met groen
 Ghelijck als men ghewendt na land-wijs is te doen,
 Verciertet op 't verweenst met loovers en met bloemen,
 Met sulcken aardicheyt als ick u niet can nocmen;
 Ghy weet dat selver best: of is het al beschickt?
 Ick sie wel 't is al klaar, sy het my toegheknickt.
 Ghenooden rijft wat op, Speel-nootjes tijdt doch heenen
 En helpt de droeve *Bruydt* haer maaghdom doch beweenen.
 Gaet volcht nu het ghebruyck van onse maachden t' saart:
 Maer diese dus verliest die heefste best bewaart:
 Dus is het noodeloos te schreyen of te schreeuwen,
 Knoopt *Bruydgom* met u *Bruydt De Langhe* draat der eeuwen,
 Door teelen van de vrucht en vreughden, langh verwacht,
 En boet u lusten wat voor 't eynde van de nacht,
 Op dat ghy na-maels meucht met blijdschap noch aenschouwen
 Van ulien voortghebracht veel *Schoone Mans* en Vrouwen,
 Die ghy door onderwijs alsoo voor-leven meucht,
 Dat sy voorts waffen op als spruyten van u deucht
 Dat gun u *Israels-Gods!* dien ons allen wil gheven,
 Na dees *Bedroefde tijdt het blyde, eeuwich leven.* Amen.

't Kan Verkeeren.

Bruylofs-liedt,

Bruylofts-liedt:

Stemme: Ick hebber een uyt verkoren, &c.

O Bruydegom en Heere/
 O waerde Bruydt wilt eeren
 En beminnen als u ziel.
 Wilt ghy wijs lijck regeren?
 Dooz-doende/moet ghy leeren
 't Geen ghy gaaren onderhiel.
 Swijgt/en verdracht// en kreunt noch claecht/
 Of u wat swaers booz-biel.
 2 Wilt Godt u saeck bevelen
 Die sal u mede deelen
 't Gheen sijn Godtheyt kent booz goedt.
 En soect niet te krackeelen/
 Ce twisten noch verscheelen/
 Komt den ander wat te moet
 Met goed bescheyt//en reed'lijckheyt
 Sacht reckelijck / en soet/
 3 Vrou Bruydt / die 't gildt der Vrouwen
 Dooztaen sulst onderhouwen
 Mits ghy uyt de Maachden schepdt:
 Wilt ghy de tweedzacht schouwen?
 Ghy moet u Man vertrouwen
 De huyf-sorgh en al 't helept.
 Doet alst behoort//leest 't samen boort
 In goed' eendzachticheyd.
 4 Dooz eendzacht zyn de steden
 In alle eenicheden

Dast vermenghelt en bereent.
 De Landen/ en de leden
 En d' Opper-booghden meden
 Is het hof/booz't hooft verleent
 Wat dat ghebied// oock strax gheschiet
 By goedighe ghemeent.

5 Salmen het Oorloch voeren/
 Men moet die Crichs-lien snoeren
 Dooz de wetten van een Prins/
 Wiens wijsheyt/kan beroeren
 Dat 't haghel-schut/de hoeren
 Noch het volck/verlast gheensins/
 Maer dattet tracht//al na eendzacht
 Doo gaetet meest na wins.

6 De eendzacht/hout die dinghen
 Des Hemels/onderlinghen
 Gantsch verbonden en verstrickt
 In vrientschay / die gheringhen
 Haer alleen so kan dwinghen
 Datter niemant knoxt noch kickt.
 En moxter pet// het gaet tot niet
 Doo heftet Godt beschickt.

7 Ghelieven / schickt u sinnen
 Tot eendzachtighe minnen
 Die de brede onderhoudt/
 Soo suldy Gods rick winnen:
 Maer wiidy twist beginnen
 Soo is het/laes! te broech ghetrouw.
 Want uyt de mensch//sp wil en wensich/
 Hy Hel of Hemel houtot.

Een beklach-Liedt,

Ter Eeren

Een welbekende, over 't verlies van sijn Alderlieffste.

Stemme: van de 5. Psalm.

R Eden om met recht te claghen
 Heb ick/eplaes! deur groot verdriet;
 Doch menich weet die oorzponck niet/
 Waerom ick ben dus seer verflaghen
 In dese daghen.

2 Wullipsche Jeucht/bol dartel zeden/
 Waant niet dat ghy dan zijt in rust
 Als ghy door liefde boet u lust:
 Een blijen schijn/die kan u hede
 Bedrieghen mede.

4 Ick minden een dochter met eeren/
 Meer als eenich ander jongh mensch/
 By wien ick quam naer lust en wensch
 Seer vriendelijcken te verkeerren
 Na myn begheeren.

4 Onghestadich Fortuyn/ u winden
 My/onbervacht/hebben verneert/
 Ghy hebt myn Vrecht in smart verkeert/
 Mits dat ick nu 't verlies bevinde
 Van mijn beminde.

5 Ap wycede doot! heel moortdadich/
 Meer scht ghy noch met soo groot ghewelt?
 Ghy hebt so menich mensch ghevelot:
 Hadt ghy haer maer gheweest ghenadich/
 Mijn lief ghestadich.

6 Soo waer gheweest myn vrecht volcomen /
 So ghysc slechts eerst had besocht/
 Maer neen / haestich/en eernent docht/
 So hebt g' haer en myn vrecht ghenomen
 t' Mijnder onbzomen.

7 O korte blyschap/ 't swerelts vreughde!
 Begheerte/wellust/en dat meer
 Teghen de deucht strijt/schu ick seer
 En volch mijn voorbeeld bande deuchde
 De bloem der jeuchde.

8 Spieghele u aen my/ ghy Minnaren/
 Denckt dattet u oock mocht gheschien/
 't Bedroeft wesen/dyjt ick door dien/
 Om dattet met my dus is ghebaren/
 't Welck ick verclare.

't Kan verkeerren.

Toover-Liedt,

Stem: Ach ongeluckighen dach, &c.

O Du Tooversche kol/
 Wat karacters ghelol/
 Laest ghy upt een onfichber rol/
 Doen ghy mijn siel belaeft/beswoert/
 Als sy mijn plich wert ontboert.
 2 Ach toomeloose tongh!
 Die mijn besnoert bedwongh:
 Ick twijffel wat u daer toe dzongh/
 Dat ghy so niet u gupchellery
 Mijn vryheyt brocht in slaverny.
 3 Raemt ghy upt hobaerdy/
 Over my heerschappyy/
 Om dat myn slechte spynery
 Met onbercierd' Poetsche pen
 Sou singhen ick u slave ben!
 4 Oft en mocht ghy misschien/
 Als die nydighe lien/
 Mijn goedt en groot geluck niet sien/
 Of hebby aen myn ziel ghedacht
 Te toonen eens u kunst en kracht!
 5 Want booz dees toosderp
 Was ick helaes so bly!
 So vroom/so vralijck/en so vry/
 Soo redelijck en so gerust/
 Mijn leven was een lieve lust.

6 Ick was verheucht van gheest/
 Licht-herlich onbedreest/
 Ick docht niet eens dat inde Feest
 Daer niet dan jonst was of 't was schijn
 Alsulcke kollen soudén sijn.

7 Als die 't Kerck-hof betre'en/
 En der verstorben le'en
 Met vertwijffelde sno gebe'en/
 En grill'ge grepen/ stout en straf/
 De dooden drieffchen antwoord af.

8 O Circes! ghy gaest mijn/
 Een schael met leck're wijn/
 Op dat ick welckom sou sijn/
 De woorden die ghy daer by spraeckt/
 Die hebben myn te seer vermaeckt.

9 O heymelijck verstant!
 Ghy naemt my by der handt.
 En bzocht my aende Ledekant/
 Daer mijn lichaem/als sonder ziel/
 In slapen van sijn selven viel.

10 'k En kon noch wit noch swart/
 Ick mommelde van smart/
 Ick was verandert in een hart:
 Ick meende wel te sprecken pet/
 Ick had de wil/'t vermoghen niet.

11 Och dit ghebeurtmen staegh!
 Dus sucht ick alle daegh:
 Ick sucht als ick myn dzoefheyt klaegh/
 Ach 't is gheen smuyben van een beest!
 Maer clachten van mynstomme gheest.

12 Ach wijse toberes!
 Spreekt een woord vijf of ses/
 En maect myn weder fris/en fres/
 Doch woorden sonder herten-gunst/
 Is groot bedroch en klepne kunst.

't Kan verkeeren.

Nieuw Liedeken,

Stemme :

Te brug al binnen de Muren, &c.

H Aarlemsche dzoeghe harten nu/
 Komt toont hier wie ghy zijt/
 Wy Amsterdammers tarten u
 Te dzincken eens om strijt :

Ellick die dzinckt een volle kan/
 Al wart de buyckt geswollen dan/
 Zoo loopt niet als een dulle man/
 Blijft by den dzonck altijd.

2 W' hebben soo vaste sitters hier/
 En gladde keelen fris/
 'k Verdwael in onse kitters schier/
 Dat hier soo meenich is :
 Komt/maect onse Bier-hanen moe/
 En brengt elkaer met vanen toe/
 Ghy verliest na mijn wanen bzoec/
 Ons dzinckers zyn te wis.

3 Een rustich vaandel Drijers sijn
 Die eysschen u te veld:
 Maer dat 't Webers noch Snijers sijn/
 Die men ons teghen ghesteld.
 Roept lustigh al u Vaasen byz/
 Segt dat se rustich blaasen by/
 Maer bynght kamm en glaasen by/
 En bynckt byz u ghetweld.

4 Wy hebben een soo baardigh gast/
 Verkozen tot Coznel/
 Die dese staet seer aardigh past/
 Want hy dzinckt stijf en suel/
 Als hy de vocht maar schuyphen siet/
 So sal hy hem versuyphen niet/
 Niet veel hy op sijn duyphen giet/
 Want hy macht al te wel.

5 De Capiteyn een stouter Man/
 Die oock gheweldich veeght/
 Die dese kunst soo louter kan/
 De kan schier stadich leeght/
 Een half vat kan hy stuwven hoozt/
 En weetet soo te dutwen voozt/
 Wie weet hoe menich nutwe voozt
 Hy daer wel onder pleeght.

6 De Luyt'nant sal gheen Molick zyn/
 't Is te nobelen baas
 Hy wil soo garen vrolick sijn
 Al by de jonghe Maats/
 Op allerley manieren klaer/
 Dzinckt hy de heele bieren daer/

By drijen of by bieren / maer
 Doch sonder veel gheraes.
 7 Ons Vaenderich is dol ghenoech/
 Die inde kan soo slooft/
 Drie vier daghen over een boegh:
 'k Haddet schier niet ghelooft/
 Daer hy soo trots wil ande kan/
 Hy vat die met sijn tanden an/
 En houder oock sijn handen van/
 En sningerts' over 't hooft.

8 Ghelooft dat het wat wesen moet
 Die men kiest tot Sergeans /
 Daer een gelach vooz vzeesen moet/
 Zijn immers al wat mans/
 Al schijnen 't slechte sullen sneech/
 Sy dzincken groote pullen leech/
 Sy roepen : laet se bullen veech/
 Mars hebben wy gien kans.

9 Ons koperael wat druyfstigh is
 En daer hy al wat vet
 Wonder hy niet meer puyfstich is/
 Daer hy noyt stoyt noch set
 Hy sal 't doch niet ontloopen neen :
 Hy stuert 't met heele stooopen heen/
 Soutwer noch wel an knoopen een/
 Was 't anders maar ghetwet.

10 De schrijbers seyde noch onlanx
 Selven tot ons fozier/
 Dat hy ghesoffen had viel dzanx/
 En dat van Wijn en Bier.

Selden dat desen Broeder pocht/
 Pochtans oock al syn goeder vocht/
 Sepd' hy niet in een voeder mocht/
 't Offici staet hem dier.

11 W' hebben ons Adelborsten vier/
 En Lansmissaten mee/
 Wiens keelen altijd doersten schier/
 Niet wepnich praten mee/
 Met ons Provoost wy brommen seer/
 Die drinckter so upt kommen meer/
 Hem droncken eer ick omme keer/
 En kent wel laten mee.

12 d' Oulve soldaten winnen prijs/
 Die drincken met verstant/
 Haer selven en haer sinen wijs:
 Is dat niet Triumphant?
 Pu boort an ghy optrecker's trecht/
 Die garen wel wat lecker's lecht/
 Siet dat ghy nu als strecker's strecht/
 En tart het heele Landt.

13 Beklaagd u niet ghy Printen eel/
 Ick van u naem niet roem /
 Want seker daer zijnder soo veel/
 Dus so ick remandt noem:
 D' ander die souden schelden my/
 Dat icker hen niet stelden by:
 Van op-spraeck is men seldom by:
 Wy missen noch een bloem.

14 Siet hier nu ghy Drogisten draogh/
 Ghy bent het niet alleen:

W' hebben hier oock kannisten hoogh/
 Die 't oock konen/ soo 'k meen/
 Wasser maar geld te winnen mee/
 O bloed! wy souden minnen mee/
 Wy mosten strax beginnen mee/
 Dan waren wy te vreen.

15 Onse Crijghsraat ghesloten heeft/
 Wat broom of kloeck soldaat/
 Die aldermeest gegoten heeft/
 Te vereeren met staet.
 Maacht de Waardin veel trompe diets/
 En soeckt haer te ontrompen pets/
 En gheeft haer bande lompen niets/
 Ghy krijght de hoochste graet.

't Kan verkeeren.

L I E D T,

Stemme:

Te Mey als alle de vog'len singen &c.

Lichtvaerdige Minne neemt u afschept/
 En quelt haer/die door ledicheyt
 Versypmen al haer daghen:
 Sulck lief en lept//die geen bereyt
 Die u pack moghen draghen,

Nieuw Liedeken,

Stemme: E Gielle mette.

2 Becommerde sinnen / alsomen bediet/
Die en meughen dit soo wel lijen niet:
Brengh die geen liefde' booz ooghen;
Maer laep! siet//wat myn gheschied
Ick schuw' en moetsse doogen.

3 Kenmerckt de sotte Minne blind/
Ick min een dochter/ en wert bemint
Van een ander met beben/
Mijn liefde twint//eer haer begint
Die mijn verhozt het leven.

4 Niemand en kan in sulcken kas
Dienen dese twee te pas
Sonder minnen / of haten/
Ick laet dees ras// maer die 't eerst was
Dien sal ick niet verlaten.

5 Al syn al mijn oorzaccken goed/
Nochtans boel ick dat mijn ghemoed
Hier deur is te onbrezen
Men seght my soet// siet dat ghy doet
Als ghy wout dat m' u deden.

6 Dliet wech dan ghy minnaers tyzant/
Fluce vertreckt dan in een ander kant
Want ghy sult hier niet winnen;
Hier ist u ontmant//deur een jongh quant
Sijn staech-doende sinnen.

't Kan verkeeren.

W At last is liefde' // ja recht een sware last
Dooz myn 'tondiefd' // dit spreek woorz
gaet vast/

Dat boel ick mi wel in myn sm
Want ick moetsse nu draghen:
Dus durf ick het claghen // byz waghen
Van dees verbloecte min.

2 O Kaserny // 't onrecht men u liefde' noemt/
D dwaeserny // met schoonen schijn verbloemt
Nu heel het jonghe hert // dat wert
Dooz ulwe glans bezoghen
En dooz dijn vermoghen // ghetoghen
In dees siel-siecht soo vert.

3 Dat schijn bedriegt // dat wert ic mi wel waer/
D faem die vliecht // van u dencht hier en daer
Ick gh'loofden u ghelaet // en praet;
Maer soep myn licht vertronuwen
Nu mach ick 't onthoutwen // dat vrouwen
Sijn te licht van beraet.

4 't Scheen of u hert // aen't mijne waer gehecht/
Maer wat een pert // hebt ghy nu aengherecht/
Ghy verlaet mijn arm bloet // om 't goet
Moet ick myn Lief verliesen:

Dus moet ick van biesen / nu kiesē
Een doō gheblochten hoed.

5 **D** Mins ghebaant // heb ick te haest geloost
Vergheefs gewaant // en vooz niet al gestoost
Geen grooter ongheluck // of stuck
En mach myn overkomen:
Want 't is my doō schzomen // ontnomen
En ick blyf inde dꝛuck.

6 **M**aer noch Goddin // kan ick u haten // niet
Dooz ware Min // al ben ick verlaten // niet;
Maer weest hier op niet trots // noch spots
Ick denck het Kan verkeeren,
Dat u den tyd̄t sal leeren // begheeren
Die ghy nu weyghert schots.

P R I N C E,

7 **P**rinces ick roem // van u groote cracht/
Een Jongebloem // hebt ghy t' ondergebzacht/
Myn boetsel is vercozt // verdozt
Alleenlijck doōz u t' derben/
Ick wens menich werben // om 't sterben/
Of dꝛgtet beter wōt.

* t Kan verkeeren.

Amsterdams Klaagh-Kiedt.

Stemme:

Cupido gheeft my raet, &c.

Hier legg' ick af-ghestoost/
Ick Amsterdam vol treuren/
En kan mijn treurich hooft
Dooz' t kermen nauw opbeuren:

Om dat my komt verstreuren
Een heymelijck verdziet/
Want die ick was te beuren/
Och die ben ick nu niet.

2 **M**ijn Susters / Delf en Dort,
Hoe meuchdy my soo vzaghen
Wat dat my let of schozt?
Of wat my dus doet claghen?
Het sijn de bittere plaghen
Die in my sijn gheteeld/
Om dat ick niet kon vzaghen /
Mijn aenghebozen weeld.

3 **D**ie in weeldt is ghewendt/
En in armoed' moet keeren/
Die smaectt de swaarf' ellendt/
't Versoek met smart doet leeren:
Mijn kind'ren waren Heeren
Gheacht / en seet ghe-eert:
Sy volchden haer begeeren/
't Welck haer en my nu deert.

4. Hoe dick heb ick er-kantwt
 Dees myn bedruckte krachten:
 Hoe dick was ick benantwt
 In die donckere nachten/
 Wanneer mijn kinders brachten
 Haer ghelt onfinnich deur/
 En ick most sitten wachten
 Gantsch vruchteloos nae heur.

5. Ick krijt myn ooghen uyt/
 Ick moet met wee uytroepen
 Hoe sy heur Sondachs-duyt
 Verquanssen en versnoepen/
 An Jotthoon/en an Poepen/
 In kroech/in kuf/in kot/
 Of somtijts inde stoepen/
 Door hoere liefde sot.

6. Als die vermoepde straat
 Wat ruste waant te grafen/
 Menich kroes onberlaet
 Ontweckt haer door het rasen/
 Of als hy als de dwafen
 Stribblich bevecht de wacht/
 Of bzupect op bzoosche glafen
 Sijn onbekende macht.

7. Doen kommen Herbergiers/
 Glaaf-makers/ Medecynen/
 Pock-meesters/en Barbiers/
 Wel wat te winnen bynen:
 Want als d' hetfighe wynen
 Gheklautert sijn in 'e hooft/

Werd de Mensch sonder pynen
 Van sijn verstant berooft.

8. Die soo reuckloos verslupmt
 Mijn sozrich-rijck besparen/
 Eng ick zijn wijje ruymt/
 En leer hem nu beware/
 Ja tuchten en bedaren
 Door een Heylighe-wech,
 Of / siet/ ick laetse varen
 Maar eens na Indien flech.

9. Wel HAERLEM, waerdtste Sus/
 Wat doet u so mees-muylen/
 Proost u mijn kommers dus?
 Dat belch ick my met puylen:
 Mijn roode ooghen puylen
 Door myn schuerend' ghelween/
 Als ick lach/sult ghy huylen/
 Dat leyt my op myn teen.

10. Medooghend' ick beclaagh
 Myn Susterlingh verheben/
 Siet die bedzoefde Haach
 Schijnd' te lillen en beben/
 Om dat sy heeft ghegeven
 De middel tot haer smert/
 Haer kinders wilde leven/
 Verdrukt haer moedich hart.

11. Al die ghelycke leyt
 Met my hier moet besuren/
 Werden van my bescheyt;
 Besonder mijn Nabur en/

Wild uyt mijn droefheyt puren
 Een voordeel en een vzeughd:
 De jonghe Leughd wild sturen
 Met reden tot de deughd.

12 Om dat ick t' Amsterdam
 Haer niet en gingh bedillen/
 Maar al mijn vzeughde nam
 In haer broodt-droncken grillen/
 Tot haer dertele willen
 Myn sothepdt geld toe-gaf;
 Nu ljd ick na 't verspillen/
 De recht-verdiende straf.

't Kan verkeeren.

Der Mufen wellekome.

Stemme:

Si tanto Gratiose &c.

Red Poem
 52 **G** Hewapende Goddinne/
 Die uyt het vzein uws vaders sijt gebozē
 Ghy laet uyt ware minne
 En liefd' tot ons de heugelycke Chozen/
 D'borgherp
 De hem'len bly
 D' Onuytdruckelycke zalen;
 En ghy alwaarde
 Die komt hier opter Aarden
 Op ons dalen.

2 Dies kruyderen en bloemen/
 De heplicheen/ bekent en noch verholen/
 Haer wel gheluckich noemen/
 Dooz 't boelen van de platten uwer zolen
 Waer ghy die stelt
 Het gras-ryck belt
 De bergen/ beemden/ bladen
 Dieren de treden
 Van u groot achtbaerheden/
 Vol ghenaden.

3 De sterffelycke lieden
 Als sy 't gherups van u vermaertheyt hoozen/
 Sy wijcken met eerbieden/
 En neyghen deft met nedzich hart en oozen
 Dooz u te voet
 In groot ootmoet/
 Dijn majestept ter eeren:
 Dus by u krielen/
 De sinnen en de sielen
 Om te leeren.

4 Droe-moeder van de Reden/
 Ghy dochter vanden grooten God der Goden/
 Ghy Stichsters vande Steden/
 Ghy Koningin van wetten en gheboden.
 Doochdesse/die
 Dees dziemael drie
 In u dienst hebt ghenomen:
 Daalt af in vreden/
 En weest ons hier beneden
 Welghekomen.

't Kan verkeeren.

L I E D T,

Stemme: Si cest pour mon Pucelage &c.

Wilt aenschouwen met medoogen/
Paer u heushepts aert bequaem
't Gheen dat ick te clagen schaem:
Laes/ghy siet de proef voor oogen

Dan 't gheclach / daer ick van raem
In 't gedicht op ulven Raem.

² Ach/ hoe licht is dit te merken
Aen myn gynnende gelaet/

De waerheyt van dees droebe staet
Als ghy siet myn sotte wercken

Dat 'k u volch/waer dat ghy gaet/
Daer ghy nochtans myn dienst versmaet.

³ Laestent ('t is my noch indachtich/)
Steurd ick Derringh onverhoets/

Doch ick wens u alles goets:
Soud ghy daerom wel waerachtich

Dan my begheeren meerder hoets
Als dees gheleden teghenspoets?

⁴ Beeld't u Vrouwelijck in / mijn vrouwe/
Dat ghy oock de Vrouwen slacht/
Die van Naturen sijn heel sacht/
Daer ick u oock sal voor houtwen/
Maer wanhoop sept dach en nacht;
Wel ghesten maer weynich gh'acht.

⁵ Vliet dan haestich/s myn clachten!

In het herde hart/ gebeert/

d' Inwendighe sinnen leert/

En druckt vry in haer ghedachten

Dat haer dencht mijn ziel verheert/

Op dat haer mijn druck eens deert.

⁶ Ruymt doch u quade wreeghede

Mijn Princes, die 't hert ghebiet/

Hoe wel u slaef u dit hiet/

Verschoont my doch door myn bede

Soo boven 't behoer gheschiet

Ghenoeght u aen dit verdriet.

⁷ Coortsen hiet het lichaem schaden/

Hieter Coortsen quelt myn ziel/

Popt hittigher vier en viel

Om d' inwendich mensch te bzaden/

Als min/ die my ontroert hiel

Het vernuft en 't beckeniel.

⁸ Princes, lief/ in mijn af-wesen/

Denckt om my als 't komt te pas/

Reemt dit lied in handen ras:

Willet singhen ofte lesen

Of ick u eens hulp/helas!

Ack wou ick altijd by u was.

't Kan verkeeren.

Stemme:

't Enghels Schoenlappertjen.

W Aerom sijt ghy/o wzeede schaemt!
 Myn minnaer /nu dus tegen!
 Dat hy hier niet meer en versaemt/
 Maer soeckt de omme-wegen/

En bliet van my/die hy begheert/
 Om datmen soo niet mercken//soutw

Syn wercken // trouw

Als ghy hem dus turbeert:

2 Ach! noch verandert my 't ghelaat

't Coleur dooz 't ober peinsen/

Want als hy my moeten op 't straat

Wp conden bep niet beinsen/

Daer quam de liefde booz den dagh

Wp wierden bep'd bevanghen // bloot

Met wanghen // root

Als hy my / ick hem sach.

3 Denkt wat u wzeetheyt mijn ontrect

En dieflijck gaet ontrooben/

Als ghy myn supber min ontdeckt/

En doet yder ghelooben:

Dit mijs hy; daerom comt hy niet/

Dus derf ick sijn pzeseney//waart/

D' abseney//spaart

Dooz een die u verdziet.

4 Wast een manier oock hier te landt

Ick woutw op u niet passen;

Mochtmen gaen mommen sonder schant

Ick soutw u wel verrassen/

Als ick secretlijck was vermoent

Wat wou 'k op u dan schaffen// meer

Ap straffen//Heer

Die dus int root upt komt?

5 O schaamt! o wzeede schaamte boos!

Wat doet ghy ons al lijen:

Want het is 's nachts soo pijnkeloos

Van 't gheboeft/dat hy ontien

Gaen woen en doen de goen/ghelwelt/

En my verdziet het machten // langh

De nacht en// dwangh

Van vzees en schaamt ons quelt.

6 Dooz Cupido ick pzetesteer

Van 't onghelijck en schade

Om den intrest van mijn hart-seer

Gheleen dooz u onghenade.

Verlaet my schaemte/'t is u best/

Of ick sal u doen vanghen // boozt/

Doen hanghen // hoozt/

Verliest ghy het pzetest.

7 Princen, de dach is wel soo goedt

Om die minne te tooghen/

Dat boozt-comt wt een reyn ghemoet

't Lieflijck onthael van d'ooghen

Ontroert den mensch in al syn bloet/

't Welckich noch meerder pooghen // doet/

Meedooghen//soet

Hebt met myn schaemte vzoet.

't Kan verkeeren.

Zuylofts-Schedicht,

Ter Eeren

W Y N A N T B A R T E L S Z O O N,

Ende

T R Y N T J E N S T A N S S E N.

IN ouder eeuwen langh voor vele duysent jaren
 Ter werelt drierley gestalt van Menschen waren:
 Te weten, Man en Wijf, oock alle-bey te saam,
 Die by ons maer bekend alleen zijn met de naam.
NDit volck, dit vreemde volck, (soo de Poëten schrijven)
 Had dubb'le hoofden, en vier voeten, met twee lijven,
 En handen twee-mael twee, en oogen oock soo veel,

Van alle leden had een yder dubbel deel.

Dit seltsaam Schepsel rondt was ruggelingh ghewassen
 Aan een heel wonderbaar, gantsch sonder naad of lassen.

Dit monster ronde volck dat pratten met haer macht

Van Sayelingen cloeck en wonderlijk van dracht,

Die 't banghe Aerden-creyts een groote schrick an-joeghen;

De Hemel trilde self, de Hel had geen ghenoeghen

Aan dit wanschapien goet, van dubbelt klem en gheest,

Want onlangh was te voor *Iupijn* bestoockt gheweest

Van het verwaant gheslacht der Reusen grof en groot;

Die 't oorlogh eynde met haer schandelijcke doot.

Apollo
p. 84

Den Opper-hemel-voocht heeft inder ijl ontboden
 Zijn mind're, niet te min, aensienelijcke Goden:
 In zijn befonden zaal quam *Martem* seer verwoedt
 En lickten van sijn swaart het glibberige bloedt,
 Om dattet in de schee soud' uytflaen noch verroefsten:
 Zijn ooghen branden om te moorden en verwoefsten.

Neptunus met zijn vorck, en *Liber* met geweer,
Hercules met zijn knods, en *Pallas* met haer speer,
Apollo dicht bestuwt met neghen zijn *Godinnen*
 Tradt met dit selschap voort ter gulden Camer inne:
 De geestige *Vulgaan'* met sijn verleemde voet
 Quam hinckepincken an en roock van róock en roet,
 En zyn verschroockte borst van anxsten dapper trilden,
 Hy meenden datmen weer den Hemel stormen wilden,
 Hy droppelde van vrees dat naare koude sweet,
 De Goden gants verhit geraeckten voeglijck t' zeet:
 En kort daer op *Iupijn* is in zijn Troon gestegen,
 Dies tot erkentenis sy al eerbiedig negen.
 Drie-mael zo hemden hy, versetten sich drie-mael;
 En inde leste schick doen sweech de gantsche zaal.

Ghy Hemel-vorsten, ghy onsterffelijcke scharen,
 Van eeuwich-durend' zaat; d'oorfaeck van dit vergaren
 Is groote swaricheydt, die ick met reden maack,
 En roep u rijpen raet in dese sware zaack.
 De Mensch, de dubb'len Mensch van zinnen en gedachten,
 Van preutscher herten, werd stoutmoedich op sijn krachten.

Sy dwingen 't Aardrijck vast, sy kruyssen vast de Zee,
 Sy drieffchen vast de Hel, ja zelfs den Hemel mee;
 Soo wy haer opzet stout niet breyden en kneusen,
 Sal 't arger gaan met hun als met de fortse Reusen.
 Ghy Helden hoog verlicht, almachtich int bestaen,
 Wat middel dunckt u best in dese saack gedaen?

De hoofden gingen t' saem, 't ging op een ondervragen,

Op redeneren, en op wijsfelijk raatflagen:

Het meerderdeel heeft nut en noodig oock geacht

Men soude royen uyt het Menschelijk geslacht.

Het vonnis wiert beweert, met dat sy inne brachten,

Soo hebben wy van haar geen mystery te wachten.

De schrandere *Mercur* loos van begrip en zin

Weerhield dit oordeel streng: *Iupijn* viel daar op in.

Heylige Prinsen, hout; de Goddelijcke wetten

Vereyssen groot gesicht om op elck punct te letten:

Merckt: doody nu den Mensch (gelijck ghy-lien besluyt)

Soo is al onsen lof en al de Godf-dienst uyt,

Ick heb gedacht, en sal (doch met u wel-gelieven)

Den drijften dubb'len Mensch verenckelen en klieven,

So wert het off' ren meer, en minder hare kracht:

Dit wiert strax goedt gekent, gheboden, voort volbracht.

Daer stont den open Mensch van syn weerhelft gescheyden,

Prometheus met een naald de rug weer t' samen neyden,

Herstellende het hoofd en alle ding beknopt,

En heeft een blakend' vuur voort inde borst gestopt.

Daar was een woest ghesnor, men sach van blijfchap weenen,
Elck socht (ghelijck als nu) op't naefte te vereenen:

Sy seyden onderlingh wy willen wesen stil,
En niet weer-streven meer den Donder-man zyn wil,
Hy mocht ons anderwerf smal-deelen en door-kloven,
Of met zijn blixem snel dit soete leven roven.

Sy juychten voort van vreughd, sy hippelden om strijt,

Harmophraditus volck dat was te wonder blijdt,

Als 't aan den and'ren quam te paren en te Echten,

Dees comen noch als voor gheheelelijck ten rechten.

Ick heb dees wetenschap uyt *Venus* boeck ghehaelt,

Om dat ghy weten zoudt van wien ghy zijt ghedaelt:

Brandendende Bruydegom, uyt dit gheslacht ghesproten,

Van d'Hemel met gheluck begifticht en begoten,

Siet hier u lieve helft, siet hier de schoone ziel,

Siet hier u suyv're Bruydt die u soo wel beviel:

Siet daer u lieve helft die barft van vier'ge voncken,

Sy brant en blinckt van Min, haer ooghen zijn beschoncken;

Sy voelt dat levend' vuyr vast krieuw'len in haer borst;

Sy wenscht en snackt om u, ô! die het segghen dorst.

Blakende Bruydegom dit vuyr dat deed' u jachten,

En wenschen om u Lief die leyder-langhe nachten.

Hoe menichmaal, helaes! ghevoelden ghy de smert,

De soete prickelingh in u ghezaaghde hert?

Hoe menichmael, helaes! en wift ghy wat u deerden,

Of wat u lusten, ach! veel min wat ghy begheerden?

Hoe menichmael, helaes ! ghetuychden u ghemoedt
Die liefelijcke smart door 't wandelen van 't bloedt ?
ô Pijnelose pijn ! beulinne der verftanden,
Hoe dickmael deed' ghy 't hert van *Tryntjen Stanssen* brandene?
Hoe dickmaels branden sy van Maeghdelijcke schaemt
Als *Wynant Bartelszoon* zijn naem maar wiert ghenaemt?
Hoe dickmaels woud' sy niet bekennen noch belyen
Haer heymelijcke min, en stille vryeryen.
Hoe dus ? Vrou-bruydt, hoe dus verwondert en ontstelt?
Wien my u suyv're jonst soo levend' heeft vertelt,
En d' eyghenschappen van u swijgende verlanghen?
(Daer wassen Roosen aan haer silver-witte wanghen)
Dat kleyne kneubef je dat steeds zyn Moeder vleyt,
Dat heeftet my al stil soo eyghentlijck gefeyt.
Vierighe Bruydegom, en siedy niet het loncken
Dat onder 't prijcken u soo minlijck wert gheschoncken?
By vlaghen snapter oock een hong'rich suchtjen uyr:
Nu weyd dyn ooghen in de schoonheydt van u Bruydt.
Siet haer verweende Ziel verciert met goede zeden,
Hoe lieflijck vloeyt haer mont van aanghename redten,
O deughden sonder tal ! ô wel-gheschapen Maacht !
Die op u waerdich hoeft de kroon der eeren draacht.
Bemint u Bruydegom met ware liefd' en trouwe,
Hy sal u neffens Godt in hoogher achtingh houwen.
Beleeft het geen ghy weet, en doet soo ghy behoort,
Liefst Godt, u lief, en elck, dit is Gods eygen woort.

Ick wensch u dat ghy wenscht, dat wenschbaer is te wenschen,
Gerustheydt van gemoedt, en vrede met de Menschen.

Wel Rijmer wat is dit; zydy verrockt of zot?

Eerft meldy van de Goôn, nu spreeckt ghy weer van Godt.

Sacht *Argus* wickt u werck: mijn gunst heeft my verleyt:

Ick ben Poët noch Klerck, ick bruyck mijn vryicheyt.

Schoone Speel-maagden wilt een weynich opwaert rijsen,

Geliefet u de Bruydt die heufheyte te bewijsen!

Denckt by u eygen hart, en is het noch geen tijt

Dat sy begeeft haer tot die minnelijcken strijt;

Die soete lieve strydt van 't lieffelyck versamen.

Nu Bruydegom gaet aen, vereenicht u Lichamen:

De deelen die so lang verscheyden zijn gheweest.

Helaes! de Bruydt verbleect, hoe nu? zydy bevreesst

Om sotte clapperny oft malle vollicx praten,

Dat ghy u Maagdom daer te pant sult moeten laten?

Wat dat de Maagdom is dat heb ick noyt verstaen:

Ist Uis, of Vleys, of niet? ick gis het is een waan.

Het is dan wat het is: soudy u lieve leven

V waerde Bruydegom niet wel op woeker geven?

Wat vreesdy voor een ding dat niemant heeft gesien,

Noch zelfs 't waanwijse volck en spitsinnighe Lien,

Die met de vreemde kunst van nieu-gevonden brillen

Door Hemels driemaels drie doorsichtich kijcken willen,

En tellen op haer duym de sackels die daer staen,

Of hoe veel werelden daar leggen inde Maen?

Of hoemen op een prick met tal van graden meten,
 Der ronder Sterren loop, of grootheydt der Planeten.
 Geeft uwen Bruydegom nu uwen Maagdom dan,
 Die van een Maagd alleen veel Maagden maken kan.
 Siet daer *Aurora* zelfs bedoven inde Rosen
 Stuyft uyt het pluymich bed, en laet den liefdelosen
Tyton : sy spant, sy spant de roode Paarden in :
 Siet daer vrou *Venus* Koets met *Anteros* en *Min*
 Die in het Bruylofts bed u comste gaen verbeyden.
 Suyv're Speel-maagden wilt de Bruyd te bedde leyden.
 Ghy Speel-knecht danst noch eens op Bruydegoms begeert,
 En draecht haer binnen soo de staauwe Bruyd haer weert,
 Speelnootjes staet wat af, en wilt met ons niet kyven,
 Voor 't leven van de Bruyd wil ick wel borge blyven,
 De Bruydegom die gaet nu in sijn soete dood,
 Daer 't graf sal wesen, ach ! sijn lieve liefjes schoot:
 Och mochten wy ghelijck oock sulcken endt verwerven,
 Hoe willich souden wy die soete doot gaen sterven ?
 Vaart wel gheluckich paer, gheluckich recht gheacht,
 De eyndeloose liefd' verzel u dagh en nacht.
 O heyl'ghe Eendracht! comt met Goddelijcke vrede,
 En zalicht desen stant van eeuw tot eeuwigheden.
 Ghelieven denckt op ons wanneer het u wel gaet,
 En comt ons morghen by, doch, in een ander staet:
 Siet daer den Bruyloft Vorst, den gheneuchelycken *Hymen*,
 Laet ons (ghelyck als hy) wat boerten, zinghen, rymen.

BRVYLOFTS-LIEDT,

Stemme:

Sal ick noch lang met heete tranen &c.

G Hy wack're Pimphjens en Dryaden,
 Raept bloemtjens die hier Flora stroot
 Siet Bachus schut sijn Wjngaert - bladen/
 Hy clucht/hy singt/hy springt/hy popt.
 Io jo, Pœan,,jo jo Pœan
 Io ,jo, Pœan,,roept Hymen vrolijk upt:
 En hult de zangh aan sijn luchtighe Luyt.

2 Waer spdy nu ghy Ruery-dillen/
 Die menichmael upt jonsten quaaamt/
 Dit schrepend' wicht niet singhen stillen/
 En steel-wijs upt het wiechje naamt/
 Met deuntjens soet //wel slecht/maer goet
 Met deuntjens zoet//van 'tsuype nani pop/
 Hest nu u stem tot hoogher stoffen op.

3 De liefdekens die sijn ghekomen
 Met haer beballick schoon cierraed/
 En hebben haer woonstee ghenomen
 In'tvziendelijck soet ghelaet/

Dan onse Bzupdt//met deucht bertuyp
 Dan onse Bzupdt//die wijlen was een kint
 Die wert nu vanden Goden selfs bemint.

4 Heplighe liefde groot van waerden/
 Vooghen op dees Lieben slaet:
 Sackt neder op de logge Nerde
 En vesticht desen Echten staet/
 Dats aen haer disch//soo goet als fris (zien/
 Dats aen haer disch // kints kind'ren moghen
 Laet hare wensch en d'onse oock gheschien.

5 Ghy Dozt des lichts/en Heer der Heeren/
 Maacht dat de Liefde stadich bloept/
 Wilt tweedzacht/twist/van haer afkeeren/
 Waer door dat alle sonden groept:
 O Vader goet//u wille doet
 O Vader goet//dien goeden gaben geeft/
 Maacht dat dit paer na dijn wille leeft.

t Kan verkeeren.

Liedeken,

Stemme:

'S morghens voor daegh, in't vele
al by den wege, &c.

M

Aar siet! sy slupt/
Ach Lief/wilt soo niet slupten/
Siet eerst eens upt
Wie dat ghy hier laet buyten

D deurtjen gaen/
Compt steurtjen aan
Aen 't scheurtjen /
Een eurtjen
Aant deurtjen staen
Aenhoozt mijn kleyn vermaent

2 Ach! wildy niet?
En ist dan u behaghen
Dat ick 't verdziet
Hier op de straet moet klagghen
Dooz mijers boos/
Dooz vziers loos/
Noch wyder/
Dooz pder/
Dooz vziers loos
Of pement die my siet?

A

Aek

3 Ick gaf een klop
 Met vreesen en met hopen/
 En seyd doet op/
 Sy seyd' ick doe niet open/
 Wy sozghen // seer
 Koomt mozghen // weer/
 Wilt bozghen
 Tot mozghen/
 Komt mozghen weer
 En eyscht dan u begeer.

4 Ick bent/mijn roem!
 Mijn waerde uytghelesen!
 Die ick schier noem
 Mijn eygen hart te wesen;
 Sy bluchten toe/
 Ick suchten doe/
 Sy bzuichte/
 Ick duchte/
 Ick suchte doe:
 Hoe wee was ick te moe.

5 En kan boozwaar
 De heele nacht niet rusten/
 Maar dacht om haar/
 En veel verscheyden lusten
 Tenteerden // my/

Het deerden // my
 't Ontbeerde/
 Begeerde
 Dies keer'd' ick my
 Dan d'een op d'ander sy.

6 Wel op mijn hert/
 En wilt niet langher treuren/
 Noch booz u smart
 Haer jonst u niet ghebeuren/
 Soo laatse // snel/
 Maer pzaatse // wel/
 Sos staatse/
 Ter plaatse/
 Soo staatse wel
 Daermen haer eeren sel

7 Princesjen eel!
 Als ick by u quam pzaaten/
 Wast een te veel/
 Daerom sal ick u laten
 Ghy maacketet // trots/
 Ghy spzaacketet // schots
 Ick laacket/
 En staacket/
 Ghy maacket trots/
 't Hadt seker niet veel slots.

't Kan verkeeren.

Kockje.

Stemme :

Schoon Lief wilt myn troost geven, &c.

T Ruytje ick moet u loben/
Want ghy weet meer te hoben/
Als d'alderbzaeffte Kock/
Met kunsjens te versteren/
Met schicken en schockieren/
Dat's seker sonder jock.

2 't Sy waer het is besproken/
In kamer of in koken/
Ick vind' u eben drock/
Met jongen en met oude/
Met vyve en getroude/
Dat's seker sonder jock.

3 Met Burgers en met Boeren/
Met Heeren en met Hoeren/
Die ghy kent by de schock:
Met Waerden/ en Waerdinnen/
God gheef oock hoese sinnen/
Dat's seker sonder jock.

3 Met Webers/ en met Supers/
Met Doer-luy/ met Paert-ryers/
Met Boef/ met Bedel-brock/
Met Waterlinghs/ met Basters/
Met luy vol lofs en lasters/
Dat's seker sonder jock.

5 Met snoode Dypbel-jaghers/
Met Broeders en met Swaghers/
In eenich hoeck of hock/
Met Botters/ valsche Speelders/
Met Heelders en met Steelders
Dat's seker sonder jock.

6 Met Schoopers/ en Wijn-koopers/
Met schraepers en laegh-loopers/
Wel hoe ick krijgh de nock:
By Armen/ en by rijcken
Laet ghy u goetheyt blijcken/
Dat's seker sonder jock.

7 Ghy slacht de goede Paerden
Ghy werpt niemant ter aerden/
Het valt als in Gods block:
D goetheyt is rechtvaerdich/
Wel een root rockjen waerdich
Dat's seker sonder jock.

8 Maer als sy 't u verwyten/
Seght: die een hont wil smyten/
Die vint wel haest een stock:
Maer kundy u verwyten/
't Sal haer te meerder smyten/
Dat's seker sonder jock.

9 Die u hier ober laken/
Laat sy 't eens beter maken/
Het zy om ringh of rock:
Maer offe schoon wat praten/
Ghy feltet toch niet laten/
Dat's seker sonder jock.

2

't Kan verkeeren.

G. A. B R E D E R O O S

Liedt,

Stemme: Tobias tot sterven gheneghen, &c.

Door jenshdich/blinde/domme/sinnen/
Befag ick my oock tot het minnen/
Dies't hert//verwert
Meest alle daghen

Int treurich claghen.

2 De Schoon die my dit spel bereyde/
Is d'oorfaeck dat icker uptscheyde/
Deur'tschijn//twelck myn

Dus had ghetoghen

Heeft my bedrogghen.

3 Ick eenvoudighe slechte Herder/
Dus reuckeloos en docht niet herder/
Dan dat//ick hadt

En wel te deghen

Een Lief verkreghen.

4 Vertreckt ghy malle fantasje/
Flucx versiet u mijn willich lge/
Wech voort//t'paspoort

Wert u ghegeben/
T'is al geschreyen.

5 Ick ban u upt mijn hart noch vaster/
Ghy rust-roover/dijn sterke laster/
Ghebeynst//maar pepnst

Het sal u missen

Hier meer te bissen.

6 Ach Minne! daer ick dus voor vrees/
Ick kan noch mach sonder u niet wese/
t'Hert hout//onthout

Mijn groepsel hede/
En mijn vzeuchd mede.

7 Mijn klare Son/deur het schoon weder/
Straalden in en op de ooghen teder/
Van haer//dienaer

Die heeft ontfanghen

Schaem-roode wanghen.

8 Na dees stuur Herfst comt den Somer/
Die mijn gront verwermit ende vromer
Begon // mijn son

Te laten dalen

Haer gulde stralen.

9 De dozre stam gingh ick soo snoerjen/
Datter nu nieuwe vuchten grevejen/
Ja meer//dan eer

tijts is bevonden

t' Eenigher stonden.

10 Mijn vrou / 'tis tijt/wilte op passen/
De vuchten rijp sijn schoon volwassen/
Comt ras // 't ghelwas

Mach niet meer toeben/
Tijt strax an't proeben.

11 Alst windich suchten my herdzoten
Heb ick niet traanen nat begoten
De stam // die quam sich droef vertonen

Doorz veel personen.

12 Adieu mijn Son/Aeur der Goddinnen/
Mijn moypen is licht/mach ick verwinnen/
Mijn leedt//ick weet

En hout secreter

Wist ghy 't/ 't waer beter.

L I E D T,

Stemme:

Met een Minnelycke sin, Com ick u, &c.

A Ch dach! wenschelijcke dach/
Dol schoon gheleghentheyt/
Dat ick menschelycke mach
Met mijn gheneghentheyt

Mijn Goddiu doen beschept
Op 't gheen dat sy my seyt
Deur haar pzaet // of in daat
Hoe het gaat // in wat staat
My 't gheluck rechte voort leyt.

2 Sijn dit wezelinghe // niet?
Reent/droomend Fantasi?
Fluer/wech rebellinghe // bliet
En maectt u knap van my/
Wech dzoerbe dampen ghy/
De schoone dach naackt bly
't Suchten blie // ick doorz die
Ik weet wel wie // dien ick sie
Hier sitten an mijn groene sy.

3 Sijt ghy't/Egtilen // jent/
Ick bid u dat ghy spreeckt;
Sijn't weer dollle grille // blent
Die de begeert ontsteect?
Mijn ooggens onbebleckt
Sien u / mijn lief perfecte!

Ia voorszwaer // schoon en klaer/
En geen aer // het schozt maer
Aen u dat ghy my dit ontdeckt.

4 In sulcken cierelijcken staet
Gheloof ick nauw te sijn/
Dijn soet maniereelijcke pzaet
Die ick staech an u bijn/
Pochtans is dit geen schijn/
Ick siet vooz d'ooghen mijn:
Ick twijffel // met ghequel
Of ick wel // die ghesel/
Die ick thans was / wel souw sijn.

5 In d'onbegrijpelijsche // vzeucht
Wentelt mijn wuift ghedacht
Te sien u rijpelijsche // dencht
En jonst dus onberwacht/
Dat ick my gh'luckich acht
Boven 't mensch'lijck gheslacht:
Want keiser bzaaf // Prins noch Graaf
Heest sulcken gaaf // als u slaaf
Die 't gheluck so soet toelacht.

6 Och of ghy deelachtich // waert
Die vzeucht die ick gheniet/
Die in my soo crachtich // vaert
Dat my 't vermist ontbliet/
Laes! een dinck my verdziet/
Dat u gheen eer gheschiet
Deur vzeuchden soet // mijn ghemoet
D niet groet // als 't herte doet
Dat ghy naer wensch ghebiet.

7 Cleen souw de danckbaerheyt // sijn
 Indien dat ick verstont;
 Dat is inder waerheyt // sijn/
 Te spreeken was goet ront
 Met menschelijcker mont/
 Die weldaet my ghejont
 Die 'k warddeer // hooch en seer/
 Eeuwich eer // na 't begeer
 Ven ick / helaes ! te swack ghegront.

8 Spreek ick beroemlijck // pet
 Princes myn schult vergeest:
 Doozwaer onnoemlijck // siet
 Syn u deuchden beleest/
 D lof ten Hemel sweest
 Daar 't sonder twijffel leeft.
 Ick bid Godt // dat hy tot
 Volle slot // na 't ghebodt
 Ons met trouw liefs 't samen cleest.

't Kan verkeeren.

Liedeken,

Stemme: Pasmede Cicillie.

Wilt nu al , groot &c.

Ick veracht // heel de nacht;
 Doch ick doe 't met rede:
 Want mijn gewoonlijckhede
 Was inde nacht / heel laet
 Te wand'len by der straet.

Eens 't gheschacht // dat verkracht
 't Ghemoet in eenichede/
 Dat siddzich van lede
 My dese boest noch slaet/
 Als 't hart dat dencken gaet/
 Lust en begeeren // willen dit betweeren
 Dooz eyghen wanen // recht/
 Lust tracht te leeren // begeer probeeren
 Mijn cleyn vermoghen slecht/
 Dits 't begin // om den sin
 Hier van upt te voeren/
 In speci te roeren
 Het stuck / en volgens dien
 Van 't hoozen en het sien
 Dat my beancrst deed vlien.

2 Inde nacht // wert ghetwacht
 Al d'onkuyfche dinghen
 't Onnut geroep / en singhen
 Van menich dzoncken vent/
 En heeft / so 't schijnt / geen end.
 Den dief tracht // dan heel sacht
 Met list te weech te bzinghen
 Dat sloten vast ontspringhen/
 En rooft al soo behendt
 't Heeren straat wert geschent.
 Hier hooztmen krijten // daer hooztmen smijten
 Van 't Goddeloos gheboest
 De goten en hecken // ter neder trecken
 't Welck den vromen bedzoest.
 't Nachts de nijt // toont met vlijt

Haer moetwillighe grillen/
 Placken oock pasquillen/
 En alle boosheyt groot/
 Ja den verrader snoot
 Kiest den nacht tot 't exploot

3 't Nachts men hoort // aen menich dozt
 Honden schrickelijck huplen/
 Het droef ghekrijt der uplen/
 Der katten naar ghecol
 Als 't verbaerlijck gefol
 Men bespoozt // en verstoort
 Vander dooder kuplen/
 De Geesten die daer schuplen/
 Die verschzicken hen oock/
 Het waren en 't ghespooct
 't Sijn ijdel schimmen/
 Wat noch schijnt te glimmen
 Als vier is verrot houtwt
 De vzeese klimmen // int hert / en nimmten
 't Hart al sijn stoutheyt stout:
 Datmen siet // is doch niet/
 Soo men sept gheloghen/
 Maer van een schijn bedzoghen
 Staet den mensch heel bedzeest/
 En loopt alsoo bedeeft
 Al liep hem nae een Geest.

4 Pacht ick haet // u booz quaet/
 Doot-sand' upt u ryfen

Dat wil ick u betwijfen/
 In u bijster heerschappi
 Lijt ghy die Cooberp /
 Den dach versmaar // sulcken daat
 Met recht om of te ysen;
 De Natuur heeft een afgrijfen
 Ja heeft beancrst in my/
 Oock in yder wie het sy.
 Want daer verschijnen // waerlijck met pynen
 d' Onzichtbaer Geesten swart/
 Die schielijck verdwijnen // leghe plaets dan
 't Verdooft menschelijck hart (vynen)
 Schult den dach // soo 't best mach
 Want 's daagh's ist claerder/
 's Nachts duyster en naarder
 Bequaem / na haren wensch/
 Dooz den wanhoopich mensch
 Die verloochend sijn Wjns.

5 Te veel stof // is hier of/
 Dus wil ick 't kozt make
 Eer icker diep in rake/
 Segh ick in myn beslypt
 Dat de nacht valt te hupt
 Clepne lof // verachingh gros/
 Ider hoozt haer te laken
 Want haer eyghe sake
 Die gheben sullicx upt
 Dat dit die waerheyt duydt.

Zept hier ymandt teghen // die tijt op weghen
 En gaet des nachts sijn gang
 Die 't snachts-gaen plegen // onbersiens kregen
 Som een baerjen an haer wangh/
 Nu wel an // laet ick dan

Het teghentwerp hoozen/
 Ick sal met open oozen
 Op merck nemen vzoet
 Mijn werck neenit in 't goet
 Een klerck leeren moet.

't Kan verkeeren.

L I E D T, Stemme: O nacht! jaloerse nacht, &c.

E harde winter streng, met al haer wrede buyen,
 Vertrecken met der vaart, de Son vergroot sijn kracht,
 De Mey in overvloed baart schoone bloem', en kruyen:
 Maer, ach! wat baart een Mey al viers in myn gedacht?
 2 Myn diep begraven vier, van kouden schijn bevroren,
 Ontdoyt sich van myn Son, of, souwt wel syn van 't weer,
 Ho neen! dat 's misverstant, dus singh ick als te voren
 Dees Mey die toont haer kracht, mijn Son noch tienmael meer.
 3 Verwachte Somer soet, die 't swaer hart kan vermaken
 V ken ick an u lof, an Oyvaer, Dieck, en Kieft,
 Verquickt myn droomich hart, bid ick voor alle zaken
 't Wellick nu leyt en smoockt, ja brand soo seer van Liefd'.

4 Gheneuch-

4 Gheneuchelijcke Mey wilt my dit Meyken jonnen,
Dat Meyken dat myn ziel dus fel bestrijdt en swaar,
Op dat haer schaduw koel voor 't heet broeyen der sonne,
Mijn groene borst bevry voor dampen bangh en naar.

5 Groeyt met het weer de Min, warhooft in heete dagen,
Ick brant soo veel, ick mach, voorwaer ick weet geen raet,
Erbarmt u koele Mey, erbarmt over myn claghen,
Verkoelt myn heeten brand eer 't met my ergher gaet.

6 Is dit niet arch ghenoech dat dit siel - sieckich quellen,
My't inghewant verteert, verheert myn goe natuur?
So meuglijck als ghy kent des Hemels sterren tellen,
So meuglijck telt vry mee de vlamme van myn vuur.

7 Prins, een jong Meyken schoon jont my doch uyt genade,
Baaden sal ick in vreucht en wilsen soo 't verdriet,
Iont my doch dit gheluck, het kan u weynich schade,
Doch ter eeren van u soo singh ick nu dit liedt.

L

't Kan verkeeren.

G. A. B R E D E R O O S
L I E D T,

Stemme:

O ghy Nimphe hooch vermaart, &c.

W Eet ghy Maachden arm en rijk/
Hoe dat ick ben verliest/
Op een Jonghelinck mijns gelijk/
En die my mint ontdieft

Tis sijn hart/ een groote smart/
Als hy van myn scheyden moet/
En een vzeucht/ booz ons jeucht
't Selschap valt ons beyde soet /
Siet wie daar ginder staat
Ist myn beminde! jaat/
Hy siet roch wat hy doet.

2 Siet sijn graasselijck wesen an/
Dat soo van schoonheyt bliickt/
Siet die uytghelesen man/
Hoozt hoe sijn lietje klinckt/
Hoozt hoe eel/ dat sijn keel/
Draepende beben kan
Siet mijn lanst/ hoe hy danst/
Siet hoe hy leven kan/
Siet nae sijn weelicheyt/
Siet dan sijn eelicheyt/
Die hy daer nemen can.

3 Och sijn hertzen en het mijn/
Komen wel ober een/
Maar ick toon met myn aenschijn
Al of ick het niet en meen
Mijn begheer/ ick ontbeer/
Lacp dooz men beynsen/ siet
Of dees helt/ my al quelt/
Hy can myn ghepeynsen niet/
Waer toe sakt strecken mi
Al myn bedecken schu/
De wijlt my selfs verdziet.

4 Oprecht Prinselijck ghenoot/
Dat meer van deuchden hout
Als van al het aertsche goet/
En kiest die eer booz 't gout
Siet mijn geest / mint en vzeest/
D uyt goeder minnen weer
Ick maack noch/ u Hertoch/
Dan myn goet en sinnen Heer/
Wilt nu ghebieden maer/
D wensch sal schieden/ vaar/
Myn roem/ myn lust/ myn eer.

't Kan verheeren.

Nieuw liedt,

Stemme: Daer ick lach en sliep, in een
prieel van bloemen, &c.

V

Art buyten 't volck alleene
Beweech ick / dooz mynweenen
De houde harde steenen/
Deur mijn liefs onghenade:
Ay Goon ghy kent verlene

Ons huly eer wijt meene
Want myn is daer verscheene
Een Maacht in groen ghewade
Bly gheestich / schoon / en licht/
Behaaghelijck voor 't ghesicht/
Een lief/een lebendich wicht/
Soo tengher/snocker/en spicht/
Haer bzaef/dierbaer cieraden/
Waren verciert met bladen;
Maar 't schijnt sy was beladen
Met my/en heeft myn heyligh opghericht/
Sprack / u lief die duyt ten quaden.
Dilachten en weldaden
Ick ghebiefse u te versnaden
Vergeetse in myn lusthof vol en diecht.

2 Ick sach u worstelen en strijen/
Tegen 't bzoot-dzoncken vzijen
Ick kreech terstont meeljen
Recht so ghy 't hier siet blijken;
Gaet u nu wat herblijen /
Ghy meucht baren en rijen

Besient aen alle sijn/
 Hier is ghenoech te kijcken/
 Kijckt hier of darrewaert/
 Siet wie daer rijdt of vaert/
 Siet die koe en dat Paardt/
 Siet wat hem openbaert
 Kijckt elck by sijns ghelijcke
 Daer gaet een paertjen strincken
 Die willen de Son ontwincken
 In myn groden dupster verholen boongaert/
 Siet hier lantschappe rijcke/
 Casteele/huyse/ dycke/
 Laet haer t' ups sitten pijcken
 Die haer jonst' soo kostelijck hout in waert.

3 Ick stelt al in u handen/
 Bosschen/ wouden en landen/
 Mijn wateren en stranden/
 Doozts alle myn vermogen
 Ghemiet ghy 't ghenot vanden
 Beemt/Boomen/Dupnen/Sanden/
 Maar ay/wat dupstet schanden
 Mijn tijt is haest verblorghen/
 Weest vrolijck by/ mijn heer
 Doet danckbaar myn begheer:
 Adieu ick neem myn heer/
 Ick kom noch wel eens weer/
 Nu werd ick u ontoghen/

Besietet/'t is geen logen/
 Ick heb u noyt bedrogghen
 Gheloofst my dan des te seckerder of meer:
 Nu vlie ick upt u ooghen/
 Adieu en wilt u poghen
 Verheffen/roemen/booghen/
 Verbreyt wy over al de sney haer eer.

4 Princes tot allen stonden
 Blijf ick an u verbonden/
 Om dat ghy myn maer jonde
 Dat ick naar lust vermeije/
 Ick sal met sanghbaer monde
 W lofen prijs verconde
 Waer toe hielt ghy ghewonden
 Mijn ooghen alle beije?
 Dies 't hart ver wondert staet/
 En vbraacht de sinnen raet
 Die houwent niet voor quaet
 Dat ick dees hooghe daet
 Een yder gaa verbrēpen
 En raet van de min te sehepen:
 Nu laet ickse puylen en schraijen
 Die myn eerst verachtelijck heeft ghehaat
 De boomen schudden en wepen
 Sp swieren/swerlen/Swepen
 En gaet d'aerde besprepen
 Met doyre blaaden/nu ghy ons verlaet.

't Kan verkeerē.

Nieuw

Nieuw Liedt,

Stemme:

O Keyferlijcke vrouw! verheven en ontfien, &c.

IN twijffel en met schreumt soo hef ick op dit liedt
 Beducht zynde voor schant, en of ick wil of niet,
 En dat ick hier myn liefd, 't welck my de schaamt ontraat,
 En een raet-rijck op merck beschut ons voor veel quaet.
 2 Beschut ons voor veel quaet een raet-rijcke op merck,
 Wat sal ick dan bestaan in dit mijn sinn'loos werck?
 Och! sal ick ja, ick moet haer klagen in myn noot,
 Soo ick myn noot verswijch ick wert een wisse doot.
 3 Ick werd een wisse doot soo ick myn noot verswijch,
 Soo klaagh ick dan op hoop dat ick noch troost vercrigh
 Van die my heeft ghewont, van die my heeft gheraackt
 Met haer omsichtich ooch, dat my haer volgher maackt.
 4 Dat my haer volgher maeckt met haer omsichtich oogh
 En haer eerbare deucht, ick opentlijck verbooch
 Hoe ick met al myn hert vernedert legh en kniel,
 En draech myn af Goddin in't bintnen van myn ziel,
 5 Int bintnen van myn ziel draech ick myn af Goddin
 Om noodt van wederliefd, ick aldus krachtich bin:
 Myn lieve *Angneets Dei!* ten hanght niet op myn borst,
 Maer pronckt staegh in myn hert daar sy niet in bemorst.

6 Daer sy niet in bemorst maer pronckt staagh in myn hart
 Dese afgodery, daar ick in ben verwert,
 Dit is myn soetste vreucht die in myn sinnen speelt,
 De liefde van myn lief, myn alderliefste beelt.

7 Myn alderliefste beelt, verkoren Koningin,
 Princesse van myn ziel, Bevoochster van myn sin,
 Versteurt u daer niet in soo ghy mijn sotheyt merckt,
 Maar denckt dat liefd en min somtijts veel grillen werckt.

't Kan verkeeren.

L I E D T,

Soet Roofse. Of Ian sloop,, bier en broot,, een pot vol.

MYn sinnen //siet// die minnen//hiet/
 Die overschoone Maacht/
 Met liefde vast//als een trouw gast/
 Die repne liefde draecht.
 Die klaer aenschijn//verheuchtet harte mijn
 Als u klaarcheyt//inder waerhept
 By my slech mach sijn.
 Dwoefheede //vlucht//de wreede//sucht/
 Met al't verdziet en pijn
 Tot niet ist haest ghebzacht
 Myn rouwe//snoot//o vrouwe//groot/
 Als ghy my maer toelacht.

2 Ick b' uijd//en haet//niet spijdt//en smaet/
 Dat ghy soo bent verkuyst
 Met die gesel//ghy kent hem wel/
 Die t'uwent dichwils ruyft
 Als ick by u wil gaen//sie ick hem by u staen/
 Ick gae weder//op en neder/
 Swaermoedich belaeu/
 Myn pver//klaacht//die stpver//jaecht/
 En port het hart vast aen
 Dat willens niet en mach/
 Door teghenhept//ghelegghenthept
 Verwacht ick nacht en dach.

3 Doch seldom // tijt // oft quelt // en spijt /
 My staech in myn ghemoet
 Dat ghy hier lydt // of wert ghebruydt /
 Van sulcken slechten bloet /
 Wiens roem is syn gheslacht // en is selfs niet geacht /
 Van ellick / een / het wellick // gheen /
 Kennis geeft de macht.
 De luyden // nu // sien huyden // nu
 Al nae de wepse dracht /
 Doch is sy best bewaart
 Die mercken // set // op wercken // let /
 En op goe geest en aart.

4 Verhozen // schat // te boozen // hadt
 Ghedocht en dan de daat /
 Wel booz u siet // alst is gheschiet //
 Veroutwt het meest te laet /
 Al raed' ick u hier toe // ghy meucht wel segghen hoe /
 Dus beladen // met myn schaden /
 Maecht u wat ick doe?
 Van waarde // macht // die d' aarde draecht /
 Dupt myn goe soech in t' goe /
 Welvaert ick besin /
 Kend' u letten doch / Ametta / och
 Dat ick u dus benin?

5 D waerdigheyt en aardigheyt
 Heb ick noyt eer ghedaen /
 Als 't wel betaamt / dies ick beschaamt
 Booz u altijt sal staen.
 Ick heb u / lief / gelaecht / en ben selfs niet volmaecht /
 Ick soud' wel laten / had syn praten
 My eerst niet gheraecht /
 Ghaven hier / 't begraven hier
 Na u begheeren haecht en siet niet na de konst /
 Lief / ick ten deele / my bebeele in u goede jonst.
 't kan verkeeren.

Liedeken,

Stemme:

Wil Paris nu helaes verlaat &c.

W Ech segg ick en vertreckt /
 Haas op ghy Raaserije
 Die myn 't vernuft bebleekt
 Met nieuwe sotternije /

Die 't eyghen komt ontvrije
 Met een lastich gebiet
 Van opperheer schappie
 Dats min / die my dit hiet
 En of ick wil of niet
 Ick moet mijn willich vlyen
 In 't aengenaem verdziet /
 Om soete smart te lyen
 Iffer wel meer verblije
 Als liefde noemt my iet?
 Als sy aen weder sije /
 Trouw en oprecht geschiet.

2 Ick prijs de min syn deucht
 Vert boven alle dinghen;
 Ken acht geen pdel vzeucht
 Van spel / van dans / van singhen
 Dat syn maar beusselinghen
 By d' eele min deuchtsaam
 Die het ghenioet kan dwinghen /
 Het leyt maecht aenghenaam.

Tot

Tot grootmakingh zijns saem
 Segh ick dat hy kan dzinghen
 Twee zielen in een Lichaem
 Hy kan te samen minghen
 Die woeste vzeemdelinghen
 Dooz syne deucht bequaem:
 Ick voel veranderinghen
 Als ick eens hoor syn naem,
 3 Lecht my te dozen by
 Wilt gheen materij sparen/
 Of 's werelts lusten by
 (Ghenomen) by een waren/
 Soud' men meer vzeuchde baren
 En oordeelt niet verkiert/
 Van die met lust verclaren
 Het oogh en hert dooz-biert/
 Soo 't onverstant hier tiert
 In sullix on-erbaren/
 Ten bosch hem stoutelijck stiert
 Dat hy daer siet vergaren
 D' een wilde boom niet d' aren
 Sich lieffelijck 't samen swiert:
 De Min doet doch al paren
 De mensch/ 't vee en ghediert.
 5 Loffelijck is de min
 En sterck daer beneben/
 Grootmoedichlick van sin/
 Wiens Maestepz verheben
 Doet vzeesen en beben
 Menich syn onderdaen/

Wie is hier in dit leven/
 Die hem durf teghenstaen?
 Hy grijpt wijs/ starck/aen/
 En doet 't ghedachte sweben
 Veel hoogher als de Maen
 Wat heeft hy niet bedzeben?
 Van cracht en van 't gheschzeben
 Moet hy de lof ontsaen
 Hy heeft middel ghegheben
 Met lust eer te begaen.

5 Is Honing-suycker soet
 Marmallaed/ Spzoop van smaken
 'Tgheen so 't oberdaet doet
 Den mensch weer wylt moet vzakē.
 De soete Min haer saken
 Die sijn van ander kracht
 Ap my/ myn sinen raken
 In een ghetwenst ghedacht
 Ghy heerscht by dach en nacht
 Vermompt al onder 't laken/
 Stroyt 't soetste datmen acht
 In het vziendlick ghenaken
 Doch keulen en Aken
 Sijn op gheen dach volbracht
 Soud ick 't elck een wijs maken
 Dat waer niet in myn macht.
 6 Wil yemand segghen/ dat
 De Min oock geeft veel pijnen:
 't Is waer/ proestet sure wat
 Ghy sult het 't soeter vijnen:

Die dampen haest verdwijnen/
 En men verwacht schoon weer/
 Die lieve Son coemt schijnen
 Helder en claerder seer/
 En in haer bouten teer
 Sal u de Min ontbijnen
 Met noegingh van 't begheer
 Ontlaad u d'oevich quijnen
 In die wellustighe mijnen
 Wel wat begheert ghy meer?
 Int sluyten ten sijnen
 Gheeft doch de min sijn eer.

't Kan verkeerren.

Nieuw Liedeken,

Stemme:

Daer ick lach en sloop in een preeel, &c.

Ick moet met sangh vertalen
 De Min myns jeughd afmalen/
 Die my treurigh deed dwalen/
 Tot dat ick quam te praten
 By haer / wiens ooghen-stralen
 Mijn ziels krachten ontstalen/
 Myn lebens lust onthalen/
 Sonder dat sy my haten:
 Want haer liefstijck ghemoet/
 Is vriendelijck en goet/
 Ick had haer wel gegroet/

Ghelijck een Jongman doet/
 Maer noyt eenighe reden
 Van myn gheneghentheden/
 Gebuyckten ick daer mede/
 Maer brochten deur den tijd
 Met boerterije soet.

2 Daer nae / ist soo ghevaren/
 Dat wy quamen te paren
 In een seer soet vergaren/
 Of gheselschap vol vzeughden:
 Daer anders niet en waren
 Als dochters jongh van jaren/
 Ick kan 't niet al verklaren/
 Hoe wy ons daer verheughden.
 Daer na noch wat ghele'en
 Hebben wy saem gere'en/
 Ick en myn Tief by een/
 Wy waren wel te vze'en/
 Ick docht doe niet dat treuren
 Myn blijdschap sou verstoren/
 Der Minnen wille-keuren
 Die gheben in 't ghemeeen
 Dooz wat vzechts veel gheween.
 3 Noyt had ick meer verblijen
 Als 's winters in het rijen/
 Dat wy deden somtijden
 Seer liefelijck en lustich/
 Maer als ick wat sou vzien/
 En klaghen haer myn lijen/
 Wierd ick dooz fantasijen

M

Stwaer-

Swaer - hoofdigh en onrustigh/
 En mijn ghepeynsen swaer
 Streden tegen malkaer/
 Mijn schamel hart eerbaer/
 En doest niet melden daer/
 Myn inwendige klachten/
 Myn verhapend verwachten/
 En hoe myn ziel ging achten
 De repne ende klaer
 Supberhepd van haer.

4 Nu noch onlangs geleden/
 Heb ick met haer gereden
 Hier binnen deser Stede/
 Op de geveegde banen/
 Soo ionstigh wy dat deden/
 Soo minnelpck vol vreden/
 Het bedroeft my noch heden/
 Als ick hier van bermane/
 Hoe snelle dat de tyd
 Ons liebe vzeughd assuyd/
 Ons geluck werd benyde/
 Van die 't sagen met spyt/
 Met afgunst en met smarten/
 Haer boos en valsche harten/
 Toonden haer oude parten
 Wt scheldens nyt
 Met schamperlyck verhoyt.

5 Met al myn hert en sinne
 Ick dees Dochter beminne/
 Maer ick durf 't niet beginne

Myn liefde te ontdekken.
 Dus kermt myn ziel van binne/
 En mis-trout te verwinne
 Het hart van myn vriendinne
 Die ick met ionst wil trecken/
 Och wou dees weerde Vrouw
 Als ick wel wil en wou/
 Wt goeder harten sou
 Sy antwoorden myn trou/
 Al derf ick 't niet klagen/
 Sy siet meest alle dagen
 Al myn verliesde vlagen/
 Myn innerlycke vzeucht/
 En heymelycke rou.

6 Princesse/Lief verheben/
 Wt ziel pber gedreben/
 Met erenst en met beben/
 Versoeck ick u gensde/
 Waer is u ionst gebleven
 Die ghy my placht te geben/
 O Sonne van myn leven!
 Beschuttet doch de schade/
 Die my wan-hoop boozstelt/
 En doet Natuur geweld/
 Bloeckt/ en veracht het Geld/
 Daer mennich om verseld
 By een/ die hen met pynen
 Het leven doet verdwynen/
 Laet Lief u ionste schynen/
 Als my myn geest alleen te bozen spelt.

Zuylofts-Ghedicht,

Ter Eeren

Apollo. 44

G V I L L E B E R T D E F L I N E S,

Ende,

A N N A C O R N E L I S van G R O O T E W A L.

Orts als de vaack en slaep mijn ooghen sacht bestreden,
 Bestormden sy mijn hert, bestormden sy mijn leden;
 Mijn slappe lichaem liet zijn ampteren bevreest:
 Als my de vaack verwan, vervloogh mijn vlugge gheest,
 Recht als de Toover-riem de Collen doet verscheppen,
 Die vliegghen inde schijn, en 't doode lijf niet reppen:
 Soo lach mijn aartsche block, soo lach mijn laffe romp
 Onweerbaer, af-gheslooft, verstandeloos en plomp.

Een labber-koele-wint die heeft mijn gheest gheheven
 Van d'aarde flux om hooch, en door de Lucht ghedreven
 Tot in de hooghste plaats, tot inde hoochste tip,
 Van waer ick over-sach 't onmetelijck begrip;
 Van waar ick over-sach den grooten Raadt der Goden,
 Die juyst op dese tijdt daar waren t' saam ontboden:
 Een yeder heeft sich in zijn setel neer-gheset;
 Sy keurden daar een keur; sy stemden daar een wet.

Een lieffelicke wet, dat al de Dochters fouwen
 De eerbaer Ionghmans reyn vry vriendelick aenschouwen;
 En vrie uyt bellich-sieckt dat vveygherde te doen,
 Die sou dat boeten, of ten minsten met een soen:
 Wie op een goede vraagh antwoorde dreuts of koentjes,
 Die mocht dat coopen af met vyfen twintigh soentjes.

De Goden hielden dit den mensch te wesen nut,
 Op dat voor alle twist sy souden zijn beschut,
 En dooden soo door Liefd' het nydich fel vergrimmen.
 Cupido 't cleene wicht gingh op een heuvel climmen,
 Met Boogh en Coocker vol van Pijlen hardt verstaalt,
 Die hy eerst vande Smits nieuws-gierighe had ghehaalt.
 Gheeft lust (sprack hy, o Goon!) g'hebt recht in u ghesetten;
 Maar reden ist dat ghy voldoet u eyghen wetten.
 Sy deunden met het Kind, en namen't niet in't goedt,
 Dat Venus haren Soon soo stout had opgevoedt,
 Dit speet hem euvel seer, hy nam een van zijn pylen,
 Die hy op voordeel had drie-cantich laten vylen,
 Hy sleep het vinnich punt, en leydse op zijn boogh,
 Die door zyn styve treck hem snorrende ontvloogh,
 Tot in Iupijn zyn borst, daerse vast schuddend' lilden;
 Syn wel-ghetroffen hert stont als de pijl en trilden.
 Hy voelden in zijn ziel een jeuckerige pijn,
 Die maar van Iuno cost alleen genesen zijn.

De jeughdelijcke Godt (begaeft met 't licht der Sonnen,
 Die Python 'tyffelick Serpent had overwonnen)

Drang door de dichte schaar, tradt met een trotse tred,
 En heeft zyn grootſche gangh nae Cupido gheset:
 (Hy ſprack:) douw Hoeren-ſoon, gheeft hier dyn gulde boghen,
 Dijn handen zijn te weeck, te kindts is dijn vermoghen;
 Soo groote gaven zyn aan dy doch niet beſteed;
 Ick hebbe clem en kunſt die die te hand'len weet.

Cupido nam zyn wraack, van't ſmadelick verachten,
 Twee pylen ſcherp en ſpits, doch van verſcheyden crachten;
 De een ontſtack in Min wie hy daar mede ſchoot;
 Den ander, wien hy trof, de Min met angſten vloot.
 Den Ionghen ſprack, wel-aan, ghy ſult tot voor-beelt ſtrecken,
 Der ghener die met mijn, of met de cleyne gecken;
 Met ſchoot hy d'eerſte pijl in Phœbus herte diep;
 Maar Daphne kreegh de ſchicht die voor de Minne liep.
 Hy moes-janckt, claaght en bidt, die eerſt ſoo dapper ſwetſte.
 Soo haaft Cupido cleynd den braven Schutter quetſte,
 Sant hy een heeten ſtraal na Pluto bles en grijs,
 Die zynde gantsch verdoort, ſich elck een waant te wijs.
 Het oud' verkleumde bloed en coſt dit niet verdragen,
 Hy ſocht door't eene vyer het ander te verjagen;
 Hy woelden te vergheefs, hy woelden al om niet,
 Tot Proſerpina quam hem bluffchen zyn verdriet.
 De grillighe Neptun Cupidoos Toortſen puffen,
 Hy ſpotten met de Goon dat ſy ſoo ſchielick luſten.
 Maar deſen ſnorcker ſtracks oock klaaghden van een wee,
 Die hy niet leſſchen con met water vande Zee.

Hy dompelde zyn hoof, hy is geheel ghedoken,
Synbrand de koude vloedt deed' preutelende koken.

Dewyl dat dit gheschach, soõ gluurden over dwars
Den forschen Wapen-heer, den strenghen Strydt-god Mars:

Maar als Vrou-Venus hem eens lieffelick belonckte,
Syn Krijghs-bloet-dorstigh hert vlam vyerigh hem ontvonckte.

Delachende Goddin, als sy vermerckte dit,
Beweës hem meerder jonst als haar beroockte Smit.

De sachte Venus door de Troetel-kunst verkeerde
De handen die wel eer de Worstel-grepen leerde.

De handen die wel eer lobberde in het bloet,
Die creghen doen de weet van't minne-stroken soet.

De Moeder nam haar Kint, de Moeder nam haar sluyertje,
Blint-hockte soo zyn hoof, en sant hem om een kuyertje.

Doe schoot hy blindelingh zyn pylen inden hoop;
Daar baten niemants vlucht, daar baten niemants loop.

Wat wasser een krioel! men snobbelde, men kusten;
Den Diamanten Saal die brande vande lusten,

Het was my daar te heet, jae dat ick door de vlam
Beangst en wel verhetst weer tot my selven quam.

Cupido riep my nae met vriendelicke woorden,
Die 'k tuymelende nauvv, maar dit nochtans wel hoorden.

Seght uwen Bruyd'gom doch, dat hy zyn lieve Bruyt
Myn Moeders Wonder-boeck heel naacktelick beduyt:

En seght de nieuwe Bruyd dat sy nu moet begheven
Den Maaghdelicken staat om een veel soeter leven,

Hy

Hy sprack; Ick coom beneen; met daalden hy seer licht
 In 't lieflijk gheslacht haar minnelick ghesicht.
 Nu Bruydegom fiet op, fiet op 't loer-ooghend gluren,
 Die steel-wys u de Bruyd soo heymelick gaat sturen.
 Siet hoe de suyv're Maaghd met schaamte fit en prijckt,
 Haar held're schoonheyd nu met aandacht wel bekijckt:
 Hoe tockelt haar ghelaat, hoe stryden in haar sinnen
 De koude vreesse en de soete brand van minnen:
 Haar hertje springht van vreucht, haar hertje angstich trielt,
 Als sy ghedenckt dat sy moet in het Vrouwen-gilt,
 Soo murmelt haar ghepeyns met een bedwonghen swyghen,
 Om dat sy die niet mach dan om haar Maaghdom kryghen,
 Wat is den Maagdom doch? Niet anders als een woord,
 Datmen van ouder Eeuw eens segghen heeft ghehoord.
 Vrou-Bruyd weest niet beducht, en twifelt niet, want diese
 Dus eerelijck bestéet, en canse niet verliefen:
 Maar ghy krijgt voor uw'gunst nu we'er een heele Man,
 „Die van een Maaght alleen veel Maaghden maken kan.
 Den witten dach die dringht door glasen en door spleten,
 Wilt doch Speel-maaghden niet u plicht noch ampt vergheten:
 Leyd die ghecranste Bruyd na het gheluckigh bedt,
 De jonghe-lieven doch haar lusten niet belet.
 Staat op, o waerdigh Volck! staat op, staat op Iofvrouwen
 En wilt ons waerde Bruyd niet langher teghen-houwen:
 Sy staat, sy gaat, sy staet; sy schoor-voet, sy staet stil,
 Ach! haar eergierigh hert en weet niet wat het wil.

Sy gaat na 't lieflijk endt, van al ons bitter lyen,
 Sy gaet na 't lieflijk end, van al ons heftich vryen;
 „Speel-nootjes maacketet cort, gheeft haer de leste soen;
 „Het ander dat ghy laat dat sal de Bruydgom doen.

De Bruyd'gom fit en peynst met een inwendigh malen,
 Hoe hy syn lieve Bruyd op 't soetste sal onthalen.

Daar zyn de Maaghden weer : nu Bruydegom gaat voorts,
 En sweet met vreuchden uyt u sonderlinghe Coorts.

Nu Bruydegom treet aan en pluckt de soete vruchten
 Van 't daghelicks gheklagh, van u verliefde suchten.

Nu Bruyd'gom faeyt en plant in u ghewenste Oest,
 Op dat het vruchtbaar land verwellickt noch verwoest.

Vaart wel en leeft met vreucht ghy twee vereende menschen;
 Onsegbaar is de gunst die wy u beyde wenschen,
 Maar als ghy 't loon gheniet van uwe soete pijn,
 Ons arme strijers wilt dan eens ghedachtich zijn.

't Kan verkeerèn.

Bruylofts-

Bruylofts - Liedt,

Apollo. 46

Stemme: Ghy lodderlijcke Nimphen soet, &c.

DE reden door de Tijd bejijnd/
Dat niets so bycemt alhier verschijnd/
Noch immer is verschenen/
Of 't streckt om te vereenen.

2 Natuur heeft alles wel beschickt/
Der dinghen wesen soo verstrickt/
Vermaeghschapt aen de Dede/
Dooz eendzachtige zede.

3 Hoe stridb'ligh / oock nochtans vergaert/
Dper / Water / Lucht / de swarte Aerd
Dooz onderlinghe krachten/
Daer al tot paren trachten.

4 De Disschen inde wilde Zee/
En 't geple menigh-fozmigh Dee
Dat joockt al na den ander/
En menght sich niet malkander.

5 Den ober-hoofst van al 't gediert/
De Mensche / niet vernuft verciert
Dooz harts-tocht / en bewegehen/
Tot minnen is geneghen.

6 De Wereld souw haest ydel zijn/
Ten waer de liebe-sepde pijn/
Die wy soo tochtigh woelen/
In onse herten woelen.

7 Ghy Bruygom hebt oock wel gesmaeckit
Hoe dat de min de herten raect.
De Bruydt kan 't oock getuyghen/
Hoe hy ons sm kan buyghen.

8 Gaet aen / gaet aen / geliefde Lien/
Ter plaetse daer 't ghebecht sal schien/
Daer niemand van u beyden
Sal roepen om te scheyden.

9 Gaet dzinght twee zielen in een lijf/
En komt dan uyt als Man en Wijs/
En weest so de booz-beelden
Van ons verhoopten weelden.

10 Be-phert doch soo desen staet/
Op dat de Wereld niet vergaet,
Blijft ghy In liefde bloeyen,
Gods heyl sal u toe-blaeyen.

Liedeken,

Stemme: Poolsch Amanje, &c.

DE lieve/waerde/soete Mep
Die toont haer vuchten menigerlep/
En pronckt haer op so huys en sciep/
In 't lieflyck groen gekleed:

Mijn ooghe dien ick bluchtigh drey/
Dien upt de hard' en schyale cley/
En grasigh groepsaem/wette wey/
Daer 't hong' righ vee van eet/
Het dozre Bos// seer haestelyck begos/
En schielijck bewos// vol bladeren en Mos
Wt d'aerde kout// dies 't waerde Wout
Is dupster van 't beblaerde hout
Dat sich soo wild verspreedt.

2 Denckt hoe 't de schoone Mep verciert/
Die haer so lustigh went en swiert/
En ons so rustigh send en stiert
Haer gaben onbeloont/
Kijckt hoe hy 't velt met bloemtjes ciert:
Siet hoe 't gevoghelt en 't ghediert
Vermenigh vuldicht en vermiert/
En hoef' alle dingh verschoont:
Haer jonste soet// stoote wy mette hoet/
Pamen wy in 't goed// gelijck sy 't ons wel doet/
Wy verghelden/siet/ te selden pet/
Conrecht mach zy ons schelden niet
Dooz ondanckbaer van gemoed.

3 Langs 't waterigh mozas en poel/
Onder de frissche schaduw koel
Ontvluchtmen Son en hette swoel/
Die's somers binnigh steeckt:
D'een kiest het Bosch/d'ander de Doel/

Den berden die mijd het ghelwoel/
Doozts deur naturelijck ghevoel
Is tot grooter brand verweckt/
Wt oorsaeck/ want// de Minne somers brant
Heftigher dan 't// 's winters/ na mijn verstant:
Dat breezer is// soo 't weder is/
De mensch die swack en teder is
Van gemoeden ingewant.

4 Es siet hoe 't vrolijck versch gewas
Van 't dierbaer krupt/schoon bloemen/ gras/
En hoorde der honden sel ghebas/
Verbolghen 't inde blucht
't Wilde Swijn/'t Hart/ of Was:
Hoe Kingert de Jager met zijn tas/
En 't water schijnt als spiegel-glas.
De mensch/'t geboomt/ en lucht/
Es siet toch/siet// hoe daer de wey-man schiet/
De visscher vanght niet// de h. inghelaer heeft pet/
De valckenter// met balcken hier/
Es siet hoe dat zijn schalcke dier
Die voghels hoogh bespiet.

5 Jeughloighe Mep/ Princes vermaert/
Ghy verquickt t herte seer beswaert/
Ghy verquickt out en jong bejaert
Dooz u bevallighepd soet/
Ghy doet dat het ghevuughelt paert/
Ghy maect datmen rijd of vaect
In plaets daer wullips of bedaert
De sorte mallighepd doet.
O Meye eel// u deughden zijn so veel/
Ick noemer maer een deel;
Laet' andere noemen heel/
Die meerder zijn// gheleerder zijn.
Seer gaten ick verneder
Onder hooge Sheesten waert.

't Kan verkeeren?

Cupidoos Liedt,

Stemme:

Als ick uyt wandelen gae, &c.

IC hadde noyt gevoelt in mijn voorleden wylen
 De schichten noch het vyer, noch de vliegende
 pylon, (wind,
 De hungerighe vlam, noch 't woeden, noch de
 Noch oock de fackel heet van 't wreede Schutter-kind.

Ick hadde door 't gesicht geleppert noch geloopen,
 Dat schadelijck ver gift, de smaect van 't lieflyck hopen
 Dat in mijn ingewant soo nestelde met kracht,
 En heeft my duysenigh krackeelen toe-gebracht.

Ia duysent stryden straf, en duysent soete vrede,
 Die in mijn jong gemoed scher muste ende strede,
 Ick wist niet of mijn hart (soo minneloos en kout)
 Sou lyden wel den brand, die elck onlydlyck hout. (sen.

Ick waende, 't dwase wicht most swack onmachtig we-
 En dat zyn kindsche kracht was noodeloos te wresen,
 Maer als ick heb gesien dat hy de hooge Goon,
 De Hemel en de Aerd so dwang met zyn geboon,

De Bodem vande Zee, en d'afgrond vande Helle,
 Die beven voor zyn macht, die schricken voor zyn quelle,
 Een yder zé verbeckt voor dese kleene Godt,
 Die 't al in all's bestiert, met zyn dwingend' gebodt.

Ha! wreede (seyd' ick doe) die met u felle smarten
 De Lichamen verkracht, verdruckt de vrome harten

N 2

Die

Die alle macht verniet, die 't al is onderdaan,

Laet my mijn vrydom vry, sonder my dus te slaan.

Bedeckt ò stunte! niet mijn geest, noch oock mijn oogen.

Noch die levende kracht der Zielen groot vermogen,

En roof mijn oordeel niet, mijn vryheyd of mijn schild,

Als ghy mijn vaste sin streng'lyck beproeven wild.

Maar laas! doen ick hem bad met ootmoedige beden,

Heeft hy geschoten los (beel buyten recht of reden)

Van zynen esschen boogh, so vluchtigh en so ras,

De doodelyckste schicht die in zyn koker was.

Hy heeft hem af-gelost en in myn hert gesonde,

Daer het verstaalde punt boorde so groot een wonde,

Een grondeloose wond, een wonde onbekent,

VViens smarte niet gedooghd datmensse tast of end.

Het yser soude my een snelle dood bereyde,

Indien de Minne niet de hand daar aen en leyde,

En quetste met een schicht op een gelycke stond,

Der gener die myn hert gerooft heeft en gewond.

Dees schoone klaarheyd hel, dees Cupido, dees stralen

Die my in haar gesicht so levendigh af malen:

Dat syn de mid'len van myn eenigh groot geluck;

Maar zy herkennen niet myn trouweyd noch myn druck.

Ach zy herkennen niet de vrouwe van myn Ziele!

En ick gevoele wel haar wreedheyd my veriele:

Sy kennen niet myn dienst, noch 't herte dat dus vlampt,

Geen van myn sinnen wyf, voldoen haer eygen ampt.

Also het vonckend' vier, de vlegelen, de schichten,

En myn beroerde geest so woesten brand gaan stichten,

Met yser en met vlam, en met een styve wind,

VVaar toe myn suffe hert gantsch geen remedy vind.

't Kan verkeeren.

Een foete stryd, tot kortingh van tijd,

Is om een Ruyckertjen geresen,

Van een lief paar, die de Minne daer,

Bloems-gelyck tuyghden bewesen.

Ionghman.

O Leyder Minne!
Ghy quelt mijn sinne:
Want dien ick min die gaet mijn hate/
Hier tegen en baet mijn geen schoon prate/
De liefd' is sonderlingh:
't Is wel een selzaam dingh
Of ick myn al bedwingh/
't Mach mijn niet baten.

Dochter.

2. Benaentude harte/

Tot boet van smarte/

Gebuycken die eele Medecyne/

Tot verlichtinge van haer ppne/

So doen dees Bloemtjes soet

Deur haare reucke soet/

In myn bedroeft gemoet

D'onlust verdwypnen.

Ionghman.

3. Mijn lief gepresen/

Moet welkom wesen/

Wat 's d'oorjaeck van u droevigh suchten/

Daer ick van merck u klachtigh duchten?

Wat bedien dees Bloemtjes veel/

Die ghy Princesse eel

Gebonden hebt te deel?

Spreekt sonder vruchten,

Dochter.

Dochter.

4. Ick sal de rede
Van mijn droefhede
t' Uwen gebal/ u gaen verkonde:
Gelijck dees sachte zijd houd gebonde
Seer hard dees Bloemtjes jent/
So houd myn in torment
De soete liefde blent/
Dit 's mijn vermonden.

Ionghman.

5. Maar dese fleure/
Schoon van koleure/
Verdorren haestelijck en verdwynne:
En d'op-rechte liefde is vol pynne/
Sy duurt en blijft altijd/
Sy vermeerd/ en wast subijt/
Dat dit een Minnaer lijd/
Voel ick an 't myne.

Dochter.

6. W reden wennen
My tot bekennen:
Hoe wel sy haest verdorren seere/
d'Werde/haer moeder/brenghtse weere/
Ander inde plaetse daer/
De liefde is oock vruchtbaer:
Verlaet ons een pijn swaer/
Sy dubbeltse weder.

Ionghman.

7. Dat 's praet verloze
Mijn uptherkose/
Want sulcke nieuwe baringh van bloemen/
Kund ghy in uwen bond niet roemen/

101
Da dien ghy 't niet bewijst/
't Geen ghy op 't hoogste prijst/
Want in u niet verrijst
't Geen wy weer-liest noemen.

Dochter.

8. Ick gelijck 't byde
Band/ sacht van spde/
Die dese bloemtjes by een kan houde/
Oock wel kenne diene soude
Tot bosjes meniger hand/
So houd der Minnen band
In een beroert verstant
Het langh vertroude.

Ionghman.

9. Och Princes aerdigh!
Ghy slupt te daerdigh/
Want dees Bloemtjes lieflijck rupcken/
Schoon en behaeghlijck om te plupcken/
En de liefde is/ dunckt mijn/
Een wyzet geboel met pyn/
Hoe souse haer gelijck zijn?
Wilt te'en gebupcken.

Dochter.

10. Prins, alle saken/
Die bly of droef maken/
Die van beminde persone komen/
Die werden altijd in 't soet genomen
Vande Minnaer wel verwacht:
Waar van dat hem 't gedacht/
Veel soeter is ick acht/
Dan dese Bloemen.

Liedeken,

Stem: Nu spreyd u kapjen nedere,
Het is so moyen wedere, &c.

MOcht ick verwerwen 't geen ick wout/
Of soo 't na wensch gebil/
Ick kreegh een schoone wyse Wout:
Maer hoe-wel dat ick niet en trouw/
't Schoyt my niet aende wil.

2 De angst die in 't verkiefen leyd
Bestwaert mijn hart soo seer/
Dat mijn arme geneghentheyd
Seer selden siet geleghentheyd/
Soo ick die wel begeer.

3 Die ick een aenschijn lief en soet/
Slecht/nedzigh/ ongeacht/
Doch vroom/ en eerbaer van gemoed/
Maer sonder eenigh haef of goed/
De liefde en heeft geen kracht.

4 Soo ick dan nae een rijcker sie
Van schat/ van pracht/ en staet:
't Is noodigh dat ick dan van die
Soo seer als van de arme blie/
Wil ick niet zyn versmaet.

5 Verkiez ick dan een schoone Maeghd/
Bevalligh/ hups en suel/
Die my in alles wel behaeght:
So ist oock al om niet gebaeght/
Geval ick haer niet wel.

6 So ick (als veel) om 't loose geld
Een leelijck wyf ansta/
So sie ick staegh 't geen dat my queld:
De liefde dooz af-keer versineld/
Geen treck heb ick daer na.

7 Vaert wel die outwe weeuwen vzydt/
Ick bender veur verbaert/
En die zyn soetste jonge tijde
Met sulcken outwe Queen verstijt/
Die is geen eere waert.

8 Vyp ick een jeughdigh wacker dier/
Die ben ick schier te outwt/
Want die waent in haer sinnen schier/
Dat in my al het minnen-vper
Is uyt-gedooft en koutwt.

9 De quade die begeer ick niet/
Het hy-zijn is onsoet/
Van die met een wellust aensiet
Haer goede vrome mans verdriet/
Dooz die ben ick te goed:

10 Maer hoorz deugd-rijcke Wou/ beleest/
Dooz-sichtigh/ goed en wijs/
Mijn hart u alles over-geeft/
Dooz dien het u genomen heeft
Dooz zyn aertsch Paradijs.

11 Die mijn hier vooz neuswijs beschempt/
Of lastert trots met lust/
Die doet noch goed/ al luyd het vzeemt/
Want t'wyl dat hy mijn eer beneemt/
So heeft een ander rust.

't Kan verkeeren.

L I E D E K E N,

Stem: Amaril de decken sacht, vande nacht, &c.

A II. 63

D Ie sich bepuist/ waent of vermeent/
 Dat hy weet
 't Geen hy niet en weet te weten/
 Werd met recht van elck bespot/
 Ja een sot/
 Of goed dunckende geheeten.
 2 Die alleen zijn oogen slaet
 Op 't gewaet/
 Sonder eens na deughd te kijcken;
 Nachmen die dooz dit gebreck/
 By een Geck
 Om zijn geckhepd niet gelijcken?
 3 Die boven alle dingen acht
 Het geslacht/
 Sonder de persoon t'aenschouwen;
 Nachmen die oock niet wel voor
 Dwaes of Dooz
 Om zijn grove sothepd houwen?
 4 Die by een leelijck mensch verselt/
 Om het geld/
 Met een weer sin gaet vernachten/
 Nachmen die met alle recht
 Niet voor slecht
 Of voor eenen goulwt-nar achten?
 5 Die al waent/ en houtwt voor goede
 't Geen hy doet/
 En eens anders acht voor leuren/
 Datmen die in sulck geval
 Noemde mal/
 Souwmen daer oock an verbeuten?

6 Die staegh op een ander siet/
 Scheld en schiet
 Met veel spitsse woorden binnigh/
 En die sich selfs niet en kan
 Recht sien an/
 Noemt men die oock niet uptsinnigh?
 7 Die men klaer hoor oogen lepd
 Zijn dwaeshepd
 Sonder omslagh of bewimpel/
 Die zijn trouwen vanden raed
 Grootsech vermaed/
 Die acht ick noch nesch en simpel.
 8 Ghy waert so quaed doen ick sep/
 Dat de key
 Vachter 't oor lepd en lottert:
 't Is mijn schult/ 't is waer/ ick kent/
 Want ghy bent
 Maer een onbeschaemde spottert.
 9 Spiegeld in d'ess spiegel wel/
 Niet u vel/
 Om dat tierlijch op te topen/
 Vind ghy eenigh vuyl of swart
 In u hart/
 Soeckt dat wijslijck uyt te ropen.
 10 Als ick (Lief) in myn selfs ga/
 En sie na.
 Al mijn eppen liefdsche trecken/
 So dunct my dat ick in mijn
 Alles vijn
 Dat ick in and're wil begecken.

'c Kan verkeeren.

G. A. B R E D E R O O S
Rhetoricaas Lof-Liedt,

Op de Stemme:

Si tanto gratiose, &c. Of: O schoonste Personage! &c.

GH Y dype mael dyp Godinnen/
Apollos bloed/ Mercuri naeste Richten/
Schandert en spitst mijn sinnen/
Welbert mijn bezyn/ en leert my deftig dich-
Hoe wonderlyck (ten/
De Gedenryck
Met Pallas is gebozen/
Hoe Vulcaan kloofde
Iupijns bezuchten hoofde
Hier te voren.

2 Als dit de Apmers singhen/
En gheestigh hier van vernufteliseren/
Men achtet dolle dinghen/
't Welul-loos volck weet van geen redeneren/
Noch datmen kan
Wt d' herffen van
Veel pupck van lessen smeden:
De sup'ze bezynen
Sijn kloecke hond-fonteynen
Vande reden.

3 Dit was 't geluyt der snaren
Van Orpheus Lier/ die stillen kon de stromen/
Dien oock wist te vergaren
De beesten bot/ ja beemden/ bergghen/ bomen/
De reden-konst.

Wind kracht en gonst
Om Landen te versetten
Sy kan de lieden/
Hoe wilt/ hoe woest/ gebieden
Met haer Wetten.

4 Scepters en heerschappye
Wonnis onthiet/ en 's werelts grootfchen handel
Die gnocken haer vooghdye
Van u wijshepd/ hooghe Princes verstandel/
Ghy weet de schijn
Van 't ware zyn
Te schiften/ en te schepen/
En dooz u tolcken
Kund ghy verweende volcken
Te recht lepen.

5 Lof Geden-rijcke konste!
Lof weet Godin/ van wien de Apmen bloepen!
Ghy baert 't leven der jonsten/
Ghy stiert tot deught/ en doet in liefde bloepen/
Ghy leerd met vzeught/
Ghy slicht de Zeught/
Ghy bliuckt van glans op glanssen/
Dus wy berccieren
V'hooft met Lauwerieren
V'arsche kranssen.

't Kan verkeer en.

Loff - Liedeken,

Stemme: Aenhoord doch mijn geklagh, ghy Ruyters, &c.

Hoem van Amsterdam!

o Trots van alle Steden!

o Hoof-tack van u Stam!

o Dochter! die daer quam

Van Phoebus! en die nam

W boedsel uyt de blam

Van zyne Godd'lyckheden.

2 o Schoon! ja Sonne schier!

Die mildelyck laet dalen/

Wt jonken/ goedertier

Op my/ u Dienaer hier/

Met sulcken soeten swier/

Dat ick brand van een vier

Gebozen uyt u stralen.

3 Wanneer u klaerhepd groot

Met blixem/ en met blaken

Haer vooz mijn oogh ontbloot:

Ick schaem mijn in mijn doot:

't Hart word so koutwt als loot:

Pochtans een bloosend' root

Dyngt dooz mijn wang' en kaken.

4 Als ghy (o mijn Vriendin!)

W lebendige lichten

My slaet ter zielen in;

So schyckit mijn hart en sin:

Doch met een lieve min/

Dooz dien ick groot bevin:

De kracht van u gesichten.

5 o kracht! die alle kracht

Mijns lichaems kan verplanten!

Van waer komt u die macht:

Of heeft u Venus, sacht/

Wt het kleed bande nacht

Twee Starren schoon gebzacht

W hoost tot Diamanten!

6 o Licht van onse Tijd!

o Glooz vooz dypsend' Ceulwen!

o Glans/ gebenedijd!

Wie u siet/ hem verblijd/

En werd zyn selven gijst:

Att'lanta werd gebzijd

Van Hollanders en Zeeulwen.

7 Wie dat u eens aenschoutwt/

En kan de dood niet bresen:

Maer werd moedigh en stoutwt/

Om met u in het Woutwt

Te loopen/ ick bertrouwt

Hadd' ick 't bekoorlyck goutwt

Ick sou bertwinner wesen.

't Kan verkeeren.

Liedeken,

Stemme:

Aenhoort doch mijn geklag ghy Ruyters, &c.

De voor een dooben preekt/
 Wat schoons brenge voor een blinde/
 Dem zelfs in moepten steekt/
 Waer hy zijn hooft me breekt/
 Want hoe hy't klaeght of sineecht/
 Te vergeefs ist wat hy spreekt/
 So ick't nu waer bebinde.

2 Ick souw'er't yser koudt/
 En rotzen hart bewegen/
 't Wilt-gebiedt in het woudt/
 Of't rupgh bewossen hout/
 Verand'ren steen in goudt/
 Eer sy die op haer bouwt/
 Tot my souw'zjn genegen.

3 Want sy bespot/belacht
 Smaed'lyck mijn waerde minne/
 Besheldt't verwaent gedacht/
 Myn dienst sy oock veracht/
 Waer waer ick groot van macht/
 Vythheems en wepts van dacht/
 Sy souw' my wel besinne.

4 Mijn Lief heeft's werelts aert/
 Sy geeft de slechste't meeste
 Geluck/schat en wel vaert/
 Dooz't eel vernuft vermaert/
 Dat met recht't hoochst' is waert
 Geeft sy het minst/en spaert
 Het eelst'vooz grove geesten,

5 Maer ghy die u niet kreunt
 Men mijn seer droeve klachten/
 Daer schier u huys van dreunt/
 Dat ghy wel boeten kreunt/
 Trots op u schoonheyt steunt/
 Maer daer ghy dus op leunt/
 Verliest so haest zjn krachten.

6 D'zient sich wepg'ren sult
 Ghy/sorgh ick/ noch beklagen/
 Als herblick door u schult
 D' blondigh hapy vergult/
 Ja net en bzaef gehult/
 Hoe wel't nu dartel krult/
 Het mocht u noch wan-hagen.

7 Als't laat-onnut berouwt
 D't harte knaeght/ met reben/
 Oer mijn Liefd getrouwt/
 Dien ick u droegh/myn Drouwt/
 Ghy verliet my/doen ick wouwt/
 Als ghy wel willen souwt/
 Sal ick u verlaten mede.

8 Eer ghy verliest u fleur
 Dooz' weede waaz onthalen:
 Eer noch u tijdt gaet deur/
 Ick raad u als een Dzeur/
 Reemt nu ghy hebt de keur/
 De vruchten soet van geur/
 En ryp upt gulde schalen.

9 Eer betrens-Tijt onbrecht/
 Bid ick/ weest op u hoede/
 Het be-bliesde oogh ondeckt/
 En luyfster doch perfect/
 Dubbeld nut het verstrekt
 Dooz' u, en die u treckt/
 En raed tot alle goede.

't Kan verkeeren.

Liedeken/

Stemme:

Fortuyn, helaes! bedroeft, &c.

N had ick noyt bemint de witte reyne Deuchd,
 So waer ick niet verliefd op u Maeghd'lijcke leucht,
 So waer mijn hart noch vry van quelling en verdriet,
 So voelden ick in my oock dese vreuchden niet.

2 Och! wat een blyfchap ist wanneer als ick aenschouw

V fuyver fchoon Aenschijn? O eer-waerdige Vrouw!

Ghy! die met u geficht u eerbaerheyd verrijckt,

Waer door mijn hart in't zien van vreuchde gants bewijckt.

3 In wat een droeven froom werd ick gedompelt dan;
 Als ghy, mijn lieve helft, u aengeficht draeyt van

V Minnaer? die u mindt, fo u wel is bekend,

Maer u af-keerlijckheyd veroorfaeckt mijn ellent.

4 Dat al de werelt eert, is van my niet geacht:

Ick haet de hoovaerdy. Maer u eerlijcke dracht,

En stille ftatigheyd, en nederigh gelaet,

Verciert u Lief veel meer als 't prachtige gewaet.

107
 of *h. h. m.*
 89

5 't Op-sichtigh poppen-goed geeft wel een schoone schijn,
 Doch die blinckende deughd kan in geen kleeren zijn,
 Maer in een Eer-rijck hart, en deughdelijck gemoed,
 O Maeghdeken! dit is het alder-beste goed.

6 Waart ghy niet op-gepronckt met dees heerlijcken schat,
 Ick hadd' u in mijn ziel soo lief oock niet gehadt:
 Ick hadd' u nimmermeer soo achtbaar aengesien,
 De gaven van 't gemoed ick meer als 't lichaam dien.

7 De gaven van 't gemoed, en 's lichaams schoonheyd schoon
 Steld ghy voor 't keurlijck oogh wel rijckelijck ten toon:
 Dies blijft ghy mijn Prinçes in vreughd, en in gequel,
 Ick offer u mijn hart, 't welck snackt na u bevel.

7 Ick hoor u, Lief, geheel, ick ben niet langer mijn,
 Mijn ziel kan langer niet van u verscheyden zijn,
 Smeld onse herten t'saam, vereend ons wille nu,
 Of laat ons metter daad gaan mengen my in u.

't Kan verkeeren.

Klaagh-Lied,

Stemme: *Vyt Liefden fiet,, Lijd' ick verdriet, &c.*

MY N smijckhepd // heb ick gelepd // op een die ick moet derben/
 Die my onthoudt // 'twelck myn so rout / dat ick vaack wensch om sterbens
 Piet dat ick haer // mijn Lief eerbaar / pet quaets souw willen gunnen/
 Ja woud' ick al // (dat ick niet sal) 'k en souw boozwaer niet kunnen.
 2 Want d'oogiens bly / die sy tot my / eertijts so lieflijck keerde/
 Die heeft sy noch / waer door ick / och! haer hertelijck begeerde.
 En haer wel-baert / is lief en waert / in mijn getroutwe sumen/
 Souw 't hart van mijn / wel konnen zijn / sonder haer te beminne?
 3 Peen't / seker neent / het sucht en weent / als het mijn Lief fiet lijen/
 En in haer bzeucht / schep ick geneucht / en ober groot verblijen/
 Want sy besint / die haer bemint / soo't onberoemt mach blijcken/
 Geen last of noot / sal booz de doot / my van mijn Lief doen wijcken.
 4 Hoe soud' ick / fiet / beminne niet / die so men mach bemercken;
 Is wijs van haad / arrem van praat / en rijck van goede wercken:
 Hier door 't oogh viel / op d'ed'le Ziel / van mijn Lief wptgelesen/
 In wien ick / ach! docht dat ick sach het alder-schoonste wesen.
 5 Klein is mijn roem / of ick schoon noem / haer wel-geschickte zeden/
 Want d'Ouders die / gaen so ick sie haer aen rijcker besteden.
 En die haer eerst / scheen wel begeerst / gaat vluchtigh sy verlaten/
 Maer die aen-neemt / booz eygen / bzeemt / laet sich door 't geld bezaten.
 6 Het duybels Geld / heeft oock geweld / sie ick in 's menschen ziele/
 Want die quaat doet / kan metter spoet / de Liefde licht verniele.
 Geen Liefd maer schijn / want fiet an mijn / of het my Kan verkeeren,
 Daermen Jonst koopt / hoe dat af loopt / sal ons de Tijd wel leeren.

't Lay Verkeeren.

Stemme:

Si tanto gratiose, &c. Of: O schoonste Personage! &c.

ACH! blijje Jongelingen! (merken!
 Hondp mijn liefs aen mijn ghelaet niet
 So lustert na mijn singen;
 Of liever ooght op mijn verwonnen werken:

Den Hemel wil/
 Ick krijt/iek gil/
 Hoe ick ben overwonnen/
 Waer zijn mijn krachten?
 Mijn levende gedachten
 Zijn verstonnen.

2 Den Basilisq doet sterben
 Wie hem ontmoet/ of anders komt aenschoutwē/
 So moet ick oock verwerben
 De dood/ dooz' t sien van u al-waerde Vrouwe/
 O machtigh volck/
 Die mijn harts-kolck
 So swoeler swoelt doet gloozen/
 'k Heb upt so menigh
 Alleen een eenigh eenigh
 Optverkozen.

4 Schoon Lief wilt u niet stozen/
 Dat u mijn hart ootmoedigh soecht te dienen/
 Ick bender toe gebozen/
 Maer/ waerde Vrou/ wat kan ick u verlienen/
 Ick heb geen macht/

Ick heb geen kracht/
 Of isser pers te binden/
 Dyt harts begeeren/
 Sal ick t u straf ver-eeren/
 O beminde!

4 Mijn Ziel-gelijke zeden/
 Verselschapt van u goede hooge sinnen/
 Leert my Natuur en Reden
 Perr' hopen al 's werelts pracht te mimmen/
 Ick vzaagh na bloed/
 Na praal noch goed/
 Na hooghepd/ noch Na-magen/
 Mijn Lief! mijn vzeuchde/
 Vschoon gepronckte deuchde/
 My behagen.

5 O Sleutel van mijn leven!
 O Lust-hof van mijn cupsche lieve lusten!
 't Geen ick u heb gegeven/
 Laet dat so lang in mijn plaets by u rusten.
 Lief zijt niet nozts/
 Ick hoop noch kozts
 D hart gemoet te buygen/
 Wilt upt mijn dichten/
 Die ick upt liefsde stichten/
 Geen quaet suppen.

't Kan verkeeren.

Stemme:

Ick kan nu niet bedwinghen mijn uytgelaten vreught, &c.

Hoe lustigh is 't te spreken
 Het verstandighe Lie'n!
 Die geen ooghen gebjeken/
 Noch kennits om te sien
 Op pder dingh// sos sonderling
 Als 't insodghlijck kan geschie'n.
 2 Want die gemeene wetten
 Van een scherp-sinnigh hooft/
 Is; met op-merck te letten
 Eer 't toe-stempt/ of gelooft
 Der boosen bond// of loosen mond/
 Die 't sot hart licht gelooft.
 3 De kloekhaarts onderschepden
 Het wesen vande schyn:
 Een schaduw kan haar leyden
 Van het waarachtygh zyn/
 Haar oordeel sift// het schilt/het schift/
 En schupmtet grof van 't syn.
 4 Maar een beslepen schjand're
 Debick alt'sints bespeurt/
 En/onberoemt/ uyt and're
 Een sulcken een gekeurt/
 Die mijn gemoed// so heel boldoet
 Als 't nau van dypsent beurt.
 5 Mjn sappho kan strax merken
 De gront vest/ en het wit
 Van alle ed'le werken/
 De zenuwen/ en 't pit/
 En waar de kracht// van het gedacht
 In rauwe volster fit.

6 Haar suelle geest kan dzingen
 Tot in het ingewant
 Van d'alder spnste dingen
 Diemen op aarden vant/
 Of vinden sal// 't Sp van wat stal/
 Sp klepustet door 't verstant.
 7 G'spits-zinnige zinnen!
 Geleerd/ en op-geboed
 Om zielen t' overwinnert
 Van 't alder-klaarse bloed.
 Hoe haast naandp// u heer schapp
 Over mijn swack gemoed?
 8 D' gesicht doet bestwipmen/
 Men sach 't aan mijn geschie'n:
 Ghy toobert met u rymen
 De booz-barighste lie'n/
 Die ghy versuft// als zp't vernuft
 Van u besinnigh zien.
 9 Ghy pift de school-geleert'hepd
 Met u bloeyend gebicht/
 Want 't is niet dan verkeert'hepd
 Dat dwinght/ en niet en sticht/
 D' Poësp// of rymery
 Is innerlijck verlicht.
 10 Ons vriend'lijck redeneren
 Dol heush'epd/ sonder maat/
 Dat sal/ noch kan verkeeren,
 Het gaat hoe dattet gaat.
 Daar siet/ dat ghy// o Sappho! my
 D' Phaon nigt verlaat.

't Kan verkeeren.

Liedeken,

Stemme:

Het daget uyt den Oosten, &c.

- W**Aer vlucht ghy Liefde henen?
 Waer streckt de loop dus heen?
 Wat proefdy nu u beenen
 En wack're vlugge le'en?
 Of u schichten moordadigh,
 En genadigh?
- 2 Treet vry so ghy wilt treden,
 En gaet vry-moedigh voor,
 Ick schrije in u schreden,
 En stappe in u spoor,
 Al soud' ick tot de Polen,
 Met u dolen.
- 3 Ick volge sonder vreesen
 V wreet, en soet geficht,
 Dat sal mijn Noord-Ster wesen
 En 't licht dat my verlicht,
 Myn bolwerck hooch verheven,
 Ia mijn leven.
- 4 't Sy ghy het windigh Oosten
 Of 't luwe Westen kieft,
 'k Salt my geduldigh troosten
 Hoe seer 't int Noorden vrieft,
 Als onse twee Lichamen
 Blyven t'samen

5 De vlam-vierige linie
 Of 's middaegs heeten brandt,
 Noch 't Zuyen, noch Oostinie
 Dat warme Sonne-landt,
 En sal my niet af schricken
 Maer verquicken.

6 Als ick maer mach aenschouwen
 Dat blinckend Starrelijn,
 Dat licht van alle vrouwen,
 Wiens klaerheyt schoon van schijn
 Ick nimmer kan genaken
 Noch aenraken.

7 Ach! klaerheyt hel, en heyligh
 Die sacht is, en so soet
 Mijn waerde vryheyt veyligh,
 Dus roofst uyt mijn gemoedt:
 Ach! geeft mijn weer mijn krachten,
 En gedachten.

8 Want dit lief-oogen, wijfen
 Dit locke-broodt, dit aes
 Kan my niet langer spijsen
 Yet beters wensch ick, laes!
 Hoe wel 't my in droefheden
 Stelt te vreden.

9 Mijn hartje woeldt in lufjes,
 En snackt vast in zyn grondt
 Na die soet-sape Kusjes
 Van u beminde mondt,
 Daer ick wensch aen te kleven
 Al mijn leven.

10 Om so mijn lust te blussen
Aen u, o mijn Vriendin!
Met een gesuyckert kussen.
Maer wondert u mijn Min?
Ick soeck naer 't geen de Goden
Selfs na vloten.

11 Komt ghy my niet bespoelen
Met uwen adems vocht,
Noch desen brand verkoelen;
Voorseker, Lief, ick mocht
Wel op de aerde sacken,
En verfwacken.

12 Ick ben, laes! die haert-stede:
Ghy 't vier dat mijn verteert:
Ach! ghy kund uyt mijn sinede
Het geen dat ghy begeert.
Helaes! ick sal ontmenschen
Wildy 't wenschen,

13 En in een beeft verkeeren,
Of heel te niete gaen,
Gevoel, en spraeck ontberen,
En sonder reden staen;
Ist dat ghy weer mijn klachten
Wilt verachten.

14 Ach! hebt dan mede-lyen
Heylige vriendschap soet,
Met mijn begeerlyck vryen,
Met mijn verliefd gemoed,
Wild mijn siel met den uwen
't Samen huwen.

't Kan verkeeren.

Liedeken,

DE blijdschap komt van mijn:
Een peder iugghd van vzeughd/
Een twoningh vande pijn
Is/ laes! mijn jonghe jeughd.

Ap! hoe bochten mijn gedachten// wilt
Om d'ontrouto die ick doe/
Ap Hemel! al mijn klachten stild/
't En quam by my niet toe.

2 Speelt/ springht/ en quinceleert/
Verbzolijckt/ u verbljpd:
Myn droevigh hart begeert
Wat vyzpheyd/ en wat tijd.

Ap! hoe bochten mijn gedachten// wilt
Om d'ontrouto die ick doe/
Ap Hemel! al mijn klachten stild/
't En quam by my niet toe.

3 Besadicht u/ mijn hart/
Hoe holdy dus ontoomt!
Helaes! van enkel smart
't Gesicht van tranen stroomt.

Ap! hoe bochten mijn gedachten// wilt
Om d'ontrouto die ick doe/
Ap Hemel! al mijn klachten// stild/
't En quam by my niet toe.

4 De leckernye soet/
Die/ proebende/ vermaeckht/

In mynen mond als roet/
Of bitt're galle smaackt/
Ay! hoe bochten mijn gedachten// wilt!

Om d' ontrouw die ick doe/
Ay Hemel! al mijn klachten// stilt
Ten quam by my niet toe.

5. De blijde sang en spel/
Lyd-klagend' in mijn ooz/
My dunckt dat ick seer hel
Mijn Lief daer suchten hooz.

Ay! hoe bochten mijn gedachten// wilt!
Om d' ontrouw die ick doe/
Ay Hemel! al mijn klachten// stilt
Ten quam by my niet toe.

6 De lieffelycke Tucht/
Dat is my niet dan stanc/
De heuck die and'ren helpt/
Die maackt my slauw en kranc/
Ay! hoe bochten mijn gedachten// wilt!

Om d' ontrouw die ick doe/
Ay Hemel! al mijn klachten// stilt
Ten quam by my niet toe.

7 Ick doe niet dan ick sus/
Afwys sich/ schuw/ en koel/
Ik heb in mijn Man geen puf/
Noch lieffelyck geboel.

Hoe bochten mijn gedachten// wilt!
Om d' ontrouw die ick doe.
Ach Hemel! al mijn klachten// stilt/
Ten quam by my niet toe.

*t Kan verkeeren.

Liedeken.

W At onvertel'bre vreucht, en wat verwonderingen,
V Wat lieffelyck onthael, wat heughelycker Fiest,
Mach komen onberwaant met een getuymel dringen
En ploffen plotselyck op mijn verdeelde geest?

2 O vriendelycke vreucht van uytgenomen kracht^e!
Hoe sweefdy van myn Ziel tot in myn harsen-pan,
Die ghy also beroert, dat ick met mijn gedachten
V niet begrypen, noch veel min uyt drucken kan.

3 Ach! d' oorsaek vā mijn vreucht zyn u ver gode sinnē
En u gebleyckte veranft, en hel versont gemoet,
V Vaer met ghy zyt gewent in wijsheyt te ver winnen
De oordeel-ryckste en de suverste van bloet.

4 De klaarheyt van u geest, en u verstandelheden,
Die blincken in u werck gelyck een sonne-schijn,
O volheyt van mijn vreucht! O sonne vande reden!
V Vaer voor het klaerste licht schynt duyster nis te zyn.

5 Hoe dick wils sou mijn tong u groote kennis loven,
Indien ick waer versien, goddinne na mijn wensch,
Maer u waerdien gaen de uertsche lof te boven,
Hoe veel te meer dan van mijn onvermogen mensch.

6 En dese schoone Ziel, rust in so lieve leden,
Van omme-treck so net, so poeslich en so sacht
Van goddelyck gesicht, en so vol proper-heden,
Als immermeer de kunst sou roonen in haer kracht.

7 Te kunstigh heeft u hand mijn slechte styl gepresen,
Dies ick met Hector spreek (hoe-wel uyt soeten dwang)
Van geloofden geloofst ist loffelyck te wesen,
Maer, ick heb anders niet als ick van u ontfang.

*t Kan verkeeren.

Liedeken,

Stemme:

Nachtegael kleyn wilt vogelken, &c.

V Raaght ghy/ waerom sucht ghy so seer/
 Dat doet my wel nu:
 En ben ick u Lief/ ick ben u niet beer?
 Ja Vriendinne// mijn sinnen// die min-
 Alleenigh u. nen

2 **D** by-zijn mis haeght my niet/ ach!
 Hoyt lieber stond;
 Maer dat ick niet by u blyben mach
 Doet mijn suchten// ia vuchten// en duchten
 O rooder mond!

3 **I**ck wensch dat ghy genieten meught
 't Geen ghy my geeft/
 Dat is een over-soete vzeught/
 Die hegeerlijck// en heerlijck// doch eerlijck
 Om 't herte sweeft.

4 **D**e vzeese van 't berand'ren haest
 Doet my suchten soo/
 Soo dat mijn blydschapy sust verbaest/

D uytghelesen// gheprezen// eel wesen
 Derf ick seer noo.

5 **D** lodderlijck wesen bzaef en fris
 Verheught my 't hart/
 Maer ick weet wat my nakende is/
 Dooz u derben// te erven// een sterben
 Daaglijcks met smart.

6 **I**s dan dit suchten soo sonder reen/
 Seght liefste dza:
 Ick acht wel ghy sult seggen neen:
 Op mijn jaghen// en klaghen// of vzaghen/
 Seght daer op ja.

7 **P**rinces, mijn liefde is soo groot/
 Sy neem. niet af/
 Sy blijft by my tot inder dood/
 S'wil lijen// verblijen// of glijen
 Met my in 't graf.

G. A. BREDEROOS
Liedeken,

Down!
8. 29
AL ben ic schoo Lief je niet machtig rijk/
Ick ben ten minsten als mijns ghelijck/
Wat geef ick om 't goet/
Wat geef ick om 't goet/

De beste rijckdommen leggen in 't gemoet.

² Ick laet den gierigaert na schatten sien/
En den staet-suchtigen na het gebien/
Ick geer/ o mijn schoon!
Ick geer/ o mijn schoon!
Geen Konings scepter/noch Kepsers kroon.

³ Want de rust en opperste wel-lust leyt
In een onbekommerde veruoegelijckheyt/
En niet in het geld/
En niet in het geld/

Dat staegh zijn meester met sozgen queld.

⁴ Daerom Princesse so acht ick aldermeest
De gaben van u doozluchtigen geest/
En u hooch vernuft/
En u hooch vernuft
Dat al de werelt bzaebeert en puf.

't Kan verkeeren.

Aen Ian Iacobsz Visscher,
Schilder en Glaef-Schryver.

Stemme: vanden xxiiij. Psalm, De aerd is onses Gods voorwaer, &c.

*Die op het Rus-land stil,
Leyd zijn veruoegbde leven,
Verd dees brief (so God wil)
In eygen hand gegeven.*

Met vriendt die God bezaert.

Vraegh ontfaen/ gesien/ bedacht/
Heeft in een twyffel my gebzacht/
Die schielijck st oof in mijn gedachten:

Te weten/ of ick utve kunst/
Of uytgenome goede gunst
Dooz 't grootst sal oordeelen en achten.
² Cozt om/ ick wil plumstrijcken niet/
't Is gulle gunst 't geen ghy hier ziet/
Geen diep verstant noch schzand're spzeucken/
Maer onderbinden/ niet uyt waen/
Dan seecker weten/ en verstaen
Dan waere en van valsche bzeucken.

³ Waerom

3 Waerom het Eglentiertjen, ach!
 Piet bloeyt gelyck het voozmaels plach:
 Is Druyd u vriendelijcke Dage:
 De meeste mangel die ick weet/
 Dat is: dat elck zijn plicht vergeet/
 Want niemant wil den ander dzagen.

4 Dies d' Eendzacht blucht nu vooz de twist/
 De Eenboud' vooz de schalecke list/
 Deoude trouw is gantsch gebroken/
 De Liefde van de kunst is sieck/
 Of pver-loos dooz spijt of pieck
 En wert gedicht noch rijm gesproken.

5 Daer d' Overhept niet wel en staet/
 En d' ongeregelthept toe-gaet
 Van bengels woest/ en grootse gecken/
 Daer ellick voert het hooghste woozt/
 Daer niemant doet als hy behoort/
 Daer moet het al ten quade strecken.

6 Dies wertmen wette-loos/en stof/
 De goede zeden raecken of/
 En die't hem schoon te recht wil moeijen:
 Die wert beguygelt en belacht/
 Belastert/ en smaedlijck veracht/
 Hoe sou den Eglentier dan bloeijen?

7 Heeft yemant nu een Spel gemaect/
 Daermen (doch lachend' niet) aenraeckt
 Met moeyten/ en met tijdt verliezen/
 Alsmen de rollen dan uyt-deelt/
 Den een die wzoekt/ d' ander krackeelt/
 Elck souse selfs wel willen kiezen.

8 And're bzingen haer rollen weer.
 And're willen niet spelen meer.
 't Valt swaer veel hoofden te besturen/
 And're willen/ en kunnen niet/
 Zo hier geen beterschap geschiet/
 Zo mach ons Rijck niet langer duren.

9 Ghy Princen rijck van goed verstant/
 Die't Eglentiertjen hebt geplant/
 Wilt inden noot niet van ons wijcken/
 Mijn Vriendt/ God geef u blijde rust/
 Laet ons te samen / als't u lust/
 Met stichtingh geest'lijck Reden-rijcken.

*De feylen die, helaes! op onse Kamer groeijen,
 Heb ick, met krancke kunst, bewesen en geseyt,
 Nu wacht ick, van mijn Heer, op dese vaers bescheyt,
 Dan sal de Reden-Rijck in ware Liefde bloeijen.
 't Kan verkeeren,*

Hier siedy 't werck,, van een jong Klerck,
 Doch 't is uyt jonst gheschreven,
 Soo ghy hier siet,, 't geen u verdriet,
 Mijn slechtheyt wilt toe-geven.
 V vriendt blijft al zijn leven

G. A. B R E D E R O.

Liedeken/

Stemme:

Lavagotte, &c.

S Choon Eerbaer Maeght/ geprefen/
 Ick min u alsoo seer/
 In 't hart zijt ghy geresen
 Boven al d'ander veer/

Want u persoon// die spant de kroon
 Doo'waer op deught en eer.

2 Altoos sal ick beminne

Eerbaerhepd en deught/
 Op u soo staen mijn sinne
 Nu in mijn jonge Jeught/
 D'klaar aanschijn// keerd doch tot mijn/
 En mijn jonck hart verheught.

3 Wat sucht ick bitter suchte

Intwendigh/ met verdriet/
 t'Waerts doen ickse vluchte/
 Maer/ laes! ghy weet het niet/
 Och! mocht ick nu// verhalen u
 Het gheen dat my gheschied.

4 Soo soud ick my verblijen

Noch eens in mijn torment/
 Mocht ick tot een gen tijen

Mijn liefd' maken bekend/
 Met soete reën// soud' ick verbrœen
 Mijn vzeught en groot ellent.

5 Ick neem dickmael mijn ganghe/

En ga verby u deur/
 Doch sonder troost t'ontfanghe
 Van u/ wel reyne fleur!
 Het hart verfloutot// want ghy mijn houtot
 Alleen in dit getreur.

6 Niemand mach mijn bermaken

Van ghy/ wel eerbaer Maeght!
 Ghy weet/ en kend mijn saken/
 Geen liever mijn behaeght/
 Men sepd seer goed// na 't suur komt 't soet/
 Verhoord de geen die klaeght.

7 Oorlof Prinçes verheben/

Van my werdyp bemind/
 Mocht ick den dagh noch leben
 Dat ick oock word besint
 Van u alleyn// o Maghet reyn!
 Versint eer ghy begind.

't Kan verkeeren.

Senomeny igt de Fabley

Æ S O P V S

Wie dat sich belght an dit, geloof ick niet dat schranckdigh is,
Hy stoot sich an een stroo, die soe en omverstanckdigh is.

EN plompey Esel sagh met oogen, desare verkeert,
Hoe dat de Ghyse Leeuss van yder Gas ge-eert,
Van yder Gas bemind, van yder Gas gepresen:
Dit sotte Beest, dat socht gesien oock soo te Ghesen.
Hy troock na 't Diepe-land, daar mey van ouder eenus
De dierrey licht verbornt in Decxters, Vos, of Leeuss.

Het geld, het loose geld deed hem in schijn verand'ren.

Soo quam dit domme Pier hier als een Leeuss an-wand'ren,

Werkleydet inden huyt van een spits-sinnigh beest.

De neske Esel, trots, van op-geblase geest.

Roy Ghesen, noch gelaat recht na de kunst bestierey:

Wekend zijn sotheyd Gherd van die vernufte Pierrey,

Want d'erge Vogels, kloeck, en 't redelijcke Wee

Die dresen harey spot, en harey deuy daar mee.

134 Sy schreeven an de Gancct, en gingen daar an schryven:

Wie dat een Esel is die moet een Esel blyven.

Flucx Garen-wat gaat wegh, wegh Weet-niet met u schijn,

Iy bint een Plompaart, en jy wild een KloECKaart zyn.

Met quam daar een krioel Gay Jongen en Gay Dussen,

En juighden ert den Mar met hondert duy sent joussey.

't Kan verkeeren.

Miffchien een Gzockend Geeft, of een fwaarhoofdigh bloed
Sal, fchrollende met fchemp, dit mijn verfierey,, raken,

Seur dien hy, als te Gijts, geloofst, noch en bebroed

Sat een-maal is gefchied, dat stomme Sierey,, sprakey:

Mey moet koer-Ossey fel: oock Gbeer als Stierey,, raken:

Ghy Selden Gbeest getrooft, noch moet ick tot befluyt seggen:

Men kan fomtijds een Man met moye klieren,, maken,

Mijn Seerey, 't is mijn fchuld kay ick mijn fuy niet ert-legghey.

G. A. B R E D E R O,

't Kan verkeeren.

Eynde van 't Boertigh Liedt-Boeck.